

LATVIETI, KUR TU ESI? KĀPĒC NEESI ALAs BIEDRS?

Tautas skaitīšanas 2010. gada dati liecina, ka Amerikas Savienotajās Valstīs mīt apmēram 90 000 cilvēku, kuri savu izcelsmi saista ar Latviju, taču ALAs biedru skaits jau vismaz desmit gadu palicis nemainīgs – apmēram 5300 cilvēku vēlas būt ALAs – Amerikas latviešu centrālās organizācijas biedri.

Pirms ALAs 60. jubilejas kongresa 2011. gadā valde izvirzīja mērķi sasniegt simbolisko 6000 biedru skaitu. Diemžēl tas neizdevās.

„Latvieti, kur Tu esi?” rētoriski vaicā Biedru nozares vadītājs Andris Ramāns no Ziemeļkalifornijas un aicina: „Nāc un stāties mūsu rindās!” ALAs valdē viņš darbojas jau trešo gadu. Taču atsaucība ne vienmēr ir vēlamajā līmenī, un Biedru nozares vadītāja darbs ir kā peldēšana pret straumi – tiklīdz peldētājs, piepūlot visus spēkus, pavirzās dažus jardus uz priekšu, upe tūlīt viņu aiznes krietnu gabalu atpakaļ.

„Ir jābūt neatlaidīgam, jo ikviens jauns biedrs mums ir svarīgs, lai ALA varētu turpināt darbu nākotnē,” teica A. Ramāns.

Arī šogad pirms ALAs 61. kongresa Mičigenas pavalsts Anarboras pilsētiņā ALAs Biedru nozare nezaudē cerību sasniegt 6000 biedru skaitu. Iedvesma šim mērķim bija jubilejas kongresa rīkotāju panākums pērn Milvokos, kur mērķis – 60 jaunu biedru – tika pārsniegts.

„Ar personīgiem sakariem un neatlaidību viens latviešu centrs ieguva ALAi 81 jaunu biedru. Ja kaut ko tādu varētu veikt katrā centrā, tad ALAi būtu pat vairāk nekā 6000 biedru,” stāstīja A. Ramāns.

Kalifornijā vien dzīvo vairāk nekā 11 000 cilvēku, kas ASV Tautas skaitīšanā uzrādījuši, ka pēc tautības ir latvieši. Daudz neatpaliek Ņujorkas pavalsts ar vairāk nekā 9000 latviešu izcelsmes cilvēkiem. Seko Ilinojas pavalsts ar gandrīz 7000, Florīda, Ņudžersija, Pensilvānija, Vašingtonas un Merilendas pavalsts – katra ar aptuveni 4000 latviešu izcelsmes cilvēkiem. Šie skaitļi, protams, ir aptuveni, jo *Census* aptauju izsūta tikai nejauši izvēlētai respondentu grupai, līdz ar to arī kļūdas iespēja ir procentuāli paliela.

Tautas skaitīšanas datus nav iekļauti arī jauniebraucēji no Latvijas, no kuriem liela daļa ASV atrodas nelegāli vai bez noteiktas dzīvesvietas.

Amerikas latviešu apvienība 60 gadu laikā veikusi daudz: palīdzējusi Latvijas valstij atgūt neatkarību, gādājusi par jaunās Latvijas valsts drošību, nostiprināšanos rietumvalstu saimē un organizācijās, atbalstījusi Latvijas bāreņus, studentus un daudz bērnu ģimenes. ALAs darbs mūsu dienās ir ne mazāk svarīgs kā neatkarības atjaunošanas gados, mums jāsauglabā latviešu sabiedrība ASV – Latvijas valsts stiprākais un organizētākais balsts rietumu pasaulē. Tāpēc katrs biedrs, katrs ziedojuma dolars mums ir svarīgs! Aicinām ikvienu organizācijas vadītāju un sabiedrisko darbinieku apskatīt šos skaitļus un padomāt, kā mēs, kopā strādājot, varētu stiprināt Amerikas latviešu apvienību un beidzot sasniegt 6000 biedru skaitu!

ALAs Informācijas nozare
ALAs Biedru nozare

Pārskatā zemāk redzams, cik katrā pavalstī pēc ASV Tautas skaitīšanas datiem ir latviešu izcelsmes cilvēku un cik ALAs biedru

- Aidaho pavalsts – 7 ALAs biedri – 376 reģistrēti latvieši
- Aijovas pavalsts – 52 ALAs biedri – 942 reģistrēti latvieši
- Alabamas pavalsts – 9 ALAs biedri – 317 reģistrētu latviešu
- Aļaskas pavalsts – 10 ALAs biedru – 252 reģistrēti latvieši
- Arizonas pavalsts – 31 ALAs biedrs – 1588 reģistrēti latvieši
- Arkanzasas pavalsts – 9 ALAs biedri – 187 reģistrēti latvieši
- Delaveras pavalsts – 40 ALAs biedru – 180 reģistrētu latviešu
- Dienvīdākotās pavalsts – 13 ALAs biedru – 147 reģistrēti latvieši
- Dienvīdākarolīnas pavalsts – 23 ALAs biedri – 625 reģistrēti latvieši
- Džordžijas pavalsts – 32 ALAs biedri – 1603 reģistrēti latvieši
- Florīdas pavalsts – 178 ALAs biedri – 4921 reģistrēti latvieši
- Havajas pavalsts – 5 ALAs biedri – 338 reģistrēti latvieši
- Ilinojas pavalsts – 472 ALAs biedri – 6982 reģistrēti latvieši
- Indianas pavalsts – 178 ALAs biedri – 1490 reģistrētu latviešu
- Jaunmeksikas pavalsts – 15 ALAs biedru – 411 reģistrētu latviešu
- Jūtas pavalsts – 12 ALAs biedru – 300 reģistrētu latviešu
- Kalifornijas pavalsts – 510 ALAs biedru – 11 433 reģistrēti latvieši
- Kanzasas pavalsts – 13 ALAs biedru – 327 reģistrēti latvieši
- Kentakijas pavalsts – 16 ALAs biedru – 530 reģistrētu latviešu
- Kolorado pavalsts – 102 ALAs biedri – 2142 reģistrēti latvieši
- Konektikutas pavalsts – 146 ALAs biedri – 1876 reģistrēti latvieši
- Luīzianās pavalsts – 6 ALAs biedri – 265 reģistrēti latvieši
- Masačusetas pavalsts – 347 ALAs biedri – 4706 reģistrēti latvieši
- Meinas pavalsts – 18 ALAs biedru – 495 reģistrēti latvieši
- Merilendas pavalsts – 234 ALAs biedri – 3289 reģistrēti latvieši
- Mičigenas pavalsts – 551 ALAs biedrs – 4265 reģistrēti latvieši
- Minesotas pavalsts – 277 ALAs biedri – 3010 reģistrētu latviešu
- Misisipi pavalsts – 5 ALAs biedri – 196 reģistrēti latvieši
- Misūri pavalsts – 19 ALAs biedru – 792 reģistrēti latvieši
- Montanas pavalsts – 3 ALAs biedri – 337 reģistrēti latvieši
- Nebraskas pavalsts – 54 ALAs biedri – 479 reģistrēti latvieši
- Nevadas pavalsts – 17 ALAs biedru – 820 reģistrētu latviešu
- Ņudžersijas pavalsts – 396 ALAs biedri – 3946 reģistrēti latvieši
- Ņuhampširas pavalsts – 35 ALAs biedri – 521 reģistrēti latvieši
- Ņujorkas pavalsts – 556 ALAs biedri – 9194 reģistrēti latvieši
- Ohaijo pavalsts – 306 ALAs biedri – 2580 reģistrētu latviešu
- Oklahamas pavalsts – 10 ALAs biedru – 304 reģistrēti latvieši
- Oregonas pavalsts – 101 ALAs biedrs – 1701 reģistrēti latvieši
- Pensilvānijas pavalsts – 266 ALAs biedri – 3754 reģistrēti latvieši
- Rietumvirdžīnijas pavalsts – 4 ALAs biedri – 96 reģistrēti latvieši
- Rodailendas pavalsts – 8 ALAs biedri – 127 reģistrēti latvieši
- Teksasas pavalsts – 69 ALAs biedri – 2300 reģistrētu latviešu
- Tenesijas pavalsts – 30 ALAs biedru – 666 reģistrēti latvieši
- Vaiomingas pavalsts – 2 ALAs biedri – 55 reģistrēti latvieši
- Vašingtona, D.C. – 17 ALAs biedru – 297 reģistrēti latvieši
- Vašingtonas pavalsts – 347 ALAs biedri – 3380 reģistrētu latviešu
- Vermontas pavalsts – 8 ALAs biedri – 357 reģistrēti latvieši
- Virdžīnijas pavalsts – 159 ALAs biedri – 1911 reģistrētu latviešu
- Viskonsīnas pavalsts – 208 ALAs biedri – 2810 reģistrētu latviešu
- Ziemeļdakotas pavalsts – 5 ALAs biedri – 102 reģistrēti latvieši
- Ziemeļkarolīnas pavalsts – 35 ALAs biedri – 1364 reģistrēti latvieši

Tautas nobalsošana Klīvlāndē

Foto: Anita Zvirgzde

Klīvlāndiete Elza Kalniņa, kam maijā būs 100 gadu, un vēlēšanu komisijas darbiniece Astrīda Rīdere 18. februārī
(Vairāk lasiet 3. lpp.)

Latvian newspaper
LAIKS

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Redakcija Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.
Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.us

Kantoris ASV: 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA
Tālr. 732-549-0445, fax. 732-549-0466, e-pasts - LaiksDSR@aol.com

Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 136.00;
6 mēn. US \$ 78.00; 3 mēn. US \$ 45.00.

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.
Laikrakstā iespējamas, ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos
rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli par pašu jautājumu
var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Redaktore: Ligita Kovtuna

Tālr.: +371 67326761, +371 29439423, fakss: + 371 67326784,
e-pasts: ligita@laiks.us
Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, LV-1010

Redaktore ASV: Astra Moora

Tālr./fakss: 818-980-4748, e-pasts: laiks@juno.com,
astere2000@aol.com (fotografijām)

6157 Carpenter Ave. North Hollywood CA 91606 USA

Kanadas ziņas: Mārtiņš Štauers: tālr.: 514-639-8722,
e-pasts: stauvers@yahoo.ca, 104-3000 Notre Dame Street,
Lachine, QC, H8S 2H1
Rūdolfs Norītis: tālr.: 416-425-4613, fakss: 416-425-4615,
5 Shady Golfway, Unit 1416 Don Mills, ON M3C 3A5

Reklāma laikrakstā Laiks un mājaslapā www.laiks.us

ASV - Tālr. 732-549-0445, fax. 732-549-0466,
e-pasts - LaiksDSR@aol.com

Rīgā - Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.
Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,
e-pasts - redakcija@laiks.us

ABONĒJIET LAIKRAKSTU **LAIKS**

"LAIKA" abonements ASV maksā: 3 mēnešiem US \$45,-
6 mēnešiem US \$78,-
1 gadam US \$136,-
Gaisa pasts 1 gadam ASV US \$225,-
6 mēnešiem US \$120,-

Ārpus ASV "LAIKS" tiek piesūtīts tikai pa gaisa pastu

Kanadā 1 gadam US \$235,-
pusgadam US \$125,-

Latvijā 1 gadam US \$235,-
pusgadam US \$125,-

Citur pasaulē 1 gadam US \$295,-
pusgadam US \$155,-

Abonentu bez maksas saņemams sešus "Jauno Laiks" pielikumus
un gada beigās nākamā gada kalendāru.

"Jauno Laiks" 6 numurus var pasūtīt atsevišķi.
Maksa US \$25,-

Abonēšanas maksu var atsūtīt ar čeku vai naudas pārvedumu
(rakstot čeku uz "Laiks - Latvian Newspaper Inc." vārda).

Lūdzam noteikti norādīt, no kuŗa laika vēlas laikrakstu abonēt.

Laikraksts Laiks 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA

Lūdzu piesūtīt man laikrakstu "LAIKS" no _____

līdz _____ uz _____ mēnešiem uz sekojošo adresi:

(Mr./Mrs./Ms.) _____

Tālrunis _____

E-pasts _____

Pievienoju čeku, Money Order par US \$ _____

abonementa uzsākšanai/pagarināšanai (nevēlamo svītrot)

Ja adrese mainīta, lūdzam uzdot arī agrāko adresi.

LŪDZAM IEGAUMĒT - abonementu uzsākšanas,
pagarināšanas un adrešu maiņas veic 3-4 nedēļu laikā.

LAIKU varat pasūtīt arī Rīgas redakcijā
Lietojiet www.laiks.us

LASĪTĀJU BALSIS

Paldies par lugu un – izrādi!

Godātais spalvas un otas Meistar!

Būs jāsāk ticēt Liktenim, ka 15.februāri, trīs dienas pirms absurda referendumā, man bija lemts Dailes teātri noskatīties Jūsu lugu "Gūsteknis pilī".

Bet iesākums bija pirms vairāk nekā 20 gadiem. Abi ar vīru Valdi ciemojāties pie radiem ASV, uz vienu dienu nonācām Sanfrancisko. No rīta satikām mums vienīgi pēc vārda zināmo latviešu gleznotāju un rakstnieku Raimonu Staprānu, vakarā lidostā (iepriekš cienājušies ar Raimonda paša gatavoto tītara cepeti – par godu Pateicības dienai) atvadījāties no izcila latviešu patriota, lieliska gīda, kas labi pārzin savas mītnes zemes attīstības likločus un vienlīdz lieliski orientējas savas dzimtenes Latvijas daudzslāņainajās peripetijās. Nevarēja nepamanīt, ka liels atbalsts ne vienmēr rožainajā ikdienā ir viņa dzīvesbiedre Ilona. Mums tika uzticēts pārvest mājās un nodot personiski režisoram Kārlim Auškāpam Raimonda

Staprāna lugu "Četras dienas jūnijā". Kad to veiksmīgi iestudēja Dailes teātris un izrādīja Rīgas pilī, izrādi noskatījāties kā skumju mūsu valsts vēstures lappusi.

Vakar, sēžot Dailes teātra Mazajā zālē, sekojot līdzīgu lugas darbībai, režisora K. Auškāpa veiksmīgi risinātajai idejai ar marionetēm, pārņēma skaudra atklāsme, ka šoreiz, pēc vairāk nekā divdesmit gadiem, mēs neskatāties vēstures liecību par savu Tēvzemi, tās godu, ko nācās tik rūgti zaudēt, bet mūsu priekšā ir aktuāla draudu tema šodienai.

Luga un izrāde "Gūsteknis pilī" ir joprojām vajadzīga šodien, tā ir rūgts atgādinājums par latviešu tautas niecīgo pašapziņu.

Paldies autoram, par darbu, kas varbūt palīdzēs atmodināt viena otra varas vīra/sievas prātu! Lai veiksmē un veselība, godātais Raimond Staprāna kungs, ir Jūsu pavadoņi un stimuli jauniem mākslas darbiem, ko allaž gaidām no Jums!

Patiesā cieņā un sirsnībā
Elizabete Čukure
Rīgā

Pleca sajūta "Straumēnos"

Sestdienas priekšpusdienā referendumā balsotāju rinda "Straumēnos" stiepās garā virknē no kafejnīcas "Rīga" ieejas gabalu prom pa celiņu. Kavēšanās, gaidot savu kārtu, pagāja kā viens mirklis. Visapkārt nāca un gāja tik daudz jaunu cilvēku: stalti puīši, izskatīgas meitenes, jauni pāri ar žiperīgām atvasītēm! Gribējās ilgi pakavēties savējo pulkā. Blakus stāvēja jauna sieviete. "Tas tak ir brīnums", viņa teica. "Iepriekšējā reizē, kad te balsojām, mums reģistrējāties teica paldies par to, ka esam ieradušies." Kaut valodas spēks līdzinātu ceļu atpakaļ uz Latviju!

Dzidra P.

„Celies un ej” mērķis sasniegts!

CELIES UN EJ!
18. FEBRUĀRIS. TU ZINI, KĀ BALSOT.

Biedrība "Par latviešu valodu" atzinīgi vērtē referendumā rezultātus un pateicas plašajam akcijas "CELIES UN EJ!" atbalstītāju lokam!

Lai arī referendumā 18. februārī iedzīvotāji vienbalsīgi nenostājās pret divvalodību Latvijā, balsotāju skaits bija vairāk nekā pārliecinošs un akcijas rīkotāji var droši teikt, ka tās mērķis ir sasniegts.

"Latvijas pavalstnieki ir parādījuši savu attieksmi, un tāpēc – paldies katram, kuŗš piedalījās referendumā, paldies katram, kuŗš palīdzēja kaut vismazākā mērā panākt Latvijai labāku rezultātu. Mēs zinām – tādu bija daudz. Īpašs paldies tiem Latvijas pavalstniekiem ārzemēs, kuŗi pārvarēja lielus attālumus, lai nokļūtu vēlēšanu iecirknī, un izstāvēja vairākas stundas garā rindā, lai atdotu savu balsi. Mēs esam bijuši un esam vienoti, lai kur arī pasaulē dzīvotu, mēs domājam par vienu – par latviešu valodu. Un visbeidzot – liels paldies arī tiem cittautiešiem, kuŗi referendumā pateica NĒ šai provokācijai, saka biedrības dibinātājs un Daugavas Vanagu centrālās valdes priekšsēdis Andrejs Mežmalis.

Par biedrības turpmāko darbību. Šīs darbības mērķi nav politiski. Saskaņā ar statūtiem biedrība iecerējusi turpināt iesāktu un atbalstīt aktivitātes latviešu valodas attīstībai Latvijā un ārzemēs dzīvojošo latviešu vidū!

Biedrība aicina ikvienu – celies, ej un runā latviski!

**LATVIJA –
2012**

Zemākās cenas
lidojumiem
uz Rīgu

ar FINNAIR un citām lidfirmām no Ņujorkas,
Čikāgas un citām ASV pilsētām
* Viesnīcas * Pasūtiet lidojumus internetā
* Latvijas "Extravaganza Tour"

VYTIS TOURS

40-24 235th Street, Douglaston, NY 11363

Tel.: 718-423-6161 1-800-778-9847

Fax: 718-423-3979

E-mail: VYTTOURS@EARTHLINK.NET

Web site: www.vytistours.com

IZDEVĪGAS CENAS LIDOJUMIEM UZ LATVIJU

tiešie (non-stop) lidojumi Ņujorka - Rīga

AIREX - AVE SOL TRAVEL

A. JANSONS

73 Glenwood Ave., Leonia, NJ 07605

Runājam latviski:

201-944-1273

Runājam angliiski:

1-866-944-1273

e-pasts: jansonsa@gmail.com

Riga Ven Travel Inc.

CEĻOJUMI AR KUGI!

Dažādi lēti un izdevīgi piedāvājumi!
Zvaniet, pirms meklējat internetā vai citur

Inese Zaķis

Tālr.: 631-665-4455, 1-800-291-8311

Fax: 631-665-6164

32 South Penataquit Ave., Bay Shore, NY 11706-8815

E-pasts: RigaVen@aol.com

Latvieši visā pasaulē 18. februārī balsoja PAR latviešu valodu, lai Latvijā joprojām būtu jārunā latviski valsts un pašvaldību iestādēs, lai ielu nosaukumi ir tikai vienā valodā un Saeimas lēmumi tiktu rakstīti latviešu valodā.

Klīvlāndē bija vēlēšanu iecirknis Nr. 978, tā vadītājs Zigurds Rīders visu laikus sagatavoja, lai latvieši no tuvākas un tālākas apkaimes varētu izpildīt savu pavalstnieka pienākumu. Līdz pulksten diviem Klīvlāndē jau bija nobalsojuši 90 cilvēki. Ikiens vēlējās uzzināt – kādi ir rezultāti Latvijā? Vai spēsim nosargāt latviešu valodu? Taču bija ticība un cerība, ka viss būs labi, citādi nemaz nevar būt. Līdz pulksten četriem bija nobalsojuši 105, līdz 7.30 – 115 cilvēki. Tik liela aktivitāte līdz šim nebija piedzīvota. Rudenī 11. Saeimas vēlēšanās piedalījās 105 balsotāji.

Vēlēšanu iecirkņa vadītājs Z. Rīders pastāstīja, ka vecākā balsotāja bija Elza Kalniņa, maijā viņa svinēs 100 gadu jubileju. Septiņi Latvijas pavalstnieki atbrauca balsot no Kolumbusas, divi no Kolumbianas, viens no Pitsburgas un viens no Denveras. Balsoja arī kāds ārsts no Latvijas, kas nevēlējās izpaust savu vārdu, viņš atbraucis papildināt savu pieredzi neuroloģijā, un pēc diviem mēnešiem dosies atpakaļ

uz Latviju. Atēnās nepilnu gadu studē Miķis Muižarājs, viņam ir 24 gadi. Viņš 500 km tālo ceļu uz Klīvlāndi mēroja, lai balsotu un satiktu draugus. Protams, Latvijas pavalstnieka pienākums esot svarīgāks.

tiešām latvieši būs neaktīvi un neizdosies saglabāt latviešu valodu Latvijā? Ne jau visi krievi Latvijā vēloties krievu valodu kā otru valsts valodu.

Vita Borga un citi latvieši pēc balsošanas nesteidzās mājās, bet

piebilda Uldis Borgs.

Iecirkni izveidojās pat neliela rinda, un daži atkal ar sašutumu jautāja, kāpēc šāda balsošana vajadzīga.

„Mēs braucām balsot 200 km no Kolumbusas,” stāstīja Edgars Bedriete. Kopā ar viņu bija dzīves-

reizi mēnesī apmeklēt sarīkojumus latviešu sabiedrībā un baznīcā,” teica Irēna.

Māsa Rita Bedriete ikdienā lieto latviešu valodu, tikai sarunājoties ar māti un tēvu. „Varbūt kādu dienu atgriezīšos Latvijā, jo mums tur ir zeme,” sacīja Rita.

Vēlā pēcpusdienā vēlēšanu komisijas darbinieki vēl gaidīja pāris balsotāju. Pieredze liecinot, ka Klīvlāndes latvieši balso rīta pusē vai pēcpusdienā.

Iecirknis bija atvērts līdz pulksten desmitiem vakarā. Tā kā balsotāju vairāk nebija, Zigurds un Astrīda Rīderi, Haralds Mazzariņš, Andrejs Kīsis un šī raksta autore noskatījās Latvijas televīzijas nakts programmu, kurā ziņoja par balsošanas rezultātiem – latviešu valoda uzvarējusi! Visiem bija liels prieks un gandarījums kā pēc labi padarīta darba!

Līdz pulksten diviem nakti Klīvlāndes vēlēšanu iecirkņa vadītājs Zigurds Rīders centās balsošanas rezultātus nosūtīt uz Latviju.

Viņš izsūtīja arī pateicības vēstuli: „Klīvlāndes iecirkni piedalījās 115 balstiesīgie Latvijas pavalstnieki. 114 balsis ir PRET krievu valodu kā otru valsts valodu Latvijā, viena balss – par. Paldies visiem, kuri izpildīja savu Latvijas Republikas pavalstnieka pienākumu un piedalījās tautas nobalsošanā.”

Anita Zvirgzde

Tautas nobalsošana Klīvlāndē

Klīvlāndes vēlēšanu iecirkņa vadītājs Zigurds Rīders izbeļ balsošanas zīmes saskaitīšanai

Kopumā noskaņojums Klīvlāndes latviešiem balsošanas dienā bija divējāds – dusmas, ka šāda balsošana vispār bija jāriko un jātērē valsts līdzekļi, jo tos varēja izmantot lietderīgāk. Rita pusē kāds balsotājs pat šaubījās, vai

pakavējas un dalījās iespaidos. Vaicāju Vitai, kāds ir noskaņojums?

„Balsot ir mūsu pienākums, un aktivitāte liela. Atbrauca pat abi mani brāļi,” viņa stāstīja.

„Latvijas vairs nebūs, ja krievu valoda būs otra valsts valoda,”

bidre Valija, meitas Irēna un Rita. Irēna Bedriete-Ortiz no Denveras ieradās apciemot ģimeni un nepalaida garām iespēju balsot.

„Man latviešu valoda ir ļoti svarīga! Pati mācījos latviešu skolīnā, un Denverā ir iespēja

Ai valoda, latviešu valoda, mums nebūsi sveša nekad...

Losandželosas apkaimes latviešu ceļi 18. februārī lielākoties veda uz latviešu sabiedrisko centru, kur bija iekārtots vēlēšanu iecirknis Nr. 976. Latvieši atbrauca automašīnās, ar motocikliem, divriteņiem vai autobusu. Balsoja arī tikai nesen Dienvidkalifornijā ieradušies studenti, sportisti, dziedātāji, aktieri un modeļi, kuri izmēģina savu laimi Holīvudas studijās. Visu dienu namā valdīja saspriņģa, pacilāta gaisotne, un daudzus arī pēc nobalsošanas līdz pašam vakaram neatstāja trauksmes sajūta.

Tāpat kā 11. Saeimas vēlēšanās iecirkni vadīja Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes priekšnieks Ivars Mičulis, viņa vietniece Sandra Gulbe-Puķēna, Dziesma Teterē un Valdis Ķeris. Pirmos balsotājus viņi sagaidīja tieši pulksten septiņos no rīta; vēlēšanu zīmes pārbaudīja un balsis skaitīja pēc pulksten desmitiem vakarā, kad Latvijas iecirkņos darbs jau sen bija beidzies.

Gadījās viens otrs misēklis – kāds aiz pārskatīšanās bija paņē-

mis līdz ASV pasi, bet nebūt nedusmojās, aizbrauca mājās, sameklēja Latvijas pasi un mēroja to pašu ceļu otrreiz. Daži balsotāji bija no tālākām vietām – Miņneapolis un Arizonas.

Ne tikai latviešiem, arī daudziem ārzemniekiem nav saprotams, kāpēc latviešu valoda krieviem Latvijā kļuvusi par tik nepārvaramu šķērslī.

XI Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētkos Longbičā 1989. gadā izrādītājā Lolitas Ritmanes dziesmuspēlē „Tas vakars piektdienā” dziesmā „Ai, valoda, latviešu valoda” ir zīmīgi Andra Ritmaņa vārdi:

Nav nekādas vainas,

Ja valodu prot –

Vecākiem par prieku,

Tas vien daudz ko dod...

Dzejot varam, dziedāt varam,

Pasmieties par labu joku;

Turpat divi miljoni

Visi mēs uz vienu roku.

Ai, valoda, latviešu valoda,

Mums nebūsi sveša nekad.

Pat pasaule klausās un vēro,

Cik droši tā Latvijā skan.

Losandželosas latvieši bija gandarīti, ka Latvijā pirms balsošanas un nobalsošanas dienās daudzviet skanējusi Lolitas Ritmanes komponētā dziesma „Margrietņas ziedēt sāks” ar Andra Ritmaņa vārdiem no dziesmuspēles „Vēstule no Losas”, ko izrādīja XV Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētkos Ventūrā 2008. gadā:

*„Ja mūsu valodiņa visur līdzī nāks,
Tad margrietņas mūsu sirdī
ziedēt sāks.”*

Nobalsošanas dienā māksliniece Rudīte Godfreja ar e-pastu atsūtīja pašsacerētu dzejoli:

Lūk, tev atslēga,

Lūk, tev valoda –

Sirdī vietu atslēdz

Uz citu kultūru:

Ar valodu tu joku sapratīsi,

Caur joku draugu atradīsi,

Caur draudzību tu augsi,

Gara bagātībā plauksi.

Losandželosā tautas nobalsošanā piedalījās 221 Latvijas pavalstnieks, vairāk nekā 11. Saeimas vēlēšanās Losandželosā, kad ieradās 171 balsotājs. Balsošanas

Vēlēšanu iecirknī Nr. 976 Losandželosā. Iecirkņa vadītāji (no kreisās): Dziesma Teterē, Valdis Ķeris, Sandra Gulbe-Puķēna un viens no 221 balsotājiem

rezultāti – 218 pret, tikai trīs par, lai krievu valoda Latvijā būtu otra valsts valoda.

Visu dienu darbojās nama bārs, pie kuŗa sēžot, notika daudz jaunas iepazīšanās, jo netrūka tādu, kuŗi namā bija pirmo reizi, te varēja pamieļoties ar gardu buljonu un pīrādžiņiem, paskatīties sporta pārraidi televīzijā.

Rosība nemitējās visu dienu, un atkal bija ieteikumi izdomāt ko īpašu, lai visiem būtu iemesls nākt uz latviešu namu biežāk. Ir labi un pareizi, ka latvieši sasparaļojas un latviešu nams atdzīvojas vēlēšanās, taču draudzēties un justies vienoti varam vienmēr, arī kad nedraud briesmas.

Am

Balsošana par latviešu valodu Ņujorkā

No kreisās: vēlēšanu iecirkņa vadītāja Latvijas vēstniecībā ANO Katrīna Kaktiņa, Latvijas vēstnieka ANO Normana Penkes dzīvesbiedre Dace Penke, 300. balsotāja Kristīna Sedmale, Estere Penke

Ņujorkā 18. februāra diena bija silta un saulaina – ziemas sezonai

neparasts laiks, toties izdevīgs Latvijas pavalstniekiem, kuŗi vē-

lējās piedalīties tautas nobalsošanā par latviešu valodu Latvijas pārstāvībā Apvienoto Nāciju organizācijā pilsētas centrā. Nebija nekādu grūtību tieši pie pārstāvības novietot auto, vairāki no tiem bija balsotāju pilni.

Latvijas pārstāvības ANO telpās balsotājus sagaidīja iecirkņa vadītāja Katrīna Kaktiņa, vēstnieka Normana Penkes dzīvesbiedre Dace Penke un meitiņa Estere.

Pulksten 2.15 ieradās trīssimtā balsotāja – Kristīne Sedmale. Bija jūtams, ka balsotājus spārno entuzisms, kas dienai piešķīra svētku noskaņu. Vairāki izteicās, ka 18. februārim jāklūst par latviešu valodas dienu.

Ēriks Niedrītis

Balsošana par latviešu valodu Grandrapidos

Grandrapidu latviešu biedrības telpās tautas nobalsošanā piedalījās 97 latvieši no Mičigenas – Grandrapidiem, Latviešu ciema Garežerā, Kalamazū un Lansingas. Visi balsoja pret – lai krievu valo-

da nebūtu otra valsts valoda Latvijā. Balsotāju skaits varēja būt krietni lielāks, bet daudziem nav Latvijas pasas, lai gan ir Latvijas pavalstnieka personas kods.

No kreisās: Sams Knochs, vēlēšanu iecirkņa komisijas priekšsēdis Ivars Petrovskis, Ilze Runka, Ināra Vanuška, Dr. Zigfrīds Zadvinskis

Jāņa Rituma mūža ritums

Elita Pētersone, *Ritums – Būvnieks un gleznotājs, apgāds „Mansards”, 2011. g. 176 lpp.*

Kad runā vai raksta par slavenībām, cilvēks priekšvārdu nereti nepiemin. Pietiek nosaukt Mocartu, Brigaderi vai Barišņikovu uzvārdā vien, lai katrs, kas ir kaut cik „lietas kursā”, saprastu, par ko tiek runāts. Ieraugot uz grāmatas vāka zem košas glezņas reprodukcijas lieliem burtiem iespiestu uzvārdu **Ritums**, nobīstos par acīm redzamu robu savās zināšanās. Austrālijā pavadītajos mūža gados pazinu gan žurnālistu Jāni Raitumu, gan skolotāju Kārli Raiskumu, bet par tādu Ritumu, ko it kā klātos pazīt pēc uzvārda vien, nūdien nebiju dzirdējis. Palīdz gan zem Rituma uzvārda mazākiem burtiem iespiestais skaidrojums, ka cilvēks bijis – vai ir – būvnieks un gleznotājs, un informācija uz aizmugurējā vāka, ka viņš dzīvojis Amerikā, tagad atgriezies Latvijā, ka viņa priekšvārds ir Jānis, bet ka Amerikā ticis saukts par Džonu.

Pārskirstu Andersona **Latvju Enciklopēdijas** 4. sējumu, kur uzēju šķirkļus par veselīem trim Ritumiem – Heinrichu, Kārli un pat Jāni, taču Jānis bijis Zviedrijā dzīvojis sabiedrīks darbinieks, nevis mūsu būvnieks un glezno-

tājs. Pārliukoju vēlreiz pērnā gada augustā **Laikā** paša recenzēto Eleonoras Šturmas diždarbu par ASV latviešu māksliniekiem, bet arī tur par mūsu Jāni Ritumu nav ne vārda. Ar vieglu sirdi, ne vairs kā neattaisnojams, bet kā attaisnojams nezīnītis varu tagad lasīt jauno grāmatu.

Iezīmēsim šeit Rituma mūža rituma galvenās kontūras. – Viņš dzimis 1928. gadā Rīgā. Tēvs 1943. gadā miris komunistu ielodzījumā Krievzemes plašumos. 1944. gada rudenī Jānis ar māti un māsu devies trimdā. Viņš beidz bēgļu nometnes ģimnaziju, sāk studēt architektūru, 1948. gadā apprecas ar Ingu Dukāti. Piedzimst meitiņa Selga. Jaunā ģimenīte nonāk Omahā, ASV, kur piedzimst vēl divas meitas – Sandra un Silva. Jānis drīz vien kļūst par veiksmīgu un turīgu būvuzņēmēju, arī par 600 000 iedzīvotāju Omahas domnieku. Dzīve iet uz augšu līdz 1973. gadam, kad saimnieciskās krīzes rezultātā būvfirma zaudē 10 miljonus dolāru un ir spiesta darbību pārtraukt. Dažus gadus turpat Omahā Jānis vada pārtikas preču veikalu, tad pārceļas uz Čikāgu,

kur 1988. gadā zaudē dzīvesbiedri. Arvien vairāk viņš pievēršas gleznošanai. Iepazīnies Čikāgā ar Latvijas ukraiņieti Irinu, viņš apprecas otrreiz un ar jauno dzīvesbiedri pēc 64 gadu promienes atgriežas pavadīt mūža novakari Latvijā.

Cik jebkuŗa cilvēka dzīves stāsts lasītājam šķitīs pievilcīgs vai garlaicīgs, nosaka tas, kā šis stāsts tiek izstāstīts. Un Jāņa Rituma stāsts tiek izstāstīts ļoti pievilcīgi, to ir prieks lasīt. Par grāmatas autori nosaukta Elita Pētersone, kam Ritums stāstu izstāstījis, un nu viņa to pirmajā personā pārstāsta, it kā Ritums pats lasītāja ziņā nodotu savu biografiju. Protams, lasītājam paliek noslēpums, cik liela loma stāstījumā bijusi Ritumam un cik liela Pētersonei, bet par sagaidāmo kvalitāti liecina un tālākā lasīšanā vilināt vilina iekšā jau paši pirmie teikumi nodaļā „Piedzimšana”:

„Pie Baznīcas ielas ceturtnā nama pusnaktī piestāj ormanis. No nama iznāk vīrietis un, viņam nedaudz ciešāk nekā ierasts piespiedusies, sievietē. Vīrietis uzmanīgi palīdz sievietei iekāpt un steidzīgi uzsauca ormanim: „Uz Rīgas 1. slimnīcu, lūdzu! Lēnām, bet ātri! Izskatās, ka mums martinieks sadomājis pieteikties!”

Piecos no rīta esmu klāt. Sārts un laimīgs iebriecis, ieradies šajā pasaulē! Neļāvu mammītei ilgi pūlēties. Ir ceturtdiena, 1928. gada 21. jūnijs.”

Ši rakstišana pirmajā personā gan vietām grāmatas turpmākajā gaitā izskatās pēc dižošanās, piemēram: „Es zināju, kā godīgi var nopelnīt lielu naudu” (106. lpp.) – un „Varēju bieži atļauties braukt ceļojumos uz Eiropu, mieloties labos restorānos un ēst arī kaviāru” (140.). Tādas lietas labāk pateikt kādam citam no malas, nevis sacīt pašam par sevi.

Lasīšanu pievilcīgu dara kā sniegtās vietas daudzveidība, tā grāmatas

grafiskais veidojums. Ir palieli burti, palielas atstarpes starp rindām, daudz starpvirsrakstu, kuršīva burti citātos, daudz foto attēlu.

Krāsās reproducēta 21 Rituma glezna. Gleznas grāmatai atlasījies mākslas zinātnieks un mūsu laikraksta līdzstrādnieks Māris Brancis. Turpat grāmatā ievietotā rakstā „Spēkavīra gadu gleznotājs” Brancis pastāsta, ka glezniecību Ritums atradis tikai pēc sievas nāves 1988. gadā. Tas gluži nesaskan ar Rituma „izstāžu” sarakstu grāmatas beigās, kurš rāda, ka māksliniekam septiņas izstādes notikušas jau līdz 1985. gadam, turklāt pirmā no tām – 1948. gadā Vācu mūzejā Minchenē. Te nu šķiet, ka atkal ir darišana ar padziļošanu, jo kas gan ietu divdesmitgadīgam jauneklīm rīkot izstādi Vācijas lepnākajā tehnoloģijas mūzejā! Varbūt bija izstādīta arhitektūras studenta skice vai mets kādā kopizstādē...

Meklēdams būtisko Jāņa Rituma mākslā, Māris Brancis savā apercē saka:

„Krāsa (..) ir galvenā Jāņa Rituma glezniecībā. Viņš neseko latviešu klasiskās glezniecības tradīcijām, kurā lielu vietu ieņem smalku toņu gradāciju mija un maigas pārejas. Ja salīdzinām ar to, tad Jāņa Rituma darbi izceļas ar ļoti košām, tīrām krāsām. Mākslinieks nepūlas precīzi atkārtot dabas formas. Viņa ota straujiem soļiem spilgti sarkanajam klāj blakus zilū, zaļū, dažkārt melnū, citreiz dzeltenu vai oranžu.”

Ritums parāda teicamu nacionāla latvieša stāju. Divdesmitā gadsimta 60. gadu beigās Omahā veidota sevišķi lielu būvprojektu viņš nosauc par Latviešu ciemu (*Latvian Village*). Vēl būdams jauniešs pirms došanās bēgļu gaitās, viņš saka: „Man tā gribējās kādu komunistu nošaut... Tik liels bija naidis pret tēva mocītājiem un bendēm.” Reiz, viesodamies ar

darba kolēģām Lasvegasā, viņš aiziet uz pilsētā iecienītu krievu restorānu *Sarkanais laukums*. Ieraugot pie ieejas restorānā trīs metrus augstu Ļeņina statuju, viņš pieprasa pilsētas vadībai panākt, lai šis „komunisma simbols” tiktu novākts. Daudzi vietējie iedzīvotāji Ritumu atbalsta. Beigās panākts kompromiss, ka statuju gan var atstāt, bet Ļeņinam jānogriež galva. Nu ir apmierināti visi, pat restorāna īpašnieki, jo tūristi nāk straumēm vien, lai fotografētos pie bezgalvainā Ļeņina. Vēl bija jāpaiet divdesmit gadiem, līdz Ļeņina statujas pazuda tajās zemēs, kur viņš oficiāli tika dievināts.

Grāmatu izlasot līdz beigām, lasītājs var kļūt melancholisks, jo tik daudz kam labam trūkst turpinātības izredžu. Pateicis, ka atgriezies Latvijā, lai te paliktu, autors pēdējos teikumos raksta: „Latvija nav uzgleznojama. Bildē nevar iekrāsot prieku smaržu un jūras smaržu. To var tikai dziļi, dziļi ieelpot un noglabāt dziļi dvēselē.” Vai te būtu saskatāma netieša norāde, ka gadu nasta gleznotāju vedina otu nolikt pie malas? Un skumji kļūst, arī apskatot pāri divām lappusēm iespiesto Jāņa Rituma dzimtas koku, kas rāda, ka viņa trejmeitiņas Selga, Sandra un Silva visas ieprecējušas cittautietšos un ka Jāņa mazbērnu, mazmazbērnu un citu radu pulkam ir tādi priekšvārdi kā *Cvaig, James, Jill, Chloe, Daniel, Corbin, Gavin, Angela, Kendall, Justin, Derek, Samuel...* Neviens Jāņa vairs, nevienas Ingas. Tāda ir dzīve. Gribas atšķirt grāmatu 64. lappusē un vēlreiz ieraudzīt jauno Jāni un jauno Ingu zālītē zem koka lapotnes un izlasīt pierakstu: „Viss skaistais ir tikai vienu reizi. Milestība. Jānis un Inga Vācijā. 1948. gads.” No tā laika uz priekšu vēl tik daudz bija piedzīvojams.

Eduards Silkalns

"Un pāri visam, dēls, turi sarkanbaltsarkanās krāsas – tēvzemi, dārgo Latviju!"

Grāmata "Ritums. Būvnieks un gleznotājs" (autore E.Pētersone, izdevniecība *Mansards*, 2011) ir dokumentāls darbs par latvieti, kurš pasaules priekšā vienmēr bijis godavīrs. Arhitekts, būvnieks, domnieks, mākslinieks. Tas ir liktenstāsts, stāsts par milestību, pienākumu, atbildību. Par Latviju un Ameriku.

Grāmatu varat iegādāties Latvijas grāmatu tirdzniecības vietās.
ASV – sūtiet čeku J. Rituma meitai –
Silva Malone
18502 Keystone Manor Road
Odessa, Florida 33556
Tālr. – 813-792-0732

Cena 19,- US dolari, plūs 6,- US dolari sūtīšanas izdevumi; kopā – 25,- US dolari.

Tālavas taures skaņas

Bostonai neierasti siltā un saulainā ziemas dienā Latvijas pavalstnieki pulcējās Trimdas draudzes namā, lai balsotu pret krievu valodu kā otro valsts valo-

šanas. Jau sākotnēji vajadzēja izmeklēt, kas fināncēja parakstu vākšanu, vai tas nebija pretvalstiski? Droši vien daudzus mulsināja arī vēlēšanu zīme, kurā pirmās

par latviešu valodu. Tūkstošiem iedzīvotāju Vidzemē saņēma krāsu pastkartes, uz kurām bija Brīvības pieminekļi un aicinājums balsot „par Latviju”; Latgalē tika izplatītas valodas, ka, balsojot „pret”, vairs nedrīkstēs runāt krieviski, nepieminot faktu, ka runa ir tikai par oficiālo valsts valodu. Tātad tie, kuri kļūdāni balsoja „par”, būs lējuši ūdeni uz pretinieka dzirnavām. Negribot jāatceras 1940. gada piespiedu vēlēšanas un lūgums pievienoties Padomju Savienībai.

Mūsdienu cilvēki, kuri šādu akciju rīkoja, nebūt nav vairs tādi, par kādiem savulaik smējāmies – „augšā pulkīts, apakšā mulkīts”. Krievijas intereses Baltijā aizstāv, kultivē un stiprina gudri, skoloti un viltīgi politiķi, un viņu mērķiem naudas netrūkst.

Varbūt vienīgais pozitīvais šim vēlēšanām ir brīdinājums. Iespējams, tās modinās latviešus, atdarīs viņiem acis, kā to savulaik darīja „Tālavas taurētājs”.

Spēka mums ir diezgan. Laiks mosties un sakārtot Satversmi, likumus, politiku un ekonomiku, lai nākotnē nekas tamlīdzīgs neatkārtotos. Tas jādara, pirms visi

iebraucēji no Krievijas iegūst Latvijas pavalstniecību, iespējams, līdzīgā tautas nobalsošanā. Pretinīku novērtēt par zemu nedrīkst, tā būtu liela kļūda.

Bostonā tautas balsošanu vadīja iecirkņa vēlēšanu komisijas

kliņš, Madars Virza.

Pirmie balsotāji – Uldis Sīpols, Gunta Hirša, Bruno Hiršs, Dr. Bertrams Zariņš – ieradās jau septiņos no rīta. Bostonā balsoja 197 Latvijas pavalstnieki, 30% vairāk nekā iepriekšējās Saeimas

Foto: Ivars Galiņš

Bostonas vēlēšanu iecirkņa komisijas locekļi, no kreisās: sekretārs Juris Raudseps, priekšnieks Tālis Sēja, Marcis Voldiņš

du Latvijā. Fakts, ka par to jābalso, jau pats par sevi ir brīdinājums. Divaini, ka kaut kas tāds notiek 20 gadu pēc neatkarības atjauno-

variants ir „par”, otrs „pret”. Ne tikai ārzemēs, bet arī Latvijā droši vien bija cilvēki, kuri domāja, ka „par” nozīmē – balsot

Foto: Ivars Galiņš

Pirmie balsotāji Bostonā, no kreisās: Bruno Hiršs, Gunta Hirša, Uldis Sīpols, Dr. Bertrams Zariņš

priekšnieks Tālis Sēja, sekretārs Juris Raudseps, komisijas locekļi bija Marcis Voldiņš, Kristis Kār-

vēlēšanas. Pret balsoja 194; vai nu kļūdas vai pārliecības dēļ trīs bija balsojuši „par”.

Ivars Galiņš

Latvijā
ražotasBellaccord
ElectroLatvijā
ražotas

SKAŅU PLATES

ar šodienu pārdošanā

Katra plate maksā tikai Ls 2.75

Ik nedēļas jaunumi!

Sekoj'et reklamai!

Visi provinces veikalnieki, kas vēl nebūtu plates pieprasījuši, tiek lūgti tās nekavejoši pieprasīt

„BELLACCORD“ MUZIKAS NAMŠ, Grēcinieku ielā Nr. 25
Tālr. 26410, 33212

Stāsti par Bellaccord Electro

Atis Bērtiņš

(Turpināts no Nr. 8)

Šoreiz – stāsts par **Brāļiem Laiviniekiem**. Šie divi humoristi – kupletisti 20. gs. 30. gados Latvijā neapšaubāmi bija vispopulārākie, un savs cienītāju pulciņš viņiem vēl ir arī šodien. Tiem, kas nezina, uzreiz varu pateikt, ka Brāļi Laivinieki īstenībā nemaz nebija brāļi, bet par tādiem kļuva tikai uz skatuves. Duetu veidoja liepājnieki – gados vecākais Kārlis Grūbe un Fricis Kuģis. Kārlis Grūbe dzimis 1881. gadā, jauneklā gados sācis darboties Liepājā, Sv. Annas baznīcas draudzes mācītāja Visvalža Sandera dibinātājā „Kristīgo jaunekļu biedrībā”, strādājis par sekretāru Liepājas apriņķa pašvaldībā. Lidztekus tam noorganizējis ceļojošu truppu, kuŗas priekšnesumos uzstājies jau kā humorists Kārlis Bedriņš. Šādu skatuves vārdu viņš izveidojis no sava vāciskā uzvārda Grūbe tulkojuma, kas latviski nozīmē – bedre.

Liepājas kinoteātros, tāpat kā Rīgā un citur, tajos laikos bija divertissements, tas ir – mūzikāli priekšnesumi, lielākoties svešvalodās. Kad Latvijas valdība izdod likumu, cik lielai programmas daļai jābūt latviešu valodā, kino- teātra „Kamergaisma” vadītājs Kalnmeijers aicina palīgā Kārli Grūbi. Lai uzvedumi nebūtu vājāki par vācu un krievu, Grūbe, *alias* Bedriņš, sāk ar dziedāšanas un deju nodarbībām. Te viņš iepazīstas ar Frici Kuģi. Sākas Brāļu Laivinieku laiks.

Brāļu Laivinieku laikabiedrs – Liepājas apriņķa vecākais Eduards Līcis savās atmiņās raksta, ka izrādes ar dziedājumiem Liepājas un Aizputes apriņķu pilsētās un laukos bijušas stāvrūdām pilnas. Līcis atceras, ka vienā humoristiskā priekšnesumā vācu „Slēgšanas un gulēšanas sabiedrība” Bedriņš rīkojies ar nelielu Pēterā debesu valstības atslēgu. Zemgales divīzijas karavīri tā sajusminājušies, ka nākamā vakarā pasnieguši humoristam metru garu apzeltītu koka atslēgu.

Skatuves gaitās jaunais duets apbraukājis vai visu Latviju. Galvaspilsētā Brāļi Laivinieki prezentējas lepnajā restorānā „Al-

hambra” un citos naktslokālos, smidina publiku Rīgas Salomonska cirkā, piedalās dažādos laikmetīgos sarīkojumos.

Eduards Līcis rakstīja arī, ka ar Brāļiem Laiviniekiem „uz skatuves kāpa latviešu humors”. Tas ir liels kompliments humoristiem, taču taisnības labad jāsaka, ka pirms viņiem jokus plēst un velnu dzīt jau pašā 20. gs. sākumā bija sākuši latviešu aktieri Pēteris Rudzītis, Kārlis Brīvnieks, Maksis Ērmanis, kuŗi, starp citu, ierakstījās pirmajās latviešu skaņupla-

ko citi saka, tas vienalga man, Ja tik lati ķešā skan...

Vēl pirms Helmara Rudziša nodibinātā Belakorda Brāļi Laivinieki iemēģina savas balsis angļu *His Masters Voice* gramofona platēs. Kārlis Bedriņš tajās ieraksta savus humoristiskos stāstiņus, kā piemēram, „Omulīgais bezdarbnieks Gurķis”, „Tirgus sieva Klabatene”, bet abi kopā – humoreskas ar dziedāšanu. Nosaukumi jau liek noprast, par ko būs jāsmējas. Vēl arī „Kurlais Svunķis pie tiesas”, „Vazaņķis un

arī citur. Rīgas Salomonska cirka programmā 1935. gada aprīlī lasām, ka ar dienas notikumu satīru uzstājas publikas mīļi Brāļi Laivinieki.

Es nezinu un kas gan vairs pateiks, par kādiem dienas notikumiem cirka arēnā varēja jokot 1935. gadā, jo bija sācies prezidenta Kārļa Ulmaņa laiks. Pateicīgās temas – partiju ķīviņi, deputātu blēdības – tas viss bija beidzies. Taču ļaudis gribēja dzirdēt atkal jaunus jokus. Un Brāļi Laivinieki turpina dziedāt. Mūžīga ir tema par mīlestības priekiem un bēdām. Un, kad godā tiek celta lauku sēta, var uzdziedāt par gaiļiem, kas ritos dzied, par ganu idilli, ar piena valsi aicināt vairāk baudīt Latvijas pienu, jo no ārzemēm to vēl neimportē. Var pasmieties par to, kā iet, kad pārskatās, un ka dzīvē reizēm vispār mums iet šā

un tā. Jo pats prezidents Kārlis Ulmanis taču ir teicis, ka smieklī ir zāles miesai, prātam un cilvēka garam.

Laikraksts „Jaunākās Ziņas” aicina; „Ja gribat aizmirst savas raizes, tad paklausieties jaunākās Brāļu Laivinieku skaņuplates!” Kad 1939. gadā Eiropā sāk ducināt kara pērkonis, Latvijas iedzīvotājus pārņem patiešām nopietnas raizes. Parādās ierobežojumi tirdzniecībā pirmās nepieciešamības precēm. Kā vienmēr, ir ļaudis, kas ceļ paniku. Brāļi Laivinieki uz notiekošo reaģē ar izsmejošu, humorisku dziesmiņu „Jā, nūdien!”

Ir dažu kara ziņas nu satraukušas tā,

Ka viņam nav vairs jēgas, kas jābāž vēderā.

Ne miltus pērk, bet ziepes un petroleju šis,

Bet kad to visu savāris, tad būs gan ķīselis.

Jā nūdien, ir traki laiki vien.

Bij izpārdošan's drudzis, nu pirkšan's trakums klāt.

Avīzes turpina dziedotus slavēt: Brāļi Laivinieki – Latvijas humoristu karaļi, kā vienmēr nepārspējami! Pērciet Bellaccord plates ar jaunākajiem grāvējiem!

Bet nekas jau nav mūžīgs. Dziesmiņa „Jā, nūdien” izrādās – kļūst par pēdējo Belakorda platēs.

(Turpinājums sekos)

kārtības sargs” u.c.

1933. gadā Laivinieku humors atskan arī Latvijas radiofona viļņos. No šī laika līdz 1940. gadam viņi ir pastāvīgi Belakorda ierakstu studijas apmeklētāji. Turpinās, protams, darbošanās

P. S. Jūsu atsauksmēm ir ierīkota e-pasta adrese: bella-cord@lr2.lv. Jūsu atmiņas un, ja ir vēlēšanās un iespēja – materiāls,

skaņuplates vai dokumentus Skaņuplašu vēstures muzejam varat arī sūtīt uz Latvijas radio 2, Doma laukumā 8, Rīgā, LV1505.

Skolā iet mums ļoti patīk!

Čikāgas Kr. Barona latviešu skolas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā 28. janvārī Ciānas draudzes lielajā zālē pulcējās skolēnu vecāki, piederīgie un skolas draugi. Bija liels prieks vērot smaidīgos un nopietnos mazos un lielos skolēnus, kuņģi sarīkojuma sākumā svinīgā gājienā ienāca zālē. Programmu vadīja vidusskolēni Laila Baumanē, Enia Kiusāla, Daiga Cera, Kārlis Baumanis, Krišs Brunovskis, Gunārs Robežnieks un Pēteris Nīkurs. Denveram Dimantam un Taliai Tomsonei ienesot Latvijas karogu, visi sarīkojuma apmeklētāji piecēlās kājās. Svētbrīdī māc. Oļģerts Čakars pateicās vecākiem par dārgo Draudzīgā aicinājuma velti Kr. Barona skolai – viņu bērniem.

Sarīkojuma dalībnieki nodziedāja Latvijas valsts himnu, skolas pārzine Elīsa Freimane teica apsveikuma uzrunu.

Pats pirmais bija skolēnu zvanu koņa priekšnesums skolotājas Sarmas Alles vadībā. Vismazākie – Lāčabērni – rādīja dažādu cilvēku attēlus, un skolēniem ar „jā” vai „nē” bija jāpateic, vai attēlā redzami bijuši Latvijas presi-

mēja dzejoli „Skolā iet mums ļoti patīk”. Septītās klases skolēni parādīja plakātu ar faktiem par prezidenta Kārļa Ulmaņa dzīvi. Trešās un ceturtās klases audzēkņi skolotājas Silvijas Kļaviņas-Baršņejas (*Barshney*) vadībā dzie-

Piektās klases skolēni lasīja Jāņa Raiņa dzejoļu tekstus. Toties bērnudārzieki no galvas skandēja Dzidras Rinkules-Zemzares dzejoli „Ziemas miegs”. Astotās klases skolēnu uzvedumā „Kārlis Ulmanis un kultūras komiteja”

Ceturtās klases audzēkņiem bija priekšnesums „Interesanti fakti par Latvijas prezidentiem”, jo acimredzot viņi negribēja atpaukt no septītklasniekiem, kuņģi rādīja plakātu ar faktiem par Kārli Ulmani. Jā, fakti fakti galā...

„Ceļš uz latviešu skolu”.

Lāčabērniem un bērnudārza audzēkņiem bija laiks pusdienot, bet pārējie noklausījās bijušā Kr. Barona skolas skolēna, tagad Latvijas goda konsula Čikāgā Roberta Blumberga runu. Viņš uzsvēra, cik liela nozīme viņa dzīvē ir Kr. Barona un Gaņezera vasaras vidusskolā iegūtajām zināšanām un latviskajam garam.

Skolēnus apsveica vairāku organizāciju pārstāvji: Armands Birkens (Čikāgas latviešu biedrība), Ivars Kēlers (Čikāgas DV apvienība); Vija Miezīte (Čikāgas literārais pulciņš), mudinot: „Cik spējams lasi grāmatas!”; Jānis Vilciņš (Čikāgas latviešu organizāciju apvienība).

Skolas padomes priekšsēde Lita Simane pateicās vecākiem, skolotājiem, skolas draugiem, draudzēm, organizācijām un biedrībām par dāvanām.

Sarīkojuma beigās visi kopā nodziedāja „Nevis slinkojot un pūstot”, tika iznesti karogi. Maltīti gatavoja korporācijas „Dzintra” locekles. Paldies par sarīkojuma gūto pacilātību un prieku!

O.C.

Foto: Gunārs Lucāns

Čikāgas Krišjāņa Barona skolas saime

Dzied pirmās klases skolēni

denti. Visi nešaubiņģi pazina Kārli Ulmani un noraidīja komiku tēlus ar skaļu „nē”.

Trešās klases audzēkņi dekla-

dāja tautasdziesmu „Snīga sniegi, putināja” un diriģente rādīja, kā ar enerģiskām kustībām korim iemāca arī dziesmas vārdus.

Zvanu koris diriģente Sarma Alle

redzējam pašu prezidentu, arī aktrisi, aporistu, mākslinieku, pat populāro komponistu Raimonu Paulu.

Otrās klases bērni deklamēja dzejoli „Talkas diena”, bet pirmklasnieki, enerģiski kustoties, dziedāja pašsacerētu dziesmu

Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā runu teica Latvijas goda konsuls Čikāgā Roberts Blumbergs

Ugunskūrēji un dārgumu lāde

Līga Jēkabsonē sarunājas ar Daci Micāni Zālīti

Atceros, es sēdēju bēgļu nometnē tukšā istabā ar sakrātām koka ceļalādēm, kas piederēja dīpišiem, un, pārlikusi kājas pār lādes vāka malu, ar papēžiem ribināju, lai kāds pievērstu man uzmanību.

Šis Līgas atmiņas izsauca koka ceļalāde ar uzrakstu „R. Jēkabsons, Detroit, USA”, kas glabājās Jēkabsonu mājas pagrabstāvā, blakus glīti sakrātai malkas grēdai. Malkas šķīlas mūsu ciemošanās laikā mājas saimnieks Ilgvars dāsni lika pavarda mutē, un māja smaidīja ar laipnu siltumu, ko izstaroja uguns kaminā, Līga un Ilgvars Jēkabsoni, Līgas patēvs Vilis, kas pasaules ceļus sācis no Mežotnes mājām ar greznu vārdu „Dižie”. Turpat blakusmājā, piesaistīta slimības gultai, ir Līgas māte, izjūtu ģimenes rūpes, bet turpmākajā sarunā saprotu, cik nozīmīga loma mātei ir bijusi Līgas dzīvē.

Šī ceļalāde glabā no Latvijas paņemto vislielāko vērtību – latviskumu. To jūtu, ciemojoties pie Līgas. Lai šis raksts ir apliecinājums tam, cik daudz mūsu tautā ir cilvēku, kas spēj

sakurt uguni un sildīt pie kultūras un latvietības ugunsкура mūs pašajā pasaulē, iedot Latvijas klātbūtnes sajūtu. To pulkā arī Ivars un Līga Jēkabsoni Detroitā, Mičiganā.

Mani vecāki, māte Astra Ūdris un tēvs Otto Balodis satikās Hamburgā, bēgļu nometnē pēc Otrā pasaules kara. Mammai bija 22 gadi, kad es piedzimu. Nometnē pie skolotājas Ainas Raitas viņa sāka mācīties dziedāšanu, apmeklēt Hamburgas konservatoriju, mans vectēvs Ervins Ūdris sūtīja naudu no Dānijas, lai meita Vācijā varētu iet skolā. Mēs bijām novietoti angļu zonā, tēvs bija šoferis angļu virsniekiem. Viena no agrākām atmiņām bija, ka tēvs mani vizināja ar motociklu, un mazliet vēlāk, kad viņš ar to bija sasitījis, mēs ar mammu gājām viņu apciemot slimnicā. Atceros braucieni ar kuņģi uz Ameriku, man bija 4 gadi. Bija vētras, slimošana, nebija apetītes. Es arī nokritu uz galvas no augšējā klāja uz zemāko, kuņģis stipri ligojās... Varbūt būtu daudz gudrāka, ja tas nebūtu noticis (*Smejas*).

Vai tevi bieži apciemo šis atmiņas?

Bērniem nekur nekas nav traumatiskais. Bērni ir visur labi, arī Vācijā, kad spēlējami bunkuros. Ilgvars, kad atbrauca uz Ameriku, bija tā izbrīnījies, ka viņiem katram tagad ir savs krēsls, uz kā sēdēt. Mamma stāstīja, viņa dienā dabūjusi tikai ēdienu 600 kaloriju vērtībā, bet tā kā bijusi stāvoklī, saņēmusi vienu krūzi piena vairāk nekā citi, vitamīnu arī nekādu nav bijis...

Kāda gan es varēju piedzimt?

Tava dzīve un tas, ko es redzu, pierāda – tava dzīve ir izdevusies auglīga, tu esi spējusi gan profesionāli mācīties mākslu *Wayne State University*, gan izaudzināt četras meitas. Vai tavas meitas turpina latvietību?

Visas gāja Gaņezera vasaras vidusskolā. Visas ir bijušas Latvijā. Amanda pat vienu gadu mācījās vijolspēli Jāzēpa Mediņa mūzikas kolledžā. Nebija viegli, bet tas bija viņas isā mūža visnozīmīgākais gads. Viņa tur kaut kā spēja izņemt Latvijas pasi, tajā bija rakstīts „latviete”. 19 gadu vecumā

viņa vairs nebija... Elize, jaunākā meitas, visvairāk dzīvoja mājas iespaidā, man šķiet, viņa visvairāk cieta no Amandas nāves. Elize 2006. gada janvārī aizbrauca uz Cēsīm, lai ietu vidusskolā, gandrīz vai sekojot Amandas pēdās, bet tas dažādu neparedzētu problēmu dēļ neistenojās. Tomēr viņai laimējās izciemoties pie radiem un izbaudīt visaugstāko ziemu Rīgā – 30 gradus zem nulles. Laila un Marisa, manas vecākās meitas, abas apprecēja nelatviešus, bet abas ar saviem trīs dēliem runā latviski.

Kāda bija tavas ģimenes atbraukšana uz Detroitu?

Ar vecākiem vispirms iebraucām Dienviddakotā, dzīvojām laukos, būdīnā, kur nebija ūdens, tikai malkas plītiņa, ūdens jāiet pumpēt ārā. Man tur gāja jauki. Šadraudzējos ar visticām, slaukšanas laikā kūtī varēju dabūt siltu pienu. Kad kukurūzas lauki tika apūdeņoti, pluncējais irrigācijas grāvjos. Saimnieks toreiz iedeva lietošanā vecu *Model – T* fordu, patiesībā viņš cerēja to mums pārdot. Kas par troksni un kratīšanos,

kad mainīja ātrumus! Mamma tur nejutās pārāk laimīga. Vienīgais kultūralais pasākums bija rodeo, kur kovboji vārtās pa dubļiem ar bulļiem.

Tad mēs pārcēlamies uz Sperfišu, tā ir maza pilsētiņa kalnos, kas tolaik bija slavēta ar brīvības uzvedumu „*Passion Play*” par Jēzus pēdējām dienām. Mēs ar mammu kādreiz piedalījāmies pašajos masu skatos. Stāvēju un skatījos, kā sit krustā Kristu. Tad bija zibens un pērkonis, visi kliecēja un skrēja lejā no Krusta kalna. Es toreiz nesapratu, ka tas ir tikai teātris, un šausmīgi nobijos.

Vecāki izšķīrās, un mēs ar mammu aizbraucām uz Detroitu, lai būtu tuvāk radiem, kas dzīvoja netālu, pāri Kanadas robežai. Sākumā palikām pie dziedāšanas skolotājas Ainas Raitas kundzes, kas bija draudzes ērģeliece. Mamma strādāja Forda slimnicā un brīvā laikā dziedāja Detroitas baznīcas kori galveno soprānu pie ērģelnieka un komponista Gordona Janga (*Young*), saņēma atalgojumu, un bieži svētdienās arī es devos līdz un dziedāju kori.

(Turpināts 8. lpp.)

Sanfrancisko iecirknī rekordliels balsotāju skaits

Tautas nobalsošanas dienā 18. februārī rīta pusē Sanfrancisko vēlēšanu iecirknī nekas neliecina par neparasti lielu balsotāju pieplūdumu. Mūsējais, kā arī Losandželosas un Sietlas iecirknis atrodas vistālāk uz rietumiem.

lēšanu komisijas darbinieces, un pulksten astoņos varējām ziņot Centrālajai vēlēšanu komisijai, ka Sanfrancisko iecirknī Nr. 1065 pirmās stundas laikā nobalsojuši septiņi vēlētāji. Tomēr drīz vien laiskošanās beidzās, un ap pus-

viņā. Šoreiz ieradās daudzi neredzēti balsotāji – jauni cilvēki no Latvijas, kuŗi te mātās, papildinās vai uz laiku strādā dažādās vietējās kompānijās, viesos atbraukušie radi un draugi, tūristi. Mūsu iecirknī balsoja Latvijas Radio ziņu dienesta žurnālists Artjoms Konochovs, kas patlaban strādā Sanfrancisko sabiedriskajā radiostacijā KALW. Vēlēšanu laikā viņš par mūsu iecirknī veidoja radioreportāžu.

Kā jau tradicionāli ierasts, balsotājiem klājām kafijas galdu. Bija prieks, ka pēc balsošanas draudzīgā gaisotnē pakavējās gan tie, kuŗi paši cēlušies un veidojuši Sanfrancisko latviešu draudzes namu, gan jaunā paaudze, kas namā bija pirmo reizi.

Ap pieciem pēcpusdienā, redzot vēlētāju aktivitāti, sākām bažīties, ka nepietiks ar atsūtītajām 200 balsošanas zīmēm. Zvanījām uz Centrālo vēlēšanu komisiju un lūdzām atļaut iecirknī nokopēt papildus balsošanas zīmes. Atļauju saņēmām, un vēlāk izrādījās, ka zīmes pietrūka arī citos iecirkņos.

Vakarā pusē sagaidījām grupu Latvijas zemnieku – piensaimniekus, kuŗi Kalifornijā ieradušies gan atpūsties, gan apmeklēt lauksaimniecības izstādi Fresno un dibināt profesionālu sakarus.

Tautas nobalsošanā Sanfrancisko iecirknī piedalījās rekord-

liels balsotāju skaits – 215; pret balsoja 212, par – 3. Izrādījās, mūsu iecirknī bijis pietaks lielākais balsotāju skaits ASV. Iespējams, tik daudz balsotāju ieradās arī tāpēc, ka Sanfrancisko janvārī bija pārvietojamā pasu

Vēlēšanu komisijā strādāja Māra Linde, Gundega Ozola, Una un Kārlis Veilandis un Taira Zoldnere. Balsotājus viesmīgi sagaidīja Ziemeļkalifornijas latviešu biedrības priekšsēdis Aldis Simsons un Sanfrancisko latviešu

Sanfrancisko vēlēšanu iecirkņa komisijas locekles, no kreisās: Māra Linde, Una Veilande, Gundega Ozola, Taira Zoldnere

Pulksten septiņos no rīta, kad sākām darbu, Latvijā jau bija pieci pēcpusdienā, un tūmekli tika ziņots par lielu vēlētāju aktivitāti, īpaši iecirkņos ārvalstīs. Mūsu iecirknī pirmās stundas laikā ieradās tikai trīs balsotāji. Nobalsojām arī mēs, četras vē-

desmitiem no rīta jau strādājām pilnā sparā.

Vispirms gribu pateikties visiem aktīvajiem Ziemeļkalifornijas latviešu kopienas pārstāvjiem, kuŗi regulāri ierodas uz vēlēšanām, paūžot savu viedokli par politiskiem procesiem Lat-

Vēlēšanu komisijas locekļi Gundega Ozola un Kārlis Veilandis atver vēlēšanu urnu

darbstacija, un Latvijas pasēm pieteicās 47 Latvijas pavalstnieki. Jauno pasu īpašnieki varēja piedalīties šajās tautai svarīgajās vēlēšanās.

Ziemeļkalifornijas un tās apkaimes latvieši pauduši savu nostāju – Latvijā jābūt vienai valsts valodai, proti, latviešu.

draudzes nama saimniece Sallija Filitsa. Kopā veidojam draudzīgu, darbigu vienību, un bijām priecīgi un gandarīti par veiksmīgi pavadīto balsošanas dienu un balsošanas rezultātu.

Sanfrancisko vēlēšanu iecirkņa priekšsēde
Taira Zoldnere

Latviešu organizāciju apvienības Minesotā pilnsapulce

Latviešu organizāciju apvienības Minesotā (LOAM) gadskārtējā pilnsapulce notika 22. janvārī Draudzes nama telpās Mineapolē. LOAM ietilpst 14 Minesotas organizācijas.

Latviešu sabiedrībai ASV varbūt radies iespaids, ka Minesotā maz kas notiek, jo presē reti ir garāks ziņojums par sarīkojumiem vai cita veida notikumiem, lai gan Dvīņu pilsētās latviešu žurnālistu netrūkst. Cerēsim, ka nākotnē viņi būs aktīvāki un spalvu cilās biežāk. Minesotas latvieši ir aktīvi un rosīgi, sarīkojumi krāšņi un daudzveidīgi.

Sapulces diena bija apmākusies un vēsa, vēlāk sāka līt, un tādā laikā patīkami pabūt kopā pulciņā, siltās telpās.

Pēc reģistrēšanās un organizācijas biedru naudas samaksāšanas katrs sapulces dalībnieks saņēma vākus ar informācijas materiāliem, kuŗos atspoguļotas daudzas sabiedriskās norises. Īpaši daudz materiālu bija par gaidāmo tautas nobalsošanu 18. februārī, tā nozīmi, uzsvērta nepieciešamība piedalīties un balsot pret krievu valodu kā otru valsts valodu Latvijā. Informācijas materiālus sagatavoja Jānis Robiņš, Visvaris Ģiga, Indulis Valters u. c.

Pilnsapulci atklāja LOAM valdes priekšsēde Maija Zaeska un vadīja to līdz sapulces vadības ievēlēšanai. V. Ģiga paziņoja, ka sapulcē piedalās 29 dalībnieki ar 26 mandātiem, pārstāvēt visas 14 organizācijas. Par pilnsapulces vadītāju ievēlēja Jāni Robiņu, balsu skaitītājiem – Kristīni Ģigu, Uldi Krēsliņu un Astrīdi Otto. Iepriekšējās pilnsapulces protokolu nolasīja Inta Lāčplēse.

Pārskatu par LOAM darbību 2011. gadā bija sagatavojusi M. Zaeska. Viņa paskaidroja, ka bijuši 26 kultūras, izglītības, politiski, sporta un sabiedriski sarīkojumi, lielāko daļu rīkojusi LOAM. Mineapolē ir izveidots vēlēšanu iecirknis, vietējie latvieši piedalījušies vēlēšanās, jo jūtas atbildīgi par savu zemi un tautu.

No kreisās: Minesotas universitātēs Imigrācijas vēstures pētniecības centra (IHRC) programmu vadītāja Dr. Heivena Hevlja (*Haven Hawley*), direktore Dr. Donna Gabaccia (*Gabaccia*), ALAs stipendiāte 2011.-2012. mācību gadam Arta Ankrava, ALAs valdes loceklis Visvaris Ģiga

Diemžēl mūsu sabiedrība strauji noveco un vairākiem, kuŗi vēlas ierasties uz sarīkojumiem, nav vairs iespēju atbraukt, tāpēc vairāki izpalīdzīgi tautieši labprāt palīdz un viņus atved. Lielākā daļa sarīkojumu notiek draudzes nama telpās, bet ir tādi, kuŗiem piemērotākas citas telpas, un tiem tad arī tādas meklē. Draudzes telpās ļoti vajadzīgs celtnis. LOAM ar ziedojumiem un stipendijām dāsnī atbalstīja 3x3

nometni Gaŗezerā, Gaŗezera nometnes, sagatavošanas skolas un Vasaras vidusskolas audzēkņus, dalībniekus ALAs rīkotajā „Sveika, Latvija!” ceļojumā.

Kasieris Indulis Valters sīki informēja par kases stāvokli un iesniedza arī rakstveida pārskatu. LOAM finānciālais stāvoklis ir stabils, regulāri tiek saņemti

mūzikas varēs piešķirt \$2200 stipendiju un koncertu Mineapolē rīkot septembrī.

Jau daudzus gadus LOAM sadarbojas ar Imigrācijas vēstures centru Minesotā, ko pārstāv Biruta Sprūda. ALAs stipendiāte Ilze Garoza beigusi studijas Minesotas universitātē, nākamā stipendiāte ir Arta Ankrava, viņa vēlas iegūt doktora gradu socioloģijā, un viņas pētījuma temats ir latviešu sabiedrības identitāte ASV laikā, kad Latvija atguva neatkarību un pēc tam. Gadskārtējās Imigrācijas vēstures centra Minesotā draugu un atbalstītāju vakariņās lielākā etniskā grupa bija latvieši – tajās piedalījās Minesotas latviešu organizāciju 24 pārstāvji.

Jānis Robiņš atgādināja, ka ALAs 61. kongress notiks Mičigenas pavalsts Anarboras pilsētā no 4. līdz 6. maijam, Minesotā dzīvo 277 ALAs biedru, bet vajadzētu vēl vismaz 11 biedrus, lai uz kongresu varētu sūtīt vairāk delegātu. Vietējiem latviešiem izsūtīti atgādinājumi ar lūgumu iestāties Amerikas latviešu apvienībā un tādējādi piedalīties kopējā darbā. Viņš arī lūdza aizpildīt Ilzes Garozas sagatavoto ALAs stratēģijas plāna aptaujas lapu.

Draudzes koŗa pārstāve Mirdza Eglīte priecīgi pavēstīja, ka koris dzied jau 60 gadu, 29. aprīlī rīkos 60 gadu darbības svētkus un jauni dziedātāji sirsnīgi aicināti.

Mineapolē DV apvienības pārstāvis Ģirts Jātnieks ziņoja, ka DV ir 105 biedri un piešķirtas stipendijas desmit jauniešiem un bērniem, kuŗi mācījās Gaŗezera Vasaras vidusskolā un nometnē, kā arī Karskiļu vasaras nometnē.

„Teiksmas” vadītāja Elga Pone pastāstīja, ka ansamblim ir lieli plāni – 2012. gadā no 5. līdz 10. jūlijam piedalīties Baltijas festivālā Latvijā. „Teiksma” bijuši vairāki koncerti – divas reizes ukraiņu restorānā, Latvijas 50 gadu okupācijas muŗeja atbalsta un Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumā.

Latviešu skolas pārzine Laila Švalbe iepriecināja ar plašu pārskatu par skolas darbību 2011. gadā. Skolā 14 skolotāju un palīgu vadībā iepriekšējā mācību gadā mācījās 29 bērni, kuŗu vecums ir 3-14 gadi. Skolu absolvēja Laura Viksniņa un Skaidrīte Beķere. Gaŗezera bērnu nometnē piedalījās septiņi bērni, sagatavošanas skolā – pieci, Vasaras vidusskolā – viena bijusi skolas audzēkne. Skola 5. aprīlī svinēja 60 gadu darbības jubileju ukraiņu namā, piedalījās Denveras „Jūrmalnieki”. Skola izdeva broŗūru par absolventiem, tagad tiek vākti materiāli, lai 2014. gadā izdotu skolas gadagrāmatu par 60 darbības gadiem. Skolēni Lieldienās krāsoja olas un izdalīja draudzes locekļiem, Ģimenes dienā – puķes. Skolas saime piedalījās Tautību festivālā un kopā ar draudzes kori dziesmotā Ziemsvētku dievkalpojumā, rīkoja Mārtiņu pēcpusdienu, pidzamu skati un filmas izrādi „Mazie laupītāji”, izlaidumu un skolēnu izbraukumu ar teltīm uz Lake Elmo parku, piedalījās Zviedru institūta rīkotajā imigrantu izglītības iestāžu informācijas apmaiņas sapulcē, izveidoja stipendiju fondu, atbalstot skolas audzēkņus un dažādus pasākumus.

(Turpināts 17. lpp.)

(Turpināts no 6. lpp.)

Māte turpināja dziedātājas gaitas, ceļoja pa latviešu centriem ASV ar solo koncertiem, uzstājās arī kopā ar Pēteri Lielziuku.... Viņas dziedātājas skatuves gaitu kalngals bija Mimi loma „Bohēmā” (*La Boheme*) Detroitas operā. Toreiz mums daudz vairāk bija darišana ar itāļiem nekā ar latviešiem. Latviešu skolu iesāku tikai 7. un 8. klasē, nebija iespēju uz to tikt, nebija mašīnas, tikai vēlāk latviešu kaimiņš varēja aizvest.

Ar kādām domām pieminējāt atstāto Latviju?

Neviens neticēja, ka Latvija būs brīva. Padomju Savienība bija tik nomācoši spēcīga. Mēs cerējām, bet mēs zinājām, ka jāturas kopā, jāuztur latviešu valoda, domājām, ka Latvijā tā pazudīs, bet mums ir iespēja valodu uzturēt. Par spīti visam, mēs turējāmies un runājām latviski, jutāmies kā *endangered species* – mums jāzaglabā, ko varam saglabāt.

Kā tu satiki savu vīru?

Detroitā tolaik bija stipra gaidu un skautu kustība, to vadīja Fricis Sīpols, un viņa sieva Irēna bija gaidu vadītāja. Sāku iet gaidās. Iepazinājos ar savu vīru pie Fricis Sīpola, spēlējot teātri. Viņš bija kaislīgs režisors un droši vien Latvijā

Līga bērnībā

būtu iesaistījies teātra dzīvē. Mēs uzvedām A. Brigaderes „Sprīdīti”, es spēlēju Sīkstulja kalponi, Ilgvars bija Velns. Šad tad viņš mani atveda uz aizveda uz mēģinājumiem, un mēs sadraudzējāmies. Es biju arī grimētāja un „pataisīju” Ilgvaru pa velnu...

Kad abi apprecējāmies, nevar teikt, ka mēs bijām superletīņi. Domājām, būtu interesanti paceļot pa Eiropu, tāpēc aizbraucām uz Berlīnes Jaunatnes kongresu 1968. gadā. Tur bija konfrontācija starp Austrumu un Rietumu Berlīni. Austrumberlīnīes teica, ka kongress ir provokācija, mūs izdzina no Berlīnes, pasaules prese par to rakstīja, un pirmo reizi mūs, latviešus, ievēroja. Arī amerikāņu sabiedrībā taču valdīja uzskats, ka Latvijas valsts nav, jo pasaules kartē taču tās nebija, bija tikai Krievijas kartē iezīmēta Latvijas PSR. Mēs sastapām latviešu jauniešus no pārējās pasaules, priekšgalā bija *superletīņi*, gājām demonstrācijās, gājienos. Kad mēs atgriezāmies Amerikā, mums savstarpēji vieglāk bija sarunāties angļiski. Ir tāds joks – kad apprecējāmies, mēs dabūjām suni – Bauzers. Es nekādi nevarēju suni uzrunāt angļiski, mēs abi ar suni runājām latviski. Latviešu valoda bija mūsu bērnības valoda, un suns man likās kā bērns, viņš taču nesaprastu angļiski!

Pēc 8 gadiem mums piedzima pirmā meita, tad dzima nākamās, un pienāca laiks meitas sūtīt Detroitas latviešu skolā. Tur mēs labi sadraudzējāmies ar Jāni un Aiju Kukaiņiem, kas arī savus

bērnus veda uz latviešu skolu. Toreiz Jānis un Aija mācīja latviešu skolā, vadīja latviešu apvienību Detroitā, vēlāk Jānis bija Gažezera prezidents, ALA un PBLA priekšsēdis, kā jau visi zina, viņš dara visu ko latviešu sabiedrībā. Mēs arvien vairāk tikām iesaistīti latviešu sabiedrībā. Ar meitām braucām uz Gažezeri, uz 3x3 nometni, vienu vasaru strādāju tur par saimnieces palīdzi virtuvē, lai būtu kopā ar bērniem. Liela bija mūsu draugu ietekme – viņi bija *superletīņi* un

Turienes dialekts līdzinās tāmiņiem, kas dabiski neizrunā galotnes.

Vietējā prese, Latviešu apvienības ziņas tuvinā cilvēkus un informē par to, kas notiek. Bija reizes, kad fotografija kopējot izdevās pārāk melna, tad liku lietā savas gleznošanas iemaņas un intervēto personu portretēju – zīmēju skices, ko pievienoju rakstam.

No kuŗienes tev nāk iekšējais spēks, tā uguns, liesmiņa, kas liek darīt, rīkoties, veidot ko jaunu? Tu esi spējusi būt arī laba mājasmāte daudziem lat-

Līga un ģimenes relikvija – ceļalāde

viešu kultūras ļaudīm, mūziķiem, aktieriem.

Man patīk uzņemt viesus. Īsti nezinu, kas mani dzen, iznāk tāpat kā ar ALA kongresu – ja neviens nedarīs, tad nāks Līga! Ja kaut kas ir jāizdara, es to varu izdarīt. Tā tas bija, kad mani lūdza būt par redaktori, tā kļuva par latviešu skolas pārzine 90. gados, kad manas meitas apmeklēja skolu, esmu bijusi Gažezera bērnu nometnes vadītāja, vienu gadu pavadīju „Sveika, Latvija!” braucieni audzinātājas amatā, braucu kopā ar meitu Elīzi. Mums ir savs vēlēšanu iecirknis, esmu darbīga iecirkņa vadītāja, gatavojos 18. februāra referendumam.

Esmu satikusi daudz jauku cilvēku, jo uzņemos Latviešu apvienības Kultūras nodaļas darbu un uzdevumu rīkot koncertus. Detroitas ļaudis ir bijuši man pateicīgi, ka esmu varējusi sarunāt mākslinieku koncertus, jo tas ir kas īsts un vērtīgs no Latvijas. Tie ir visi bijuši ārkārtīgi labi mūziķi. Manā uztverē, pasaulē vislabākie, bet viņi nemazam nav iedomīgi, ir ļoti viegli un patīkami ar tādiem sadraudzēties.

Opermākslinieks Nauris Puntulis viesošanās pie Līgas un Ilgvara raksturo šādi: „Mums, tenoriem, bijusi tā laime ar auto apbraukt apkārt Amerikai trīs reizes. Man pašam pat četras, jo pirmo reizi to izdarīju kopā ar „Pērkonu”. Beidzamajā tūrē kopā ar mums brauca pianists Gints Bērziņš. Pirms katras nākamās pilsētas viņš mums, jautāja: „Kā tur būs? Kas mūs

kas. Nākamajā reizē, kad atbrauksi atkal, viss būs tāpat, un jūs abi neticēsīt, vai tiešām jau pagājuši trīs gadi!” Līga savukārt atceras mūzicēšanu viņas mājās, kad kopā ar Ingu Pētersonu dziedājusi duetu, Dita Krenberga spēlējusi flautu, Ventis Zilberts spēlējis Šopēna mūziku. Vai kopīgās mūzicēšanas un draudzības ar Latvijas mūziķiem nebūtu, ja tu nebūtu pieņēmusi Detroitas „Latviešu kultūras ministres portfeli”? (Līga smejas). Ar Trim tenoriem dziedājam arījas no „Traviatas”, Amanda spēlēja vijoli, Juris Kulakovs klavieres, un mamma arī dziedāja līdz! Tas bija jautrs vakars! Mums ģimenē dziedāšana ir iedzimta: mamma, tantes, onkuļi – visi ir dziedājuši. Arī es esmu dziedājusi un uzstājusies ar solo latviešu centros, baznīcās. Mamma man mācīja dziedāt, bet tas ir tikai mans vaļasprieks. Latvijas ērgelnieks Aivars Kalējs mani ir uzaicinājis, kad būšu Latvijā, dziedāt viņa baznīcā. To es labprāt darīšu. Bet tā ir, ka šie jaukie brīži nebūtu iespējami bez manas uzņēmības. Ir izteiciens: „Roka, kas ir atvērta dot, ir arī atvērta, lai saņemtu.” Drīz tu būsi mājasmāte ALAs 61. kongresam.

Jā, Maija sākumā pie mums notiks ALA 61. kongress, to rīkos Detroitas organizācijas. Biju delegāte iepriekšējā kongresā Milvokos, kad tas beidzās, vēl nebija zināms, kas rīkos nākamā. Mājās braucot, man ienāca prātā, ka

detroitieši nav kongresu rīkojuši kopš 1982. gada un nu varētu būtu mūsu kārta. Detroitas pilsētai ir samērā slikta slava, tāpēc domāju, ka Anarbora, kas atrodas tepat netālu, būtu daudz pievilcīgāka vieta kongresam. Daudziem Anarbora ir zināma, jo daudzi latvieši ir studējuši Mičigānas universitātē. Es pieteicos ALAs valdei, un viņi man uzticējās. Daudz labu padomu deva Milvoku kongresa rīcības komitejas priekšsēdis Ēriks Krūmiņš un ALAs birojas vadītājs Raits Eglītis. Būs daudz darba, bet būs „fun”. Mūsu rīcības komitejā ir sākusi darboties, un visi ir sajūsmā par šo lielo notikumu. Lūdzam visus uz ALAs kongresu, sevišķi

uz kongresa balli! Mēs visus uzņemsim ar vislielāko viesmīlību. Tīkmēr no darba jau pārnācis Ilgvars un uznesis no pagraba malku, šoreiz vītola šķilu, kas ilgi degot, – saka saimnieks. Mēs esm ļoti pārmainījušies, vairs neesam tādi kā toreiz, kad ar Ilgvaru iepazināmies – Sīkstulja kalpone un Velns. Kādas lomas jūs tagad varētu spēlēt „Sprīdīti”? Ilgvars būtu Kēņiņš, es – Sprīdīša vecmāmiņa... Negribi būt Vēja māte, viņai ir četri dēli? Jā, es varētu būt Vēja māte – kāpēc ne? Arī Zemes māte ar četrām meitām, kas katra savā gadalaikā dzimušas. Mūsu meitas ir visi četri gadalaiki. Laila piedzima rudenī, otrā – Marissa piedzima Jāņos, trešā – Amanda tieši Ziemas saulgriežos un jaunākā – Elīze ir dzimusi pavasarī. Ja tu zīmētu Latviju, kāda tā būtu? Ļoti labi ģērbta, moderna sievietē, Rīgā cilvēki cenšas būt moderni. Cilvēki, kas atbrauc no Latvijas, saka – jūs esat daudz latviskāki, nekā esam mēs. Latviskais tautastērps man nāk prātā, kad domāju par Gažezeri, par Dziesmu svētkiem. Vai tev ir kāda dziesma vai skaņa, kas saistīta ar Latviju? Man, piemēram, tās ir suņu rejas naktī. Te neviens suns pa naktīm nereg.

Rīgas naktī tie ir augstie papēži, kas skan uz ielas ārā aiz loga. Visu laiku – klik, klik, klik. Solī, kas atbalsojas uz bruģa.

Ojārs Celle

PROVOKĀTORU IZAICINĀJUMS PĀRLIECINOŠI NORAIIDĪTS

Iepriecinošie 18. februāra tautas nobalsošanas rezultāti liecina, ka bezkaunīgais izaicinājums valsts valodas statusa jautājumā ir saņēmis pelnīto atbildi, saņēmis to no latviešu tautas. Ja arī neviens latvietis nebūtu piedalījies pretbalsojumā, savāko atbalsta balsu kopsūma krievu valodu kā otru valsts valodu nebūtu pietuvinājusi šādam godam. Ar ceturtdaļas vēlēšanu palīdzību neko tādu nav iespējams sasniegt.

Ar vispārēju tautas izvairīšanos balsot būtu pieticis, lai Lindermana un Co provokācija izgāztos. Taču ko domātu pasaule par šādu latviešu izturēšanos un kā uz to reaģētu krievu valodas izplatīšanas stābs Maskavā? Atbilde paliek nenoskaidrota, jo izaicinājums pamudināja latviešus uz to atbildēt, pamostoties no vienaldzības par valodu jautājumu Latvijā. Kas notiks turpmāk, arī to nezina. Varam tikai cerēt, ka notikušais pozitīvi iesēdīsies latviešu pašapziņā un viņi ar šo dienu vairāk cienīs un mīlēs savu valodu un būs enerģiskāki tās lietošanā. Un it sevišķi attiecībā ar t.s. krievvalodīgajiem.

Ja stabils paliks Eiropas politiskais stāvoklis un mūsu robežu kontrole būs pašu latviešu rokās, laiks (ar latviešu palīdzību) spēs dziedēt Otrā pasaules kara un ilgās padomju okupācijas cirstās brūces Latvijas demografijā. Par šī procesa labvēlību latviešu tautai liecina dati: 1959. gadā krievu skaits Latvijā pārsniedza 900 000, salīdzinājumā - 168 266 1935. gadā. Šie vairāk nekā septiņi simti tūkstošu ienācēju kopā ar tādā pašā kārtā iekļuvušajiem citiem slaviem pārsniedza pat 45% no visiem valsts iedzīvotājiem.

Izceļošanas un zemās dzimstības rezultātā 2000. gada tautas skaitīšanā krievu skaits bija noslīdējis līdz 703 243, bet nupat 2011. gada tautas skaitīšanā viņu bija vairs tikai 556 422. Nav vajadzīga ne bagāta izdoma, ne nereālas cerības, lai redzētu šīs tautības skaitliskās virzības tendences nākamajos desmit vai divdesmit gados. Valstī līdz ar neatkarības atgūšanu pārkrievosanas procesu nomainījusi atkrievosanas.

Nav pašlaik precīzu statistisku datu, kā sīkumos notiek slaviskie atplūdi Latvijā. Mēs zinām, ka daudzi krievi no Latvijas ir izceļojuši un krievu dzimstība ir ļoti zema. Ir jauktas laulības starp latviešiem un krieviem, un lie-

lākā daļa viņu bērnu pievienojas latviešu tautībai. Notiek arī pārtautošanās, no kuņas ieguvēja ir Latvijas pamattauta. Latviešu proporcija Latvijā no 52% 1989. gadā ir pieaugusi līdz 62,1% 2011. gadā. Un tas ir noticis, lai gan izceļošanas un zemās dzimstības līmenis ir samazinājies absolūtos skaitļos arī latviešus.

18. februāra rezultāti Latgalē krasi atšķiras no pārējās Latvijas. Tur 55,6% nobalsoja par krievu valodu kā otru valsts valodu. Pārkrievotā Zilupe, Daugavpils un Rēzekne vairāk nekā atsvēra latviskākus Latgales centrus. Krieviskākās pilsētas atspoguļoja turienes situāciju – ar latviešu valodu tālu netiksi.

Neatkarības atjaunošana Latgales latviešiem nekādu atslogu nenesa. Atjaunotās Latvijas valdība un Saeima par Latgali visus šos gadus nav rūpējušies. Tur valda daudz lielāks bezdarbs un nabadzība nekā citur Latvijā. Jaunā paaudze no latviskajiem laukiem ir atnākusi uz Rīgas apkārtni vai zemi vispār atstājusi. Pēdējie tautas skaitīšanas dati par Latvijas novadiem vēl nav publicēti. Pēc iepriekšējiem datiem, kas vēl nav koriģēti, 44,1% Latgales iedzīvotāju ir latvieši, 39,0% krievi, 7,0% poļi, 5,3% baltkrievi, 1,4% ukraiņi, 0,6% lietuvieši un 2,6% citi.

Latgales iedzīvotājus neatkarīgi no tautības saniknoja arī jaunie valdības noteikumi par ierobežotu iepirkumu ieviešanu pār robežu no Krievijas un Baltkrievijas, jo tie sadārdzināja dzīvi it sevišķi pierobežas iedzīvotājiem. Tas, protams, Latgales ļaudis noskaņoja pret valsti un noteikti ietekmēja arī šo nobalsošanu.

Ja tautas skaitīšanas dati šos skaitļus pārāk nemainīs, patlaban pieejamie dati it kā norāda, ka Latgales latvieši balsējuši pret, bet pārējie par. Drīzāk gan tas neatbilst patiesībai, jo vairāk nekā 20 000 Latgales poļu nav ar krieviem sevišķos draugos, tā ka nobalsošanas iznākums drīzāk rāda, ka daļa latviešu balsējuši kopā ar krieviem. Ļaužu atsauce Latgalē bijusi kopumā vismazākā visā Latvijā. Rezultātus negatīvi ietekmējis arī stipri aukstais laiks un izklīdētā latviešu kopība Latgales laukos.

Lai kā arī vērtētu, Latgales rezultāti ir nopietns brīdinājums, ka valstij vairāk jā rūpējas par turienes latviešiem, latgaļiem.

Visās pēcbalsošanas debatēs dominēja konstatējumi, ka referendums nekādu paliekamu sasprindzinājumu tautu attiecībās neizraisīs. *Saskaņas centrs* ar savu nesaprotamo izturēša-

nos gan ir apliecinājis, ka pašreizējie nelatviešu politiķi nav tie, kas spētu piedāvāt lielāku saskaņu starp tautām. Būtu laiks padomāt, nevis kā politiski pretstatīt tautu pret tautu un arī turpmāk atbalstīt divu kopienu dzīvošanu Latvijā, bet minoritātes integrēt ap Latvijas valsti, valodu un visu citu, kas vieno. Līdzšinējā integrācijas politika nav bijusi īpaši sekmīga, taču latviešu valodas pratēju skaits Latvijā joprojām pieaug un latviešu valodas nepratēju kopība izmirst.

Laiks dziedē visas brūces, un palēnām viņsaule aiziet visi tie, kas mūsu valsti bija ieradušies nelūgti. **Nākotnes uzdevums Latvijas valstij ir skaidrs – ap šīs valsts pamatvērtībām jāpūcina visi, kas šeit ir dzimuši un vēlas te dzīvot.** Pašreizējā politiku kopība diezin vai ir uz to spējīga. Tas, manuprāt, būs tās paaudzes uzdevums, kuŗi ir auguši brīvā zemē, pašreiz izglītojas un veido savu nākotni, neatkarīgi no tā, pie kuņas tautības viņi pieder.

Jāpārdomā, kā turpmāk izvairīties no absurdiem referendumiem. Tautas nobalsošanai nevajadzētu notikt par nemainīgām, pašsaprotamām valsts un tautas vērtībām. Varbūt tieši tā jānotic Satversmē.

Profesionālas disidentes stāsti

Atsaucoties uz biedrības "Demokrātikie patrioti" un Rīgas domes Demokrātisko patriotu frakcijas uzaicinājumu, Rīgā no 15. līdz 18. februārim viesojās Krievijas režīma opozicionāri un cilvēktiesību aktivisti – Krievijas partijas "Demokrātiskā savienība" (DS) dibinātāja, disidente **Valerija Novodvorska** un DS biedrs, Maskavas Valsts universitātes profesors **Konstantīns Borovojs**. Vizītes laikā Novodvorska un Borovojs oficiāli tikās ar Saeimas un Rīgas domes deputātiem un Austrumeiropas politikas centra pārstāvjiem, notika intervijas un tiešraides televīzijā un radio saistībā ar gaidāmo referendumu.

Dienu pirms referendumu Novodvorska Latvijas Universitātes Sociālo zinātņu fakultātē nolasīja publisku lekciju "Ordas tradīcija Krievijā un tās sekas Baltijas valstīs".

Sniedzam īsu ieskatu Valerijas Novodvorskas dzīves gājumā, publiskas tikšanās reizēs paustās atziņas un īsu interviju ar viņu pēc nolasītas lekcijas piektdienas.

"Atsaucāmie uz biedrības aicinājumu, jo mums no Krievijas redzams, ka esat kļuvuši bezrūpīgi, dzīvojot brīvā valstī. Es jūs apskaužu, ka varat tajā dzīvot, bet mēs arī redzam, ka referendums Latvijā ir Krievijas spēcīgu darbu (Izcēlums mūsu – red.). Mēs atbraucām, lai jūs brīdinātu," sacīja Valerija Novodvorska. Kā viņas, tā Borovoja ieskatā referendumam būs postīgas sekas, sašķelta sabiedrība – tieši tas, ko vēlas Kremļis. "Patiesībā tas ir Trojas zirgs. Un tiem

200 tūkstošiem un pārējiem, kam ir interese par krievu valodu, tiem ir jāiet un jāsaņem NE. Jānofotografē ar mobilo tālruni balsosanas zīmes un ar lepnumu un paceltu galvu jāiznāk ārā un jāsaņem - es esmu Latvijas patriots, es balsoju PRET. Tā būs viņa biedra karte Latvijas patriotu sabiedrībā. Bet, ja tu neesi patriots, tad ko tu te vispār dari? Eiropas Savienības dokumenti nenomaina sirdsapziņu un jautājumu, kas ir dzimtene.

Mēs esam atbraukuši no Krievijas, mēs jūs nenormāli apskaužam, ka dzīvojat brīvā Eiropas Savienības un NATO dalībvalstī, valstī, kur ir brīvas vēlēšanas un ir labi dzīvot, un tā ir liela laime tiem, kas te dzīvo. Brīnišķīga iespēja pierādīt, ka krievi nav zvēri, nav kalpi un nav kroplī, var dzīvot Eiropas valstī un parādīt, ka isti krievi mīl Latviju. Ir jāzvēlas. Latviešiem ir tikai šis mazais zemes ielāpiņš – viņu dzimtene," sacīja Novodvorska.

"Mēs divas dienas runājam ar dažādiem Latvijas politiķiem, un mani pārsteidza viņu bezrūpība. Vadošā pozīcija ir tāda, ka Latvijas spēcīgu darbu nekvalitatīvais darbs nav problēma, jo aiz muguras ir NATO ar visiem saviem dienestiem. Un vispār par drošību nav jāuztraucas, jo NATO Latviju aizstāvēs." Novodvorska kādā intervijā neslēpa pārsteigumu. Viņa arī atgādināja, ka 1938. gadā Rietumu lielvalstis, cenšoties izvairīties no kara, „ziedoja” Čehoslovākiju, ļaujot Ādolfam Hitleram to sagrābt. Toreiz tika nolemts, ka tas būs «mazākais ļaunums» un varbūt

Kremļa opozicionāri Valerija Novodvorska un Konstantīns Borovojs ieradusies Rīgā, lai aicinātu Latvijas pavalstniekus – krievus 18. februāra referendumā balsot „pret”

atturēs no pasaules kara. Pēc tam Jaltā lielvalstis jau «ziedoja» visu Austrumeiropu, arī Baltijas valstis, atdodot to Josifam Staļinam. «Krievija šobrīd ir kodollielvalsts, un diez vai Rietumi cīnīsies par Latviju, ja radīsies draudi, ka var izraisīties jauns pasaules karš. Katrai valstij ir jābūt gatavai pašai sevi aizstāvēt,» saka Novodvorska.

Jāpiebilst, ka krievu valodā iznākošie preses izdevumi Novodvorskas un Borovoja viesosanos izsmej. Sauc par Latvijas glābējiem, kuŗus jau sen vairs Krievijā neviens neņemot par pilnu. Patiesībā Novodvorsku reizēm pavisam atklāti sauc par traku un psihiski slimu, jo padomju laikos viņa ievietota piespiedu ārstēšanai Kazaņas speciālajā psihi-

atriskajā slimnīcā. Rīgas pilsētas galva Nils Ušakovs publiski atzina, ka viņam vispār neesot komentāru par Novodvorsku un Borovoju, jo viņi jau tāds multfilmu personāžs vien esot.

Pirmo reizi (bet ne tuvu ne pēdējo) Lefortovas cietumā Novodvorska nonāca 1969. gadā 19 gadu vecumā par skrejlapīņu izplatīšanu, – tajās viņa vērsās pret padomju režīmu un notikumiem Čehoslovākijā, kad tur iegāja padomju armija. Tāpat kā visiem padomju laika disidentiem, kuŗi atteicās sadarboties ar VDK un savos uzskatos palika nelokāmi, Novodvorskai tika "uzrakstīta" diagnoze un viņa tika nosūtīta uz speciālo psihiatrisko slimnīcu Kazaņā piespiedu ārstēšanai. Uz Novod-

vorskas jautājumu, kāpēc viņai nepiespriest nāvessodu, bet sūta ārstēties, izmeklētājs atbildējis, ka tas būtu pārāk vienkārši, tas nebūtu sods, jo nebūtu jācieš. Par Novodvorskas pārciesto var izlasīt viņas grāmatā par savu dzīvi "Virs melu bezdibeņa". Politieslodzītajiem tika piemērota gan fiziskā spīdzināšana, gan farmakoloģiskie līdzekļi (neuroleptiķi), lai cilvēku sagrautu gan fiziski, gan garīgi. Aprakstītās metodes ir baisas, no speciālās slimnīcas gandrīz nekad neviens neiznāca, cilvēki tika novesti līdz "dārzenam" līmenim un tur arī nomira. Reizēm dažus izlaida nomirt parastajās psihiatriskajās slimnīcās, un tikai dažiem ar cilvēktiesību aizstāvju atbalstu ārzemēs izdevās izkļūt no speciālām kā invalīdiem, bet ar saglabātu saprātu.

Novodvorskai esot laimējies divkārt – viņu spīdzināja tikai fiziski un viņa ar *Radio Svoboda* un minēto cilvēktiesību aktivistu pūlēm, pēc pusotra gada tika izlaista nomirt mājās. Un tad viņai laimējās vēlreiz – tika sagādātas ārzemju zāles, un divu gadu laikā viņai izdevās atveseļoties tiktāl, lai spētu turpmāk dzīvot un domāt par nākamo darbību. Lai gan daudzus gadus vēlāk Novodvorska panāca, ka viņai "piespiesto diagnozi" izskata neatkarīgu ārstu konsilījs, kas atzina, ka viņa ir garīgi vesels cilvēks, Krievijas varai un daudziem arī Latvijā tik ik pa laikam atkārtot, ka "trakos cilvēkos" nav vērts klausīties.

(Turpināts 15. lpp.)

Par zaru, ko zāgējam. Paši vien..

Saeimas Kultūras un izglītības komisijas telpās 14. februārī notika latviešu rakstnieku un grāmatnieku tikšanās ar kultūras ministri Žaneti Jaunzemi-Grendi, Saeimas deputātiem un žurnālistiem.

Uzzinājusi, ka došos uz šo tikšanos Saeimā, vēstuli redakcijai atstājta Astrida Stahnke – pazīstamā ASV latviešu literāte un tulkošanas auditoriju iepazīstinājusi ar Raini un Aspaziju, tulkojusi viņas nozīmīgākos darbus. Astrida raksta:

Visā Latvijas vēsturē, zem dažādām okupācijām varām literatūra un rakstnieki vienmēr bijuši visādi saistīti - izmantoti, vajāti, cenzēti. Atklāti vai slepeni, viņi tomēr turējuši brīvības lāpas, riskējuši, uzdrošinoties stāvēt pret netaisnību un apspiestību. Taču to man nebūtu jāaizrauda, jo tie kas ir Saeimā un spriež, labi atceras, kā bija Padomju laikā, ko darīja rakstnieki un kā viņi par saviem darbiem cieta, tika biedēti, pārdzīvoja cenzūras. Un līdzēja izvest tautas atbrīvošanas no Padomju Savienības. (..)

Latvija bez savas dzejas, sava rakstītā, teiktā, tulkotā Vārda ir neiedomājama. Tā ir mums iespēja teikt savu stāstu, paust savas labās idejas, un būtu pašnāvīgi nogriezt atbalstu rakstniekiem, izdevējiem, tulkotājiem.

Mēs, kas mītam ārpus Latvijas, rakstām un tulkojam gandrīz vienmēr no „savām kabatām”. Mūsu organizācijas (tautiešu atbalstītā) ir daudz darījušas, lai rakstītāis vārds vienmēr būtu pieejams, lai mums būtu „garīga barība” pašiem un lai mēs spētu savas labās domas dot arī citiem - citām tautām. Man amerikāņu draugi un skolnieki prasa pēc ziņām, pēc informācijas, jo tik maz, par spīti daudz darītam, tiek ievirzīts vispārējā ziņību lokā, jo trūkst atbalsta un

līdzekļu. Arī mūsu „trimdas” bērni un mazbērni visā pasaulē jautā pēc savām saknēm; arī tie, kas šodien atstāj Latviju, tomēr vēlas paturēt savu identitāti un valodu. Tādēļ, lūdzu - necērtiet Dzeju kā Latvijas mežus - bez žēlastības, ticības, un mīlestības! Kas tad paliks? Kur mēs paliksim?

Visu labu un, gudru prātu vēlot,
Astrida Stahnke

Tātad – kas bija par iemeslu tam, ka rakstnieki, dzejnieki un grāmatnieki nolēma doties uz Saeimu, lai aci pret aci ar kultūras ministri un Saeimas Kultūras un izglītības komisijas deputātiem noskaidrotu, kas īsti notiek un notiks ar valsts pamatu pamatu – valodu un kultūru. Formālais iemesls un „pēdējais piliens”: no valsts (izcēlums mans –L.K.) akciju sabiedrības Latvijas valsts meži kultūrai ziedotajiem 800 tūkstošiem latu, saskaņā ar 2011. gada 6. decembra Kultūras ministrijā parakstīto nodomu protokolu, literatūrai un grāmatniecības atbalstam nav ticis ne plika graša... „Diemžēl tas bērns ir izkritis no ratiem,” bija spiesta atzīt kultūras ministre Žanete Jaunzeme-Grende, pirms tam gan „pacikstējusies” ar uzstājīgiem literātu un deputātes Ingūnas Rībenas jautājumiem – kurš tieši - Zemkopības ministrijas vai Latvijas valsts mežu ierēdnis (!) noteica šādu naudas sadalījumu, ka literatūrai netiek nekā. (Tā tika apgalvots no ministres un ministrijas pārstāvja puses!)

Dzejniece Liāna Langa: „Mēs esam nākuši šurp ar miera pipi, bet ar stipru dūmu, ar stingrām prasībām. Filozofi, domātāji ir tie, kas veido valsts intelektuālo diskursu, kas savukārt ir nepieciešams ikvienas valsts pastāvēšanas priekšnoteikums. Latvijas valsts tapa tāpēc, ka te bija valoda

un kultūra. Tad kāpēc gan pamatu stiprināšanā ir ieguldīts vismazāk. Kāpēc muskuļu tvirtums šai valsti vienmēr bijis vērtēts augstāk nekā intelekta vingrums?”

Akadēmiķe, deputāte Janīna Kursīte (nekad nebiju redzējusi profesori tik satraukti un pat nikni!): „Tā ir ārkārtas situācija, esam atgriezušies 19. gadsimta vidū!”

Dzejnieks Uldis Bērziņš: „Literatūra ir attaisnojums un garants nācijas attīstībai.”

Pārlietu bieži šajā apspriedē skanēja salīdzinājumi ar Igauniju un Lietuvu. Un kā nu ne, ja tie cipari ir tik daiļrunīgi. Piemēram: vērtīgu grāmatu iepirkumam valsts bibliotēkām (papildu pašvaldību pasūtītajai periodikai un lielākoties plaši pieprasītai viegla satura literatūrai) Igaunijā tērē 1,17 miljonus latu, Lietuvā – 800 tūkstošus latu, Latvijā – 4000 (jā, četrus!) tūkstošus latu. Igaunijā valsts Kultūrkapitāla fonda budžets ir 12 miljoni latu, Latvijā – 2 miljoni. Kopš mūsu valsts KKF dibināšanas tā budžets „nogriezts” par 75%! Vērigs Laika un Brīvās Latvijas lasītājs varbūt atminēsies manu sarunu ar ministri Jaunzemi-Grendi, kurā uzdevu viņai jautājumu, vai ministre cīnīsies par to, lai atgūtu savu laiku, kad valdības vadītājs bija Einars Repše, nocirsto KKF finansējuma sasaisti ar valsts akcīzes nodokļa maksājumiem jeb naudu, kas valsts kasē ieņemta no tabakas, alkohola un spēļu zālēm. Ministre mūsu sarunā attrauca: „Un ja nu visi pārstās pipēt?” un apgalvoja, ka necīnīsies ne par ko. Bet Igaunijā šī saiste joprojām ir, un par rezultātu – sk. iepriekš minētos ciparus.

Izrādās, igauņi atrisinājuši vēl vienu sāpīgu jautājumu – par radošās personas statusu. Latvijā

esot vienīgā valsts Eiropā, kur tāda nav. Tas nozīmē, ka Latvijas rakstnieki var cerēt tikai uz minimālo valsts pensiju un par savu ikdienas nodrošinājumu visiem – vai tas būtu atzīts literatūras klasiķis vai iesācējs spalvas vingrināšanā, varbūt gan ar perspektīvu izaugt par klasiķi, - jārūpējas pašam. Mūsu rakstnieces un dzejnieces situāciju paskaidroja pavisam saprotami: nu, nevar rasties nozīmīgs literārais sacerējums vakara stundās pēc darba dienas birojā. (Mūziķi un aktieri ir labākā situācijā, jo tie tomēr iesaistīti institūcijās, kas maksā nodokļus – teātros, orķestros.) Vārda māksliniekiem jāmeklē pelnīšanas iespējas pašiem, un, kā rāda dzīve, tie veiksmīgākie tikuši pie darba redakcijās vai PR kompanijās, citam jāslēdz kompromiss ar sirdsapziņu un jāpieņem, piemēram, tā paša Lemberga finansiāls atbalsts.

Labā ziņa – pēdējo gadu laikā tomēr 56 mūsu literātu darbi tikuši tulkoti citās mēlēs. Tātad – ievēribas cienīgi darbi ir gan taupīši.

No tā paša pieticīgā kultūras budžeta 43 miljoni latu tiks tērēti Gaismas pils celtniecībai. Rakstniece Nora Ikstena: „Bet tā [bibliotēka - L.K.] var palikt bez satura!”

Ministrei Jaunzemei-Grendeī allaž patīk lietot vārdu savienojumu „kultūras industrija”. (Cita starpā, par veiksmīgu kultūras industrijas paraugu viņa uzskata arī Krievijas mūzikas festivālu *Jaunais vilnis*, kas notiek Jūrmalā – tā izlasīju kādā plašsaziņas līdzekļu ziņā, un tas man liek domāt par ministres izpratni par kultūras saturu un formu.) Un vēl ministrei patīk vārdiņš „cik?” Arī šai sarunā viņa aicināja nospraust mērķus, kas ir „izmērāmi”, lai izrēķinātu konkrētu vajadzīgās naudas summu. Rakstnieki šo summu nosauca pilnīgi konkrēti: 300 tūks-

toši latu, no kuriem viena trešdaļa prioritārai kultūras programmai „Jaunu grāmatu un citu izdevumu iepirkums publiskajām bibliotēkām”.

Žanete Jaunzeme-Grende apsolīja šo naudu atrast, piebilstot, ka vēl gan neesot ne jausmas, kur un kā. Un vēl pavēstīja, ka braukšot pieredzes apmaiņā uz Igauniju.

Par dažām šai sēdē novērotām kontraversijām. Pie sarunu galda sēdēja (cerams, arī ieklausījās runātajos) puisietis, piedodiet, deputāts no *Saskaņas centra* Vladimirs Reskajs, kurš pavisam atklāti paudiva savu neizpratni par to, kāpēc tie literāti te nākuši. Ierunājās arī ZZS pārstāvis deputāts Jānis Vucāns, kurš itin pārliecinoši, lai arī dažbrīd aso diskusiju bija uzvēris vien kā vārdu cīņas. Bet pie galda nesēdēja neviens no kultūras ministres pārstāvētās partijas VL/TB/LNNK – nu, vismaz, lai atbalstītu savu partijas biedreni sarežģītajā uzdevumā. Nevaru atturēties nepiebildusi, ka arī pirmsreferenduma laikā neko dziļi iespaidīgu no šī nacionālā spēka puses nemanījām. Ja nu vienīgi Imanta Parādnieka matu astes publisko nogriešanu...

Es izjutu patiesu gandarījumu par pārliecinošajām, ar stingru loģiku un zināšanām apveltītajām Liānu Langu, Gundegu Repši, Noru Ikstenu, Rudīti Kalpiņu, ar intelektuālu baudu klausījos Māri Bērziņu, Uldi Bērziņu. Es parakstos zem Ingas Ābeles teiktā: „Ir vajadzīgs pilnasinīgs Kultūrkapitāla fonds, piesaistīts akcīzes nodoklim.”

Visbeidzot – mūsu visu pārdomām Liānas Langan citējums no K. Skalbes 1915. gadā teiktā: „Rakstniecības druva ir izpostīta...” un dzejnieces komentārs: „Kaŗa drupas novākt ir viegli, bet pāridarījuma un apsmiekla sajūta tik ātri nepāriet.”

Liģita Kovtuna

Jaunā Gaita Nr. 268

Atverot rakstu krājuma *Jaunā Gaita* pavasara izdevumu, kurā krāšņā vāka autors atkal ir Ilmārs Rumpēters, kultūras cienītāji kārtējo reizi atradīs dzejoļus, mākslas reprodukcijas, atmiņu stāstus, rakstus par vēsturi, aktuālitātes, kritiku, viedokļus un recenzijas.

Dzejnieks Uldis Bērziņš sešos „motīvos” apcerē Jura Kronberga dzīvesvietu Zviedrijā, ziemeļzemju mitu par Snoras Sturlas

dēlu, Egila Plauža sapni, kāda Parīzes klošāra godīgumu, politikāna Aivara Salīņa grūto likteni un Knuta Skujenieka dzejas viņa sašķīšanu krastā. Leons Briedis savukārt dzejiski salīdzina Rīgu ar nedaudz nodzeltējušu, vietumis padzisušu pergamentu, „kurā dziļi un cieši ieēdušās rūnas / gotiskais raksts / kirillica / un pat ivrīts”.

Nesen Dailes teātri Rīgā iestudētajā drāmatikā un gleznotāja Raimonda Staprāna lugā „Gūsteknis pili” Kārlis Ulmanis laikposmā no padomju kaŗapulku ienākšanas Latvijā 1940. gada 17. jūnijā līdz pat viņa apcietināšanai 22. jūlijā un izsūtīšanai uz Sibīriju attēlots nobijies, vēlmju domāšanā iestidzīs. Šajā JG numurā ievietots viss lugas teksts.

Mākslas redaktore Linda Treija iepazīstina ar gleznotāju Annu Heinrichsoni.

Fotoprojektā „LV21” piecu gada laikā piedalījušies gan ievērojami, gan mazāk pazīstami fotogrāfi un, lietojot „etnoantropoloģisko metodi”, t. i., rosīnot nejausi sastaptus cilvēkus eksponēt

nepiespiestu paštēlu, 82 fotogrāfijās iezveidots Latvijas iedzīvotāju koŗtēls.

Zviedru dzejnieks Tomass Transtrēmers, 2011. gada Nobela prēmijas laureāts literatūrā, *Jaunās Gaitas* lasītājiem pazīstams jau kopš 1967. gada, kad viņa darbus tulkoja redaktors un rakstnieks Andrejs Gunars Irbe. Sarunā ar Rolfu Ekmani Zigurds Elsbergs pastāsta par saviem un dzīvesbiedres Vizmas Belševicas ciešajiem sakariem ar Transtrēmeru, bet poļu dzejnieks Ādams Zagajevskis viņam veltī šādus vārdus (Ingmāras Balodes tulkojumā): „Tomass Transtrēmers mani apbūra ar savas dzejas melodiju, saviem meklējumiem un atradumiem, ar savu kapriso bezdelīgas lidojumu.”

Roberta Freimūta fotoportretā redzams Zigis Mieŗitis (1933-2011) – elegants, enerģisks, starojošs – tādu viņu atceras neskaitāmi latvieši, kuri latvietību kopuši Ziga vadībā tautasdeju kopās Toronto, 2x2 un 3x3 nometnēs un Dziesmu svētku lieluzvedumos Ziemeļamerikā, Vācijā, Zviedrijā un Latvijā.

Nodaļā „Daŗos vārdos” pieminēti aizgājēji, uzskaitīti literāri jaunizdevumi, cildinājumi, mūzikas uzvedumi, mākslas izstādes, senparaŗu veicinājumi, jaunumi par dubultpavalstniecību un diasporas politiku, ērmīgas būšanas un izziņas no Latvijas un visas pasaules.

Kiberkambaŗa nodaļā ilggadējais sveikotājais, žurnāla *Illustrētā Zinātne* redaktors Vents Zvaigzne brīdina: „Nekādi mesli Rietumiem nepaglābs mūs no mums pašiem, ja vēlēsimies atkal atgriezties Krievijas apskāvienos.”

Grāmatu recenziju sadaļā Lalita Muiŗniece raksta par Vairas Viķes-Freibergas „Trejādas saules” 4. sējumā „Meteoroloģiskā saule. Gaiŗā saule”; Imants Auŗiņš – par Daces Micānes-Zālītes pirmo dzejoļu krājumu „Vāveŗu ganē” un Pāvila Vasariņa eseju sakopojumu „Varavīksnes spēks”; Astrīda Straumane Ramrata (*Ramrath*) – par Anŗa Pommera rediŗēto Fiŗbachas bēŗļu nometnes „skalbieŗu” atmiņu krājumu „Lāpa-15”; Lāsmā Ģibiete – par latvieŗu valodā tulkoto Vilhelma fon Šternberga biografiju „It

kā viss būtu pēdējoreiz: Ēriŗhs Marija Remarks”; Gundars Ŷeniņš Kings – par *Journal of Baltic Studies* 2011. gada septembra numuru.

Jaunās Gaitas atseviŗķu numuru par 10 ASV dolāriem var pasūtīnāt, rakstot vai zvanot Jurim Ŷagariņam, tālr.: 413-732-3803, e-pasts: juris.zagarins@gmail.com; galvenā redaktora Rolfa Ekmaņa e-pasta adrese: rekmanis@gmail.com

Viena gada abonements (ŗetri numuri) maksā \$39, divu gadu – \$76 (ASV vai Kanadas valūtā). Abonētāji Kanadā lūŗti izrakstīt Ķķu *Jaunā Gaita Magazine* un nosūtīt Inŗrīdai Bulmanei (23 Markland Drive, Toronto, ON M9C 1M8, Canada). Abonētājiem ASV un visās citās zemēs jāmaksā ASV dolāros, Ķķeks ar norādi *Jauna Gaita, Inc.* jānosūta Tijai Kārķlei (616 Wiggins Road, St. Paul, MN 55119, USA).

Atseviŗķus Ŷi numura rakstus, kā arī *Jaunās Gaitas* vēsturisko rakstu krājuma e-archīvs ir JG mājaslapā: www.zagarins.net/JG

Juris Ŷagariņš

Pauls Dambis

PAR KO NAKTĪS DZIED ENĢEĻI

Par mūziku runāt patiesus vārdus ir tikpat grūti kā runāt par savām vainām un fobijām. Katra doma iesprūst savā prāta kontrolētajā krātinā un it ne maz netaisās no tā izsprukt brīvībā. Runāt par mūziku ir grūti, jo tad atsedzas manas mīlestības traušums un ievainojamība. Mūzika tikai tad sāk veikt savu lomu cilvēka dzīvē, ja tā pamodina viņa dzejnieku, kas kļūst par viņa jaunāko brāli. Par viņa izjūtu oscillografu. **Mūzika ir enģeļu valoda. Tā paceļ spārnos** (izcēlums mūsu –red.). Varbūt tāpēc krievi kopš laika gala tik daudz runā un tikai par mūzikas „aistētisko iedarbību uz klausītājiem”, jo te ir iespēja dažādiem „dvēseļu inženieriem” manipulēt ar cilvēka apziņas dziļākajiem pamatiem. Protams, mākslas aistētika ir viens no mākslas darba analīzes faktoriem. Taču ne galvenais. Lai pie aistētiskā vispārinājuma nonāktu, nepieciešams gaŗš un ne visai viegls ceļš analīzes virzienā. Bez prāta klātienē neviens dzejnieka dvēsele mūsdienu mūziku ilgāk par desmit minūtēm neizturētu. Lai sadzirdētu enģeļus, jābūt daudz Pitagoram un Dantem.

Klausoties jaunāko CD, kurā **Vestards Šimkus iespēlējis divas L. Bēthovena sonātas (Otrā, op.2 un opus 106, Hammerklavier)**, domāju, pianists ir šāda personība, kurš iepriekš paredz, ko vēstīt, un pēc tam, kā to vēstīt. Viņa mūzikas interpretējums ir gan laikmetīgs, gan dziļi emocionāls. Abas Bēthovena sonātas ir tik daudz reižu spēlētas dažādu laikmetu pianistu tik atšķirīgā atskaņojumā, ka grūti iedomāties vēl kādu citu – citādu vēstījumu. Šis atskaņojums atnesis jaunu patiesības atklāsmi. Saka, ka patiesība ir atkarīga no meridiāna. Varbūt. Taču arī tā ir taisnība, ka jebkurā pasaulē malā cilvēka radošajam garam patiesības atklāsmi ausis iečukst ne jau no marksisms vai postmodernisms, bet gan kas cits.

20. janvārī mēneša notikums: **simfoniskās mūzikas lielkoncerts Lielajā ģildē**. Ambiciozā projekta mērķis bija ne tik daudz parādīt jaunus latviešu simfoniskās mūzikas sasniegumus kā panākt no jaunās kultūras ministres piekrišanu krietnas naudas pasūknešanai. Ministre mums ir „ists” atradums, jo no mūzikas viņa neļēdz absolūti neko! Apbrīnojami. Ir mums bijuši pēdējo divdesmit gadu laikā gan ar partijām saistīti ļaudis, gan no mākslinieku vides nākušie, gan voluntāri, gan vismaz kultūras vidē apbružājušie. Taču šoreiz ir dāma, kurai iepriekš

nav bijusi ne mazākā saskare ar mākslu, kultūru. Te savā ziņā pilnā mērā izpaužas mūsu politiku nacionālās ignorances visnoteiktākie principi. Vārds „kultūra” tagad Latvijā ir izsmiekla un zobgalības objekts. Tikai tā izskaidrojama šādu cilvēku nonākšana šādā amatā. Bezprincipiālītes, garīga tukšuma un gara kūtruma evolūcija laužas iekšā arī cilvēka gara pasaulē.

Taču par koncertu. Mega-projekts paredzēja piecu Latvijas orķestru piedalīšanos viena koncerta ietvaros. Tas būtu labi. Taču mūzikālais piedāvājums bija dīvains: visi darbi bija kaut kad jau atskaņoti. Un piedzīvojuši ne jau labākās klausītāju atsauksmes. Un tas jau ir slikti. Taču dažreiz ir vērts orķestriem savā starpā sacensties. Bieži tas nenotiek. Viens no jaundarbiem – Ilonas Breģes „Trešais Rīgas koncerts” (solisti N. Šnē, oboja, G. Ābolīņa, čells) Liepājas simfoniskā orķestra atskaņojumā ievēda klausītāju stilizētu tēlu un izjūtu pasaulē. Nekas šeit nebija „savš”. Stilizācija, imitācija, citāti, kā senā teātrī ar noputējušām drapērijām. Taču autorei piemīt laba humora izjūta visu laikmetu „kokteiļ” pasniegt ar asprātības mērci. Mazāk iederējās mūsdienu paņēmieni abiem solo instrumentiem *a' la Penderecky un Grizī*. Tas spīdēja kā zelta zobu veča bezzobainajā mutē...

Gustava Fridrichsona *Chiaroscuro* (!) arī šoreiz apliecināja autora stilisko un skaņu materiāla inertumu. Bezdvēselība stindzināja ar savu salto dvasu. Atceres par jau 50. gados dzirdēto smidināja. *Sinfonietta Rīga* gan centās no visas sirds. Par to pienākas pateicība.

Diemžēl arī daudzrakstītāja Kristapa Pētersona Klarinetes koncerts pēc E. Po stāsta *Ligeja* pārsteidza ar tukšumu un šķietamo prātuļošanu. Šajā gadījumā mūzika vairāk būtu bijusi piemērota kādam kino šausmu gabalam. Kaulu graboņa, noslēpumainu soļu troksnis un citas spocības nedeļa skaidru domu, ko autors vēlas vēstīt. Klarinetists Guntis Kuzma rāvās vaiga sviedros, taču šķita, ka Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris diriģenta M. Ozoliņa vadībā vairāk garlaikojas un savstarpēji izklaidējas, nekā mēģina iepūst kaut nelielu dzīvības liesmu šajā aukstajā prāta labirintā. Komponists gan bija mēģinājis mūzikā ieviest savu skaņu augstumu „alfabētu”. Taču franču modālistam Olivjē Mesjānam kaut kas līdzīgs bija savulaik daudz pārliecinošāk. Citiem vārdiem, katliņš vārījās, pukšķēja un rūca, taču galu galā iznāca vienīgi tievs svilpiens.

Varbūt man pārmetīs pārāk kritizētāju toni. Taču arī Andra Dzeniņa pavecais opuss *Drone*, ko atskaņoja profesionālais pūtēju orķestris *Rīga* kopā ar sitaminstrumentiem un basģitaru, mani atstāja vienaldzīgu. Protams, bija krāsu spēle, bija Glēna Millera mūzikas citāti (pārāk uzbāzīgi pazīstami, lai mestu tiltu uz pag. gs. 40. gadu pasauli), taču arī šis darbs nesniedza gandarījumu mūziku

alkstošām dvēselēm. Orķestris gan centās, bet sitaminstrumenti un elektroģitara pārtrumpoja visu. Tas atgādināja I. Kalniņa IV simfonijas pirmatskaņojumu tālajos septiņdesmitajos. Arī tad basģitara un sitaminstrumenti no Kalniņa rokgrupas pārsita visu. Pārcešanās nesa tikai ļaunumu. Kaut gan nezinu. Varbūt Imanta Kalniņa *fani* to tieši bija gaidījuši?

Liepājas simfoniķi A. Lakstīgalas vadībā bija izvēlējušies Kalniņa „jaunības grēku” – **tautisko svītu „Rotāju, dancoju”** (1960). Ak vai! Šo primitīvo mūziku bija neiedomājami grūti līdz galam noklausīties. Klausītāji cits pēc cita klusām slidēja ārā no zāles. Šī telpa, kurā remonts nav notikuši kopš 70. gadiem, daudz pieredzējusi. Te skatījusi gan izcila, gan arī necila mūzika. Arī šoreiz mūzikālo izjūtu spektrs bija līdzīgs zāles interjeram – uz skatuves modernie instrumenti, bet zālē veci, izsēdēti, šauri krēsli un pelēcīgas sienas. Greznas afišas un pašvaka, bezdvēseliska mūzika...

Padomijas gados Dmitrija Kabaļevska vārds bija ar svaru. Kā Vecās Derības pravietim. Viņam patika sēdēt prezidijās, apgrozīties starp partijas funkcionā-

riem, patika saukt sevi par „padomju jaunatnes mūzikālo audzinātāju”. Dmitrijs Šostakovičs savā atmiņu stāstā Solomonam Volkovam atcerējās šo gaŗo, kaulaino, vienmēr norūpēta izskata cilvēku no 1936. gada, kad pēc Šostakoviča operas „Mcenskās novada lēdija Makbeta” iznīcinošās kritikas, saticis komponistu operas gaitenī, Kabaļevskis izlicies viņu neredzam un aizslidējis kļušu gaŗām. Izrādījās, ka Šostakoviča denunciacijai viņš bija pielicis savu roku. Pēc Staļina nāves gan taisnojies, ka tā viņam likts izteikties...

Kabaļevska klaviergabali bija jaunās mūzikas paaudzes mācību materiāls. Visa mācības programma bija pilna ar viņa sacerējumiem. Varbūt tāpēc, ka daudziem nācies šo netalantīgo, elektisko mūziku mācīties, šodien viņi par mūziku vispār nevēlas neko dzirdēt. Varbūt arī mūsu kultūras ministrei paslīdējusi kāja, Kabaļevska „Saulainās bērniņas” prelūdijs apgūstot? Lai nu kā, 27. janvārī Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris kopā ar Valsts akadēmisko kori Lielajā ģildē bija pieteikuši koncertu – **Krievu mūzikas pērles I**. Cerēju, tur skanēs Stravinskis, Škrjabins vai vismaz Boriss Čaikovskis (1925-1998). Ne! Tajā

vietā „visnotaļ intrigējošā programma klausītājiem sola 30. gadu mūzikālā **hita** (izcēlums mans –P.D.) – operas *Kolā Brinjons uvertūru*... Izraksts no programmas grāmatīņas. Lūk, tā! Kabaļevskis, vārgulīgā, Staļina mīļotā Kantāte „Aleksandrs Ņevskis”, ko pēc S. Eizenšteina filmas mūzikas materiāla bija sameistarojis Sergejs Prokofjevs. Trešais bija armēņu Aleksandra Arutjunjana savulaik populārais Trompetes koncerts. Liekas, šo programmu sastādījuši *Saskaņas centra zēlli*, lai pirms referendumā par valsts valodu ieteiktu paklausīties *Tautu tēva* ideālu – Krievijas kaŗavadoni Aleksandru Ņevski. Kaut arī tikai no filmas. Koncerts atstāja rūgtu pēcgaršu. Par šādi sastādītu programmu koncerta rīkotājiem būtu jādod pa ausīm. Ar Kabaļevska un Prokofjeva partitūrām. Lai pēc vismaz domā ar galvu, nevis ar ko citu...

Par koncertu negribas neko sliktu teikt. Orķestris diriģenta M. Pitrena vadībā visu atspēlēja, kā pienākas. Ja arī bija aplausi, tad tikai orķestrim, nevis programmai un tās sastādītājiem.

Divaini, par šo koncertu nav redzēta neviens atsauksme. Pēc šī koncerta enģeļi droši vien raudāja...

Maestro atgriežas

Janvāra sākumā Andris Nelsons atgriezās Birminghamā pēc mēneša prombūtnes Rīgā, lai būtu kopā ar sieviņu Kristīni Opalais, sagaidot savu atvasīti – meitiņu Adrianu Annu. Pirmā mēģinājumā pēc diriģenta atgriešanās Birminghamas simfoniskais orķestris (CBSO) Andri sirsnīgi apsveica un pauda prieku par to, ka CBSO ģimene paplašinājusies. Koncertā, kas notika janvāra sākumā, jaunā ziņa sasniedza arī klausītāju saimi, kas ar siltākiem aplausiem nekā parasti sumināja jauno tēvu Andri Nelsonu. Jāpiebilst gan, ka aplausu viņam nekad netrūkst, jo Birminghamas koncertu publika ir ļoti atsaucīga un savu diriģentu iemīlējusi. *Brīvās Latvijas* un *Laika* lasītāju vārdā gribas apsveikt jaunos vecākus un novēlēt meitiņai tikpat spožu nākotni kā tēvam un māmiņai! Komponists Alberts Jērums mēdza teikt, ka diriģentiem dzimstot tikai meitas!

Janvāra koncerta programmā bija Štrausa un Rachmaņinova skaņdarbi. Mūzikas kritiķis *Christopher Morley* laikrakstā *Birmingham Post* augsti novērtēja šo koncertu, vērtējot tam vislielāko atzinību – 5 zvaigznes. Koncerta nobeigumā skanēja Štrausa „*Also sprach Zarathustra*” un Andris Nelsons diriģēja tik enerģiski, ka zizlis atstāja viņa roku, izmeta slaidu loku un ielidoja čellistu vidū! Orķestranti jau esot pieraduši izvairīties no diriģenta plašajiem žestiem ar neparedzamiem rezultātiem! Šo koncertu pārraidīja radio *BBC 3* programma.

Andra Nelsona šī gada kalendārā paredzēti vairāki ievēro-

jami notikumi. Martā viņš diriģēs iemīļoto R. Vāgnera „Tristānu un Izoldi” kopā ar īpaši izvēlētu starptautisku mākslinieku grupu.

Maija beigās apritēs 50 gadi, kopš Bendžamina Brittena *War Requiem* pirmatskaņojuma, ko sniedza CBSO, kad tika iesvētīta jaunuzceltā Koventrijas katedrāle. Veco dievnamu vācieši kaŗa laikā sabumboja, bija palikušas tikai mūŗa sienas un sagruzdējis koka krusts. Pieminot šo pirmatskaņojumu, kā arī katedrāles zelta jubileju, CBSO ar savu maestro ir aicināts atkārtot šo darbu kopā ar slaveniem solistiem: soprānu Kristīni Opalais, tenoru Marku Padmoru, barietonu Tomasu Quasthoffu un CBSO simfonisko kori, kam pievienosies CBSO jauniešu koris.

Jūnija sākumā Birminghamā atgriezīsies viesmāksliniece Baiba Skride un atskaņos Sofijas Gubaiduļinas koncertu vijolei.

Pagājušā gada novembrī An-

drim Nelsonam svinīgā ceremonijā piešķīra Baltijas Asamblejas balvu mākslā par izcilie sasniegumiem atskaņotājmākslas popularizēšanā un pozitīva Latvijas tēla veidošanu pasaulē.

Pirms dažām nedēļām viens no lielākajiem angļu laikrakstiem *The Times* nominēja 100 cilvēkus kurus vērot un kurjiem sekot 2012. gadā, un 22. vietā minēts Andris Nelsons, tikai divas vietas aiz Anglijas karalienes Elizabetes II! Par Andri Nelsonu teikts: „Aizmirstiet Gustavo Dudamelī – jaunais diriģents, kas uzplauksnījis pasaulē, ir 33 gadus vecais latvietis Andris Nelsons. Viņš izpelnījies tik aizrāvīgas recenzijas gan ar CBSO, gan debijā Baireitā un Ņujorkas Mētropolītena operā, ka tagad slave nie orķestri sacenšas, lai uzaiicinātu viņu virsdiriģenta lomā!”

Lai Andrim Nelsonam veicas arī nākotnē!

I. Ā.

Rakstveida patriotisms

jeb Daugavas Vanagu literārā konkursa „Vēstule Gunāram Astram” dalībnieki apbalvoti!

Literārā konkursa ierosme pieder Imantam Balodim, bet tā rīkotāji bija Daugavas Vanagi. Palīdzību sniedza arī Pasaulē brīvo latviešu apvienība, Eiropas Parlamenta Informācijas birojs Latvijā, Latvijas Okupācijas muzejs, Latvijas Valsts arhīvs un Valsts izglītības satura centrs, bet divas speciālbaldas pasniedza Eiroparlamenta deputāte Inese Vaidere.

Konkursam tika iesūtīti kopumā 64 darbi, kas tika nodoti kompetentai žūrijai vērtēšanai.

Žūrijas komisijas vadītāja Ilze Jozēna:

„Esam ļoti priecīgi, ka jaunieši interesējas par šādām temām,

kā visvieglāk pieejamā izziņas avota, lai, piemēram, ieskatītos kādā grāmatā vai citā drukātā informācijas nesējā.”

Vēl žūrijas komisijas locekles izteicās, ka būtu ļoti jauki, ja jaunieši, uzsvērdami nacionālos jautājumus kā ļoti nozīmīgus, īpaši akcentējot mūsu nacionālās identitātes pamatvērtību – latviešu valodu –, pievērstu nedaudz vairāk uzmanības saviem izteiksmes līdzekļiem, cenšoties nepieļaut gramatikas, interpunkcijas un stila kļūdas. Skumdina studējošo un ārvalstīs dzīvojošo jauniešu aktivitātes trūkums – katrā no šīm kategorijām tika iesūtīts pa vienam darbam. Toties

Literārā konkursa uzvarētāji, viņu skolotāji, žūrijas pārstāvji un viesi

Konkursa žūrijas pārstāves (no kreisās) Inguna Role, Inese Kalniņa, Ilze Jozēna

jo Gunārs Astra un viņa ieguldījums Latvijas un latviešu tautas vēsturē ir ļoti nozīmīgs arī mums – Daugavas Vanagiem. Īpaša nozīme piešķirama tam, ka skolotāji ārpus ikdienas darba atrod laiku un izrāda iniciatīvu skolēnus ievirzīt šādā domāšanas gultnē.”

Latvijas Valsts arhīva pārstāve žūrijas komisijā Inese Kalniņa:

„Varētu ieteikt visiem jauniešiem tīmeklī, piemēram, Vikipēdijā, pieejamo informāciju izmantot drīzāk kā ceļazīmi, nevis galveno izziņas avotu. Brīžiem, lasot konkursam iesūtītos darbus, radās iespaids, ka skolēniem ir ne tikai sarežģīti, bet pat grūti atkāpties no datora un tīmeklī

par aktivitāti īpaši nevarētu sūdzēties Latvijas skolēnu vidū – konkursa dalībnieku pārstāvētās skolas aptvēra teju visu Latvijas ģeogrāfiju. Jāsaka arī paldies portālam e-klase, kas sniedza ātru un ļoti noderīgu informatīvo atbalstu konkursa izziņošanā.

20. decembrī Eiropas mājā tika apbalvoti konkursa dalībnieki, kuŗi pēc žūrijas vērtējuma bija izcīnījuši pirmās sešas vietas skolēnu grupā, kā arī tika piešķirtas speciālbaldas. Par uzvarētājiem skolēnu vidū kļuva Kristers Zariņš (Rencēnu pamatskola) un Emīls Trezuns (Limbažu 3. vidusskola). Otro vietu dalīja Krimuldas vidusskolas skolniece Karīna Birzgaile un Anna Kiršteina no Talsu Valsts ģimnazijas.

Arī trešajā vietā ierindojās divas dalībnieces – Zane Kažus (Pļaviņu novada ģimnazija) un Lāsma Goba (Salaspils 1. vidusskola). Ceturtajā vietā divas Limbažu 3. vidusskolas skolniece – Lūcija Paucīte un Annija Leite, bet piektajā vietā Talsu valsts ģimnazijas audzēkne Ieva Krotova. Arī sesto vietu dalīja vairākas dalībnieces – Linda Gregersona no Pļaviņu novada ģimnazijas, Marija Šmite no Salaspils 1. vidusskolas, kā arī Līva Ieleja un Luīze Mīkstā no Limbažu 3. vidusskolas. Studējošo jauniešu grupā par uzvarētāju kļuva Latvijas Universitātes studente Baiba Kiršteina, bet ārvalstīs dzīvojošo latviešu jauniešu grupā – Madelēne Lauris no Kanadas. Eiroparlamenta deputātes Ineses Vaideres balvas saņēma trīs konkursa dalībnieces – Diāna Patrīcija Grosa no Rīgas Valsts vācu ģimnazijas, Inga Liepiņa un konkursa dalībniece no Kanadas – Madelēne Lauris. Sportiskas speciālbaldas abiem konkursa uzvarētājiem – puīšiem – bija sarūpējis arī Daugavas Vanagu Latvijā Jaunatnes nozares vadītājs Guntis Brencāns. Speciālbaldus pasniedza arī Daugavas Vanagu Latvijā Daugavgrīvas nodaļas priekšnieks Edgars Engzers, citu darbu vidū īpaši izceļot savas novadniece Karīnas Birzgailes darbu.

Par to, lai apbalvošanas sarī-

Pirmās vietas ieguvēji (no kreisās) Emīls Trezuns no Limbažu 3.vidusskolas un Kristers Zariņš no Rencēnu pamatskolas

kojums izdotos, kā iecerēts, bija parūpējies Eiropas Parlamenta Informācijas biroja Latvijā vadītājs Māris Graudiņš. Runāja arī sarīkojuma viesi: Gunāra Astras laikabiedrs Jānis Rožkalns, grāmatu par G. Astru autors Māris Ruks, PBLA pārstāvības Latvijā vadītājs Jānis Andersons.

Kopumā izvērtējot konkursa norises gaitu un apbalvošanu, tā koordinators un DVL Jaunatnes nozares vadītājs Guntis Brencāns teica:

„Manā ieskatā šādus konkursus vajadzētu rīkot biežāk un tas būtu tieši mūsu - Daugavas Vanagu uzdevums. Lieliski, ka jaunieši no tik daudzām skolām atsaucās uz mūsu aicinājumu un piedalījās konkursā. Arī mums, konkursa rīkotājiem, šī bija lieliska pieredze, ko vajadzētu ņemt vērā arī turpmāk.”

Laura Millere,
Daugavas Vanagu Latvijā
Daugavgrīvas nodaļas biedre

Iznācis žurnāla *Svētdienas Rīts* pirmais numurs

10. februārī iznāca pirmais žurnāla *Svētdienas Rīts* numurs, kas sniedz lasītājiem ne tikai jaunu izdevuma formātu un vizuālo veidolu, bet arī atjaunotu vēsturiskā baznīcas laikraksta saturu koncepciju.

Turpmāk *Svētdienas Rīts* iznāks reizi mēnesī, krāsains, 32 lappušu apjomā un vēstīs par svarīgākajiem norisēm un interesantākajiem cilvēkiem Baznīcā Latvijā un pasaulē. *Svētdienas Rīts* aplūkos norises gan luterāņu Baznīcā, gan citās konfesijās, sniegs sarunas par ticību un dzīves pieredzi ar izcilām personībām Latvijā.

Laikraksta redaktore Inga Reča atzīst: „Tāpat kā katrs svētdienas

rīts ir sākums jaunai nedēļai, pilnai iespēju un izaicinājumam, tā arī šis gads ir jauns sākums izdevumam *Svētdienas Rīts*, kas kopš februāra turpina ceļu pie lasītājiem žurnāla formā. Izdevuma veidols mainās, bet tā misija paliek nemainīga: rādīt, kā Svēto Rakstu vārdi iemiesojas, dzīvo, cīnās un uzvar – gan baznīcā un mūsu katra dzīvē, gan Latvijā un visā plašajā pasaulē.”

Žurnāla pirmajā numurā lasiet:

- interviju ar rakstnieci Māru Zālīti par Latvijas sabiedrības dzīvei svarīgām temām: valodu un garīgās attīstības ceļu;
- mākslinieka Jurga Skulmes stāstu, kā tika izglābts Lestenes

- dievnama unikālais interjers;
- kā mācītājam Gintam Polim klājas misijā Indijā;
- kas mums jāzina par vajāto baznīcu pasaulē;
- ko par pārmaiņām domā mācītājs Juris Rubenis;
- kā mainījies kristiešu skaits pasaulē pēdējo 100 gadu laikā;
- ko mācītāji raksta sociālās ziņas vietnē *twitter*;
- cik kristiešu nepieciešams, lai nomainītu spuldzīti.

Žurnālā atradīsiet arī ziņas par Latvijā un pasaulē notiekošo, oikūmeniskās ziņas, grāmatu un koncertu apskatus, mēneša svētrunu, interesantus mūsdienas un vēsturiskus faktus, kā arī lappusīti bērniem un izklaides sadaļu.

Žurnālu *Svētdienas Rīts* iespējams abonēt Latvijas Pastā - www.pasts.lv, pasta nodaļās vai pie pastniekiem, abonēšanas indekss – 1095. Izdevumu iespējams iegādāties kristīgajos grāmatu veikalos „*Ihtis*” (M. Pils ielā 4, Rīgā) un „*Amnis*” (Lāčplēša ielā 37, Rīgā). Vaicājiet pēc *Svētdienas Rīta* arī preses izdevumu tirdzniecības vietās un **draudzēs Latvijā!**

Žurnāls *Svētdienas Rīts* joprojām ir vecākais preses izdevums Latvijā – tas iznāk kopš 1920. gada janvāra, ar pārtraukumu no 1940. līdz 1989. gadam. Žurnālu *Svētdienas Rīts* izdod LELB izdevniecība SIA „IHTIS”. Žurnāla ziņas aplūkojamas arī izdevuma mājaslapā www.svetsdienasrits.lv.

(Turpināts no 11. lpp.)

Profesionālas disidentes stāsti

Sniedzam nelielu interviju ar Valeriju Novodvorsku. Tajā nerūkst ne atklātības un skarbuma, ne krietnas devas ironijas.

Vai tas ir mīts vai patiesība, ka 80% Krievijas iedzīvotāju joprojām tic, ka Staļins ir izdarījis daudz laba?

Tādu joprojām ir kādi 30 procenti, un diemžēl pie viņiem pieder arī mūsu diktators Vladimirs Putins. Viņš sāka ar Staļina laika himnas "atdošanu" Krievijai, vienīgi mauzolejā Staļinu neuzdrošinājās ielikt atpakaļ. Laikam jau pats tur kādreiz paredzējis sev vietu. Tas ir tāds varenās valsts radītāju un uzvarētāju (kaŗā) sindroms. Starp citu, Krievijas Federācijas komunistu partijas vadītājs Zjuganovs, kas sēž mūsu parlamentā un ar Putina atļauju balotējas prezidenta vēlēšanās, katru gadu 5. martā (Staļina nāves dienā – aut.) noliek ziedus uz Staļina kapa. Diemžēl savā domāšanā neesam kļuvuši par rietumniekiem, un par to pie mums nevienam nenosoda, kaut gan tieši par to vajadzētu nosodīt.

Lekcijā jūs sacijāt, ka ļoti daudzi krievi, arī vairākums to, kas Latvijā balsos par krievu valodu, savā prātā dzīvojo pasaulē, kuŗas vairs nav, – Padomju Savienībā.

Tādu ir daudz vairāk nekā tie 30 procenti, ko minēju. Vairs neesošā pasaulē dzīvo aptuveni 45 procenti Krievijas iedzīvotāju. Viņi tur ir iestrēguši un nespēj pielāgoties mūsdienu pasaulei, nespēj dzīvot brīvā un pašpieņemamā pasaulē, jo ir neglābjami sakropļoti savā domāšanā. Pat tiem, kuŗi sevi sauc par demokrātiem, domāšana ir imperiskā.

Un, tādu ar imperiskās domāšanas aizmetņiem Krievijā ir ap 90 procentu. Viens no Krievijas opozīcijas līderiem Boriss Nemcovs domā, ka Kaukazam jāpaliel Krievijas sastāvā. Kad vaicāju, vai Kaukazam kāds pajautās, vai viņi to maz grib, Nemcovs sāka minstināties un meklēt vārdus, jo tieši atbildēt negribējās. Tieši viņš savulaik ierosināja slēgt satiksmi starp Grozniju un Rostovu, ap Čečeniju uzbūvēt "Ķīnas mūri", un Mashadovs (bijušais čečenu nemiernieku līderis, vēlēts Ičkērijas prezidents, kas tika nogalināts 2005. gadā – aut.) toreiz atbildēja – ja demokrati piedāvā tādu risinājumu, tad mums atliek cīnīties līdz pēdējai patronai.

Vai Eiropa, vai amerikāņi nesaprot, ka Krievija nav mainījusies? Reizēm šķiet, ka mēs atkal tuvojamiem situācijai pirms Otrā pasaules kara, kad Eiropa noskatījās, kā vienojas Hitlers un Staļins. Tas ir traģiski, bet radās, ka Krievija joprojām saprot tikai spēka politiku.

Lielā mērā tā ir arī Rietumu vaina. Nedrīkstēja izdabāt, nedrīkstēja visu piedot, nekādā ziņā nedrīkstēja ļaut, lai Krievija iegūst kodolieročus. Starp citu, Krievija uzdāvināja Ķīnai kodolieročus, un tas ir ļoti bīstami, tā nav Ziemeļkoreja, tā ir milzīga valsts ar ļoti lielu iedzīvotāju skaitu. Bušs paskatījās acīs Putinam un tajās ieraudzīja mīlestību un gaišu dvēseli... Somijas dēļ savulaik Hitlers izlidoja no Tautu Savienības, bet Krievija varēja atļauties ieiet neatkarīgas valsts – Gruzijas teritorijā un tur kaŗot. Krieviju vajadzēja izstumt no Lielā Astonieka G-8), vaja-

dzēja izteikt nopietnu nosodījumu par Gruziju. Kāpēc Krieviju aicina uz Davosu? Kāpēc vēl runā ar Krieviju?

Šodien mēdz teikt – tās ir biznesa intereses...

Nevajag domāt par biznesa interesēm! Citādi šķiet, ka taisnība bijusi Ļeņinam – "tie buržuji" mums ne tikai pārdos virvi, kuŗā mēs viņus pēc tam pakārsim, bet to virvi pārdos uz kredīta! Galu galā Krievijai nav kur likties, mēs neko neražojam, bet dzīvojam uz gāzes rēķina. Tāpēc uz mums varētu izdarīt ļoti nopietnu spiedienu, lai no Gruzijas un Piedņestras tiktu izvests kaŗaspēks, lai Japānai tiktu atdotas salas un lai beidzot pārtrauktu demokrātijas iznīcināšanu. Pretējā gadījumā Krievijai gluži vienkārši var aizvērt ienākošos kapitāla ceļus, nedot iespēju Krievijas pilsoņiem mācīties Rietumu universitātēs un iebrukt Eiropā un Amerikā. Pasaule jau vairākkārt ir smagi maksājusi par to, ka izdabāja vispirms Ļeņinam, pēc tam Hitleram, tad Staļinam. Par to tika samaksāts ar cilvēku dzīvībām. Ja izdabāšana Krievijai turpināsies, tas var beigties ar Trešo pasaules kaŗu. Gruzijā tas varēja notikt, ja Bušs nebūtu Krieviju apstādīnājis.

Ir tāds uzskats, ka Trešais pasaules kaŗš, tikai nu jau citā formā, sācies 11. septembrī.

Tas nav tas kaŗš, par kuŗu es runāju. Es runāju par pasaules kaŗu tā tiešajā, nevis pārnestajā nozīmē. Piemēram, Ķīnā ir diktatūra, šī valsts nenomierināsies. Vajadzēja pagaidīt režīma maiņu un tad pirkt viņu preces, ļaut ekonomikai attīstīties.

Mūsdienās pirkt un pārdot ir

galvenais, kas visus interesē, – vismaz tā izskatās.

Tā ir vieglprātība. Droši vien ir nepārtraukti jāskaidro, it sevišķi Amerikai, ka "zelta miljardam" savas intereses ir jāaizsargā šodien (ir tāds uzskats, ka eksistē Zelta miljarda koncepcija, kas paredz līdz 2070. gadam samazināt pasaules iedzīvotāju skaitu līdz vienam miljardam – aut.) ar skarbiem boikotiem, lai pēc dažiem gadiem tās nebūtu jāaizsargā ar ieročiem.

Acīmredzot mums atliek palāties vienīgi pašiem uz sevi un uz savu veselo saprātu.

Neapšaubāmi, jūsu vietā neviens cits to nedarīs. It īpaši kamēr Obama ir ASV prezidents.

Vai tad Obama ir Krievijas aizstāvis?

Nē, bet tie, kuŗus dēvējam par pasaules tumšajiem spēkiem, ir sajutuši, ka viņus neviens vairs nekontrolē, ka Vašingtonā ir vājš cilvēks. Manuprāt, Obama nesaprot, kāda loma ASV ir pasaulē, viņš ir teorētisks un saskaņotājs, bet nekad neko nav vadījis un pēc saviem uzskatiem ir gandrīz sociālists.

Pie mums baidās kaut ko aizliegt, jo drīz vien var saņemt pārmētas, ka pārkāpjam demokrātijai un cilvēktiesības.

Vienīgais, ko cilvēkiem aizliegt nav iespējams, – būt mulķiem. Tādas partijas darbību, kuŗa tieši nostājas pret valsts neatkarību, var aizliegt. Nepieversiet tādiem pārmētiem uzmanību!

Vai jūs nebaidāties par sevi, tik atklāti un tieši izsakot savas domas? Jūs taču droši vien izseko.

Nedomāju, ka pašlaik mūs izseko, – Putins tāpat zina, ka esam

viņa ienaidnieki, un pašlaik viņam ir svarīgākas darīšanas: viņa vēlēšanu kampaņa. Šobrīd viņš nevar atļauties greznību ķert savus ienaidniekus, viņam to ir pārāk daudz. Vispirms jādabū savās rokās prezidenta krēsls, un tad varēs domāt, ko iesākt ar ienaidniekiem. Visticamāk, ienaidnieki tiks klusiņām nogalināti. Tā jau ir noticis ar daudzjiem.

Vai tiešām necenšaties sevi kaut kā pasargāt?

Nē, es to nekad neesmu darījis. Esmu profesionāla disidente.

Kas jūsuprāt tuvākajos gados sagaida Baltiju un Latviju?

Nezinu, viss lielā mērā ir atkarīgs no tā, kā Latvija rīkosies. Par Krieviju man nav prognožu, jo Krievija nav paredzama un prognozējama. Redzams, ka komunistu ietekme pieaug, un Putins jau sācis viņiem pieskaņoties, savā nostājā viņš ir kreisais. Teorētiski tas var beigties ar jaunu īpašumu pārdali, Putina blēžu partiju (*Vienotā Krievija – aut.*) pieķēra aiz rokas vēlēšanu rezultātu viltošanā, cilvēki viņus nemīl un saprot, ka Putins ir sagrābis sev visādus labumus. Tas var slikti beigties topošajam kapitālismam – kā 17. gadā. Putins centīsies to nepieļaut, palikt pie varas ar saviem labumiem, bet arī neļaus kapitālismam attīstīties. Uz Putinu nikni ir visi, mītiņos kopā iet komunisti, fašisti, nacionālboļševiki, demokrāti. Ja dusmas izlauzīsies uz āru, var sākties jauns 17. gads, Putinu pieliks pie sienas, tas būs ļoti bīstams neapmierinātības vilnis. Ja šis vilnis "noraus jumtu", Dievs vien tik zina, kas notiks. Tā var notikt. Vai notiks, nezinu.

Sallija Benfelde

Pauderu ģimenes stipendija

Latvijā sen nav baudīta tāda ziema – gan nežēlīga sala stindzināta, gan neapraķstāmi skaista brīžos, kad saules stari vissikāko ledus atlūzu pārbuŗ burvīgā dārgakmeņi un apsarmojušie koku zari šķiet piebērti dārgiem kristalliem. Šis brīnišķais skaistums apliecina, ka līdzvars vērojams it visur – gan dabā, gan ik cilvēka dzīves ritumā, kad skumju pilni brīži un neveiksmes mijas ar prieku par paveikto, sapņu piepildījumu, par saņemto un citiem sniegtu mīlestību.

Mīlestība allaž ir vadījusi arī Vitolu fonda darbu, tā acīmļāvusi kļūt redzīgākām, ausim dzirdīgākām, atvērusi neskaitāmas dvēseles un tik daudziem ļāvusi piepildīt sapņus. Tātad tā noteikti nav nejaušība, ka 14. februārī, Mīlestības dienā, pasaulē nācis fonda dibinātājs Vilis Vitols. Bet īpaši patīkama ir ziņa, ka turpmāk šī Vitolu fondā būs dubulti svinama diena, jo tad dzimis arī Māris Pauders, Pauderu ģimenes stipendijas dibinātājs.

Māra Paudera vecāki Otto un Emilija savulaik dzīvojuši netālu no Alūksnes, Bejas pagasta „Birzmaļos”. Pauderu ģimenē augstu vērtēts gan skaistums, gan darba tikums, tāpēc saimniecība, kaut arī neliela, lepojusies ar skaistu, tiem laikiem modernu māju un

kūti pat ar vēja ģenerātoru. Vecāki daudz strādāja, rūpējās par bērniem un cerēja, ka viņu dzīve arī turpmāk ritēs te, mīļajās mājās, netālu no likumainās Bejas upītes un skaistā Alūksnes ezera.

Taču liktenis bija lēmis citādi. Tuvojoties Otrā pasaules kara beigām, tēvs bija pārliecināts, ka ģimene tiks izsūtīta uz Sibīriju, tāpēc nācās pieņemt lēmumu atstāt sirdij tik tuvos „Birzmaļus”, atstāt Vidzemi, atstāt Latviju, savu Tēvzemi. 1944. gada 26. jūlijā sākās bēgļu gaitas, ceļā devās abi vecāki, tēva māte, Ruta, Ludmila, Modris un Māris, kam tobrīd bija tikai pieci gadiņi. Ceļš bija ilgs, nācās pārvarēt daudz grūtību, un tikai 3. novembrī ģimene nokļuva Vācijā, Gotenhāfenā.

Vācijā Pauderu ģimene nodzīvoja trīs gadus. Tā kā citas valstis meklēja strādniekus, Ludmila devās uz Angliju un Modris uz Kanadu. Vecāmāte savukārt vēlējās nokļūt Latvijā. Kad Ludmila tomēr atgriezās pie vecākiem, ģimene izlēma doties uz Kanadu.

1949. gada 3. jūlijā Pauderi ieradās valstī, ko turpmākajos gados nācās saukt par mājām. Tobrīd nebija iztikas līdzekļu, viņi neprata valodu, taču šīs grūtības ar uzcītību un smagu darbu tika pārvarētas, un Pauderu ģimene

Māris Pauders ar māsu

ir pateicīga Kanadai, šai viesmīligajai un neatkarīgojami savdabīgai zemei, par iespēju uzsākt jaunu dzīvi un nodzīvot to skaisti – sev, saviem tuvajiem

un nu arī savai Tēvzemei par prieku.

Ir pavadīts ražīga darba un panākumu pilns mūžs, un Ludmila un Māris Pauderi saka:

„Esam priecīgi, ka varam palīdzēt savai dzimtenei,” – tāpēc ir nodibināta stipendija, kas novēlota jaunietim no Alūksnes puses.

Māris Pauders ir grāmatvedis, šobrīd pensijā, bet vēl joprojām viņa zināšanas un pieredze nepieciešama organizācijā *Latvia Relief and Development Fund*. Viņš palīdz vākt ziedojumus, pārsūta tos uz Latviju, ik gadus ciemojas Vitolu fondā un interesējas, kā ziedojumi tiek tērēti. Pēc vairāku gadu sadarbības Māris ir izlēmis dibināt mūža stipendiju, palīdzot īstenot fonda mērķi – atbalstīt talantīgus, bet mazturīgus Latvijas jauniešus augstākās izglītības iegūšanā.

Mārim Pauderam neiznāca mācīties dzimtajā pusē, Bejas skolā, viņam izglītību dāvāja citas zemes. Taču savulaik šajā skolā par skolotāju bija strādājis Jānis Grete, rakstnieks, un viņa sacītais šobrīd ir Bejas pamatskolas moto: „Tev piederēs tik, cik tev būs spēka un prāta paņemt.” Māris un Ludmila ar labvēlības pilnu sirdi savas dzimtas puses jauniešiem ir dāvājuši brīnišķīgu iespēju – atslēgu zinību un nākotnes vārtiem cerībā, ka viņi pieliks visus spēkus, lai sasniegtu nospraustos mērķus, bet pārējais šobrīd – pašu jauniešu rokās.

Vita Diķe

Tautas nobalsošana saliedēja latviešus visā pasaulē

18. februārī notika Tautas nobalsošana (referendums) Latvijā un 41 pasaules valstī, kas 1035 vēlēšanu iecirkņos ar savu balsojumu nosargāja latviešu valodas godu. Tika pārspēts 20 neatkarības gadus notikušo septiņu referendumu rekords, jo piedalījās 1 098 847 (71,12 %) balstiesīgie Latvijas pavalstnieki, kuŗu pārliecinošais vairākums - 821 722 (74,8%) nobalsoja par latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu Latvijā, kā tas ierakstīts Satversmē. Tomēr 273 347 (24,88%) puda vēlmi krievu valodai iegūt oficiālas valsts valodas statusu.

Biedrības „Par latviešu valodu” aicinājums „Celies un ej!” mudināja nestāvēt malā un doties uz vēlēšanu iecirkni arī tādus cilvēkus, kas iepriekš bija distancējušies no politiskām norisēm. Iespējams, arī saulainais laiks un lauku pašvaldību nodrošinātie autobusi nokļūšanai līdz vēlēšanu iecirknim bija labs stimuls nepalik malā vispārējai tautas rosībai.

„Varbūt mums, latviešiem, vajadzēja būt tālredzīgākiem jau pagājušā gada 9. septembrī, kad, pēc latviešu advokāta A. Grūtupa vārdiem, Latvijas nepavalstnieks, ebreju „revolucionārs” Vladimirs Lindermans un Jevgeņijs Osipovs iniciēja parakstu vākšanu krievu valodas atbalstam? CVK viņi iesniedza 12 533 vēlēšanu (pietika ar 10 000) parakstus, un šī akcija jau kļuva par likumīgu, no valsts budžeta samaksātu parakstu vākšanu no 1. līdz 30. novembrim likumprojekta „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” ierosināšanai. Mēneša laikā visā Latvijā parakstījās 187 378 balsstiesīgie Latvijas pavalstnieki. Abu parakstu vākšanas akciju rezultātā 18. februārī notika viņu rosinātais referendums par krievu valodu kā

Par latviešu valodu balso Andris Ritmanis, Lolita Ritmane-Matsone un Magita Ritmane

otru valsts valodu,” - pārdomās par notiekošo gremdējās Daugavpili sastaptais latvietis Anatolijs Krūmiņš.

Latgale ir vienīgais reģions, kur balsošanā piedalījās vismazāk vēlētajū - 141 707 (60,03%), bet **vairākums atbalstījuši valsts valodas statusa noteikšanu krievu valodai** - „par” balsoja 78 736 (55,57%), „pret” - 62 369 (44,02%). Aglonas, Baltinavas, Balvu, Ciblas, Ilūkstes, Kārsavas, Līvānu, Preiļu, Riebiņu, Rugāju, Vārkavas, Viļakas, Viļānu un Rēzeknes novads gan nobalsojuši „pret”. Savukārt „par” krievu valodu nobalsoja Daugavpili un Rēzeknē, kā arī Daugavpils, Dagdas, Krāslavas, Ludzas un **Zilupes novadā - tur 90,25 % bija „par”, un tas ir visvairāk Latgalē.** Novads robežojas ar Krievijas Pleskavas un Vitebskas apgabalu Baltkrievijā. Krievijas imperijas laikā Zilupes novads bija iekļauts Vitebskas guberņā (1802 - 1924), kas aptvēra lielu daļu šodienas Latgales teritorijas,

arī Daugavpils pilsētu. Iespējams, arī tāpēc tagad šeit dzīvo lielākoties krievi. Zilupes novada domes vadītājs Oļegs Agafonovs un visi domes deputāti (13), ar vienu izņēmumu, ir no *Saskaņas centra* (SC). Agafonovs plašsaziņas līdzekļiem pastāstīja, ka balsojis „par” krievu valodu, lai gan savus bērnus laidis latviešu skolā - „jo vairāk valodu protot, jo labāk”. „Pret” (9,07 %), iespējams, balsojuši robežsargi, novada domē strādājošie, skolu darbinieki. Latvijas otras lielākās **pilsētas - Daugavpils** 30 vēlēšanu iecirkņos „par” krievu valodu balsojuši 85,18% pavalstnieku, „pret” - 14,39%.

Savukārt **Rēzeknē** „par” balsojuši 60,29%, „pret” - 39,27%. Rēzeknes pilsētas domes priekšsēža Aleksandra Bartaševiča (SC) ieskatā jālikvidē Valsts valodas inspekcija un pašvaldībās ar krievu valodā runājošo lielu koncentrāciju jāļauj runāt krieviski. Valsts valodas inspekciju viņš iesaka pārdevēt par Valsts valodas mācību

komisiju, kuŗā iekļautie speciālisti strādātu par mācībaspēkiem, kas reāli mācītu latviešu valodu. „Ar prieku Rēzeknē uzņemšu šādus speciālistus un nodrošināšu apstākļus darbam. Tas, ko patlaban dara inspekcija, nenāk par labu valsts valodai,” saka Bartaševičs.

Daugavpils novada domes priekšsēdes Janīnas Jalinskas (LPP/LC) pārliecība - lai iedzīvotāji izjustu cieņu pret latviešu valodu kā valsts valodu, tā jāmaca jau bērnudārzā. Kaut gan novadā 65,79% vēlētajū nobalsoja „par” krievu valodu, jo latviešu ir tikai 33%, tomēr 62% skolēnu mācās latviešu plūsmas skolās, bet pārējie - bilingvāli. Skolu beidzot, viņi kārto latviešu valodas eksāmenu.

Neparasti, ka pēc CVK datiem *Saskaņas centra* vadītāja Nīla Ušakova pārvaldītājā Rīgā, kur latviešu ir mazākumā, „par” krievu

valodu nobalsojuši 36,03%, bet „pret” pārliecinošs vairākums - 63,56 % pavalstnieku. Par citām vietām Latvijā jau bija paredzams, ka tur vairāk būs balso-tāju „pret”. Zemgales reģionā „pret” bija 87,42%, par” -12,23%, Vidzemē „pret” balsoja 87,98%, „par” -11,78%, Kurzemē „pret” bija visvairāk - 91,37%, „par” - 8,46%.

18. februāra lielo rosību izmantoja kustības „Par vienlīdzīgām tiesībām” aktīvistu, kas vāca parakstus jaunam referendumam par grozījumiem Pilsonības likumā, par pavalstniecības piešķiršanu nepavalstniekiem, to apliecinā arī partijas *Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā* (PCTVL) mājaslapā ievietotais paziņojums. Pašlaik ritot 1. posms 10 000 parakstu vākšanā, kas ilgs līdz septembrim.

Valija Berkina

ZIŅAS ĪSUMĀ

Latvijas Samariešu apvienības un portāla „Ziedot.lv” īstenotā labdarības projektā „Paēdušai Latvijai” pagājušā gada 4. ceturksnī veikalu tīkla „Maxima” ziedojumu kastītēs iedzīvotāji saziedojuši Ls 10 838. Visa gada garumā ik mēnesi par šiem līdzekļiem sniegta palīdzība vairāk nekā 2000 ģimenēm.

Latvijas Sarkanā Krusta Rēzeknes komiteja sadarbībā ar Rēzeknes pilsētas domes Sociālās aprūpes pārvaldi pieņēmusi lēmumu Eiropas Komisijas financētās pārtikas pakas līdz 1. aprīlim izsniegt arī krīzes situācijā nonākušiem pensionāriem un invalīdiem. Līdz šim pakas saņēma tikai trūcīgās ģimenes.

Topošie Latvijas Universitātes studenti no 1. līdz 23. martam var pieteikties LU fonda stipendiju programmai „Ceļamaize 2012” un „M.M.V.Petkevičs piemiņas stipendija”, aizpildot *on-line* anketu mājaslapā www.fonds.lv. Stipendiāti 2012./2013. akadēmiskajam gadam būs zināmi 14. maijā.

Smiltenes novada vispārīgā skolas saņēmuma dāvinājumu - lietotas slēpes, zābakus un nūjas no Smiltenes sadraudzības pilsētas Steinkjēras Norvēģijā. Skolēniem tās lieti noderēs sporta stundās un sacensībās.

Kazdangas kultūras centrā pirms referenduma 18. februārī jau desmito reizi notika latviešu valodas izteiksmīgas runas konkurss „Valodiņa” - uz lielās skatuves kāpa 68 skolēni ne tikai no Kurzemes, bet arī no Vidzemes un citām skolām.

Liepājas mākslas vidusskolā atklāta Starptautiskā Eiropas liceju parlamenta juveliermākslas ceļojošā izstāde - rotaslietas no Francijas, Spānijas, Portugāles, Itālijas, Grieķijas, Beļģijas un Latvijas.

Valsts izglītības attīstības aģentūra (VIAA) aicina bērnus un jauniešus (no 6 līdz 20 gadiem) piedalīties radošo darbu konkursā „Eiropa skolā”. Darbu temats: „Ko es varu iemācīties no gados vecākiem cilvēkiem?” - jo 2012. gads ir pasludināts par Eiropas gadu aktīvai novecošanai un paaudžu solidaritātei.

Valkas Mākslas skolas izstāžu zālē līdz 5. martam aplūkojama Rīgas Mākslas skolas sadarbībā ar Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departamentu rīkotā 8. Starptautiskā bērnu un jauniešu mākslas izstāde „Iekāp! Rīgas māksla”. Konkurss bija iesūtīti vairāk nekā 1800 darbi no 71 Latvijas mākslas skolas un 23 mākslas izglītības iestādēm ārvalstīs.

Ventspils Augsto tehnoloģiju parks aicina aktīvos Latvijas skolēnus piedalīties konkursā *Mums pieder debesis*, kur jāiesniedz kosmosa temai veltīts darbs - referāts, zinātnisks pētījums, dzeja, glezna, skulptūra, dziesma vai dejas. Galvenā balva - ceļazīme uz vasaras starptautisko kosmosa nometni jauniešiem Alabamā, ASV.

Alūksnes novada domes priekšsēdis Aivars Fomins 100 gadu jubilejā apsveicis pensionēto juristu Edvīnu Kļaviņu, kas ziemas aukstajā laikā no novada lauku mājām „Pidiķi” patvēries dēla Jāņa ģimenē Rīgā. Možais jubilārs ir Zemnieku savienības biedrs kopš 1933. gada un bijis viens no 12 vecbiedriem, kuŗi 1990. gadā rosināja partijas atjaunošanu. Ikdienā viņš labprāt klausās radio, lasa avīzes.

Zentas Mauriņas mūzejā - piemiņas istabā Mūrmuižā, Beverīnas novadā, notiek remonts, kur izvietotā ekspozīcija drīz atkal būs pieejama apmeklētājiem. Nepieciešams vēl vienīgi mierlaika rakstāmgalds (pirms 1940. gada). Novada dome būs pateicīga par dāvinājumu mūzejam.

Siguldā līdz 4. martam norisinās 2. Ziemas festivāls „Laikmets. Laiks. Laime”. Festivāla mērķis ir popularizēt Siguldas sporta bāzes un kalnu slēpošanas trases, kā arī koncertzāli „Baltais flīgelis”. Sigulda ir oficiālā partnere projektā „Rīga Eiropas kultūras galvaspilsēta 2014”.

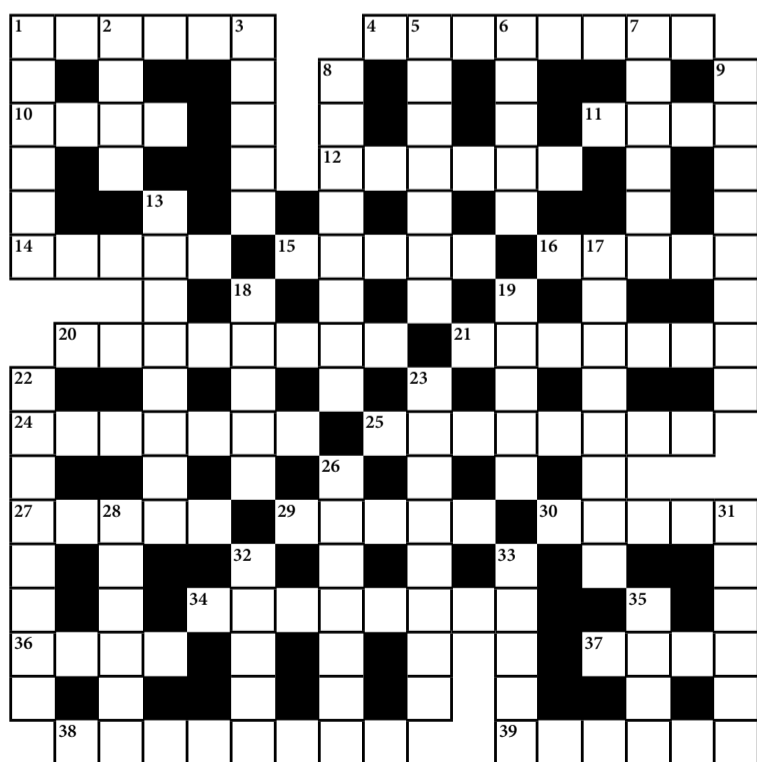
Liepājas speciālās ekonomiskās zonas pārvalde ir iesniegusi ES Kohēzijas fonda fināncējuma saņemšanai projektu „Vēsturiski piesārņotas vietas Liepājas ostas Kaņošanas kanāla attīrīšana”. Plānots no ES pie-saistīt līdzekļus 85% apmērā, bet saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Kaņošanas kanāla attīrīšanas projektam rezervēti 11 miljoni latu.

Ventspils ostā janvārī ienāca 147 kuģi - 41 prāmis, 47 naftas tankkuģi un 59 sauskravas kuģi - par 14 vairāk nekā 2011. gada janvārī.

Īsziņas sagatavojuši Valija Berkina

Krustvārdu mīkla

Sastādījuši Daiga un Ilmārs Kalni (ASV)

Stateniski. 1. Mērierīce magnētisko azimutu un rumbu mērīšanai. 2. Gavilniece septembrī. 3. Sievietes vārds. 5. Naudas vienība Baltkrievijā. 6. Latviešu dziedātājas Galantes vārds. 7. J. Jaunsudrabiņa dzimtā puse. 8. Saite, ar kuŗu (ko) piesaitē. 9. Kurvjiežu dzimtas augi. 13. Itāliešu izcelsmes amerikāņu kinoaktieris. 17. ASV 7. prezidents. 18. Pilsēta Itālijas ziemeļos. 19. Liels jūras dzīvnieks. 22. Ērkšķains. 23. Aplūkot. 26. Pagaidu mītne cilvēku grupai. 29. Radošas darbības nozare. 31. Līmenisks vai ieslīps zemes reljefa veidojums. 32. Latviešu estrādes mūzikas komponists. 33. Atritināt, atvīstīt. 35. Pārtikas produkti.

Krustvārdu miklas (BL Nr.8) atrisinājums

Līmeniski. 7. Klauzula. 8. Tunisija. 10. Biete. 11. Talsi. 12. Meridiāns. 16. Sencis. 19. Tituls. 20. Planēta. 21. Berne. 22. Lukss. 23. Talks. 24. Drāma. 25. Oboja. 28. Maiss. 30. Strikti. 31. Klints. 32. Angars. 36. Periskops. 40. Bākas. 41. Tācis. 42. Strutene. 43. Situētas.

Stateniski. 1. Fakts. 2. Kurpes. 3. Balvi. 4. Steki. 5. Antons. 6. Ribas. 7. Klintene. 9. Auseklis. 13. Diena. 14. Diletants. 15. Ciklameņa. 17. Plekste. 18. Stērste. 26. Balagāns. 27. Lists. 29. Sārmains. 33. Veltes. 34. Sparta. 35. Kapri. 37. Irbes. 38. Kurss. 39. Lauts.

Līmeniski. 1. Ostas pilsēta Francijas ZR. 4. Maijpuķīte. 10. Suņu dzimtas dzīvnieks. 11. Lokveida pārsegums. 12. Ķīmiska elementa kriptonā un neona atklājējs. 14. Mīlestības dievs sengrieķu mitoloģijā. 15. Zaķu dzimtas dzīvnieks. 16. Drēbnieka darbarīks. 20. Vokālā atskaņojuma stils. 21.

Apģaismes ierīce. 24. Franču arhitekts (16. gs.). 25. Dzirkstele. 27. Ienākumu un izdevumu iepriekšēji aprēķini. 29. Stiprs alkoholisks dzēriens. 30. Krist no gaisa (par nokrišņiem). 34. Iegūt izgudrotāja tiesības. 36. Rokās pārvietot. 37. Ķīmisks elements. 38. Tievas kārtis. 39. Viena no maņām.

Latviešu organizāciju apvienības Minesotā pilnsapulce

(Turpināts no 7. lpp.)

Skolas audzēkņi piedalījās PBLA rīkotajā lasīšanas konkursā un ALAs pārbaudījumos, gūstot atzinību. I. Lāčplēse piedalījās ALAs skolotāju konferencē Kalifornijā, skolas delegātes – ALAs kongresā Milvokos.

Uldis Krēslis uzsvēra latviešu kreditsabiedrības lielo nozīmi – tajā ir 600 biedru, tostarp organizācijas un bērni. Viņš arī pieminēja nepieciešamību atjaunot novecojušo datoru sistēmu.

Jānis Robiņš stāstīja par Korporāciju kopu Minesotā (KKM) – bijuši septiņi konventi, rīkoti Latvijas Universitātes gada svētki, kuŗos piedalījās K. Lesiņa stipendijas laureāts, pianists Ēvalds Lazarēvičs no Latvijas.

Valdis Miķelsons pauda cerību, ka Koncertapvienība varēs darboties arī turpmāk un pieaugs abonentu skaits; pērn rīkoti divi koncerti.

Laimonis Sproģis slavēja Mineapolē latviešu ev. lut. draudzes darbību; 60 gadu darbības atceres sarīkojumā piedalījies prāv. Vilis Vārsbergs. Diemžēl draudze noveco, un viņš piebilda, ka pēdējā cerība ir jauniebraucēji un viņu bērni.

Sporta kopas „Starts” vadītājs Visvaris Ģiga atgādināja sporta

nenovērtējamo nozīmi, jo treniņos un sacensībās tiek un iepazīstas jaunie cilvēki. „Starta” vīriešu volejbola un sieviešu basketbola vienība piedalās sacensībās un šogad brauks uz sporta spēlēm Toronto.

lim Valteram par priekšzīmīgi profesionālo darbu.

Maija Zaeska ziņoja, ka vairs nekandidēs divi valdes locekļi – Jānis Robiņš un Ivars Zemmelis, abi darbosies, būdami „īpašu uzdevumu ministri”; pārējie

darbu latviešu sabiedrībā. LOAM valdē ar aklamāciju ievēlēja: M. Zaesku, V. Ģigu, I. Valteru, A. Viksniņu, B. Sprūdu, E. Poni, A. Otto, I. Lāčplēsi, A. Demanti, J. Dimantu; revīzijas komisijā: Uldis Erdmani, Jāni Pauli Skujiņu un

LOAM valdē.

LOAM divas reizes gadā izdod „Apkārtrakstu”, kuŗā ir informācija par sarīkojumiem un saņēmēm Mineapolē.

Vairākās Minesotas augstākās mācību iestādēs mācās studenti no Latvijas, un Mirdza Eglīte ieieica ar viņiem sazināties, aicinot iesaistīties latviešu sabiedrībā Dvīņu pilsētās. J. Dimants pastāstīja, ka četras mēnešus Hemplaina universitātē (*Hamline University*) strādās Fulbraita stipendiāte no Latvijas – Dr. Džineta Dimante, viņai ir doktora grāds tautsaimniecībā. St. Paulā viņa ieradusies kopā ar 16 gadus veco dēlu, kas mācās vidusskolā.

Jānis Robiņš vēlreiz atgādināja par tautas nobalsošanu 18. februārī Mineapolē, aicināja visus balsot, jo ikviena Latvijas pašvaldnieka pienākums ir gādāt, lai būtu tikai viena valsts valoda.

Jānis Robiņš ierosināja LOAM darbības noteikumus papildināt ar piezīmi, ka biedru pilnsapulcē organizācijas var izvirzīt vienu kandidātu valdei. Par šo grozījumu varēs balsot nākošā LOAM valdes sēdē, bet apstiprināt to vajadzēs nākamā pilnsapulcē.

Dr. Jānis J. Dimants
jaunākais

Jaunā Latviešu organizāciju apvienības Minesotā valde. Sēž no kreisās: Jānis Dimants jaunākais, Visvaris Ģiga, Maija Zaeska, Ansis Viksniņš, Indulis Valters; stāv: Elga Pone, Astrīde Otto, Uldis Erdmanis, Aldis Švalbe, Inta Lāčplēse, Biruta Sprūda; nav Anitas Demantes

Aldis Švalbe nolāsija revīzijas komisijas ziņojumi: kases grāmatas un dokumenti ir kārtībā, un viņš pateicās kasierim Indu-

valdes locekļi bija ar mieru kandidēt. Jaunie valdes kandidāti Ansis Viksniņš un Anita Demante pastāstīja par sevi un

Aldi Švalbi. Minesotas latviešu sabiedrības vārdā Maija Zaeska pateicās Jānim Robiņam un Ivaram Zemmelim par darbu

LATVIEŠI AMERIKĀ

Mīlestība nenoveco

Viens no populārākiem sarīkojumiem Floridas St. Pētersburgas Latviešu biedrības namā vienmēr ir Sirsniņu balle, kas šoreiz tika rīkota 11. februārī. Skaisti Karmenes Lūses izdekorētā zāle bija pārpildīta, jo bija ieradusies ne tik vien vietējie tautieši, bet arī daudzi viesi, pat no tālākām vietām, kā Gaŗezers, Bostona, Atlanta un Ņujorka. Par to bija iepriecināta kasiere Irēne Āre, kas, šķita, uz brīdi gandrīz pat pasmaidīja, bet ļoti norūpējusies bija galvenā saimniece Irēne Ezeriņa, jo visiem viesiem bija apsoltas siltas vakariņas. Kad tika izsniegta 110. porcija, katli bija tukši, bet visiem ēdamā pietika.

Vispirms gan tika pasniegta Sirsniņu ballei piemērota pilnvērtīga programma “Mīlestība nenoveco”, ko no Toronto bija atvedušas aktrise Maija Kuze un viņas meita, soprāns Sandra Kuze. Piedaloties vietējiem talantiem, pianistam Vladimiram Hohlovam un aktierim Andrim Ritumam, pusotras stundas gaŗā programma uzjautrināja klausītājus gan ar milas dziesmām, anekdotiem un komēdiju “Es esmu Jānis”. Šī īsluga ar Maiju Kuzi kā Mildas un Andri Ritumu Jāņa lomā pamatīgi izsmidināja skatītājus. Varbūt aizmāršīgā Jāņa un Mildas vietā Floridas seniori saskatīja paši sevi? Sandras pasniegtās 14

Foto: Gunārs Liepiņš

Pēc sekmīgas uzstāšanās, ar puķēm apbalvotie mākslinieki. No kreisās: Andris Rītums, Maija Kuze, Sandra Kuze, Vladimirs Hohlovs

Ziemeļkalifornijas luterāņu draudze svin 60. gadadienu

Svētdien, 2012. gada 8. janvārī Ziemeļkalifornijas latviešu lut. draudze un tās viesi pulcējās Sanfrancisko draudzes nama baznīcas telpās uz dievkalpojumu, kas veltīts draudzes 60 gadu pastāvēšanas svētkiem.

Nelielā, mājīga baznīcas telpa ir ļaužu pārpildīta. Šobrīd draudzē 180 biedri. Dievkalpojumā piedalās mācītāja Daira Cilne no Sietlas, prāvests Dāvis Kaņeps no Losandželosas un Ziemeļkalifornijas latviešu draudzes mācītājs Kārlis Žols. Prāvests Dāvis Kaņeps teic sprediķi, kas ir iespaidīgs. Savā svētrunā viņš “aizstaigā” uz Kurzemes Dievnamiem Ciravā un Vērgalē, kur savā laikā pirmos sprediķus tieši šajās draudzēs teicis mācītājs Arnolds Ernstsons. 1950. gada 21. maijā Arnolds Ernstsons saka svētrunu tikko sauktajai jaunajai draudzei Sanfrancisko, kuru palīdz noorganizēt „Sieviešu labklājības kluba” dāmas: Lince Lagzdina, Zelma Neindorfa un Suzana Dobeļe. Tas tad arī ir *de facto* sākums jaunajai latviešu draudzei.

Daudzus šos notikumus ir iemūžinājis Emīls Elstiņš. Viņa mīlestības darbs ir liels un biezs albums ar iesvētāmo jauniešu bildēm no 1951. līdz 2012. gadam.

De jure lielo, apaļo zīmogu

draudze iemanto 1952. gada 15. Maijā, un mācītājs A. Ernstsons turpina iesākt darbu vairāk nekā trīsdesmit gadu garuma. Draudzē ap 1960. gadu ir 738 „avis”.

Pēc dievkalpojuma seko svētku uzrunas, apsveikumi un no-

ir saņēmuši, zāles vidū pie gaŗa mielasta galda viesus aicina dāmu komitejas priekšniece Ingrida Skrabe. Pirms sākt nobaudīt kaut ko no lielās daudzveidības, ir jābauda ar acīm, cik skaisti un gaumīgi viss ir noformēts. Pie tā ir strādājušas

vēlējumi. Tas notiek draudzes lielajā zālē, pie skaisti, svinīgi klātiem galdiem. Pēc svētku apsveikumiem seko koncerts, ko sniedz pašmāju mākslinieki. Šeit viņu ir daudz. Šajā reizē koncertē pianisti Rasma Reķšāne un Joshua Hess, flautiste leva Rubenis, Latviešu skolas bērnu trio un diriģentes Zintas Zariņas vadītais koris, pavādjumu spēlē Gio Saule.

Kad gars un dvēsele savu tiesu

dāmu komitejas un draudzes priekšnieka Gvido Bergmaņa komandas. Šis „komandas”, kas sastāv no daudziem brīvprātīgiem sava laika un mīlestības ziedotājiem, ir kā pērles lielajā draudzes gliemežnīcā. Viss lielais, Dieva svētītais notikums bija iespaidīgs un būs atmiņā pārcilājams katram tā dalībniekam.

Dzidra Bērziņa-Adamoviča

dziesmas, visas Vladimira Hohlova meistarīgā pavādjumā, sniedzās no Raimonda Paula “Latgalei” (Z. Purva vārdi), līdz J. Mediņa “Sapņojums” un Ž. Ofenbacha “Milas nakts”. Pēc koncerta un teātra izrādes mākslinieki tika apsveikti ar skaļiem

aplaušiem, un puķu veltēm.

Pēc “Mīlestība nenoveco” programmas un siltām vakariņām, bija laiks uz skatuves kāpt populāriem deju mūziķiem Ilmāram Dzenim un Pēterim Ozolam. Ar valšiem, tango un pat kādu modernāku deju viņi ieprieci-

nāja gan jaunos, gan vecos līdz vēlai vakara stundai. Pie Floridas tautiešiem vēl vakara stunda jau parasti ir sasniegta ap pulksten desmitiem, bet šoreiz visi ballētāji bija tik sajūsmināti ka negribēja svētku zāli atstāt līdz pašai pusnaktij.

Gunārs Liepiņš

LATVIEŠI AMERIKĀ

Mineapoles un St. Paulas latviešu skolas saime Kārļu dienā atceras Draudzīgo aicinājumu

Latvijas valsts prezidents Kārlis Ulmanis 1935. gadā 28. janvārī, savā vārd dienā, draudzīgi aicināja katru latvieti atbalstīt savu pirmo skolu, dāvinot grāmatas, mūzikas instrumentus, mākslas priekšmetus vai ko citu skolai noderīgu ar mērķi uzlabot izglītības un līdz ar to arī vispārējo labklājības līmeni.

Mineapoles un St. Paulas latviešu skolas saime tieši 28. janvārī, Kārļu dienā, aicināja uz Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumu. Skolas priekšniece Laila Švalbe ievadīja programmu ar pārskatu, kā Draudzīgais aicinājums sākās, aicināja atbalstīt latviešu skolas un pateicās tiem, kuri strādā latviešu skolā, ziedojot laiku un spēku.

Anita Juberte pastāstīja par Amerikas latviešu apvienības ceļojumiem „Sveika, Latvija!”, kurus sāka rīkot pēc Latvijas neatkarības atgūšanas. ALAs valdes locekļi Jānis Kukainis un Aivars Osvalds aizritējušā gadsimta 90. gados ceļoja pa Latviju un sprieda, ka būtu svarīgi latviešu skolu skolēniem sagādāt iespēju atbraukt uz zemi, par ko viņi skolā mācījušies, tikties ar iedzīvotājiem un dzirdēt latviešu valodu vienīgajā valstī pasaulē, kur tā ir valsts valoda. Tā radās iecere par ceļojumu uz Latviju 13-15 gadu veciem jauniešiem, kuri beiguši latviešu skolu. Ceļojums „Sveika, Latvija!” jauniešiem sagādā neaizmirstamus piedzīvojumus. Brauciena laikā dažādu ASV pavalstu jaunieši iepazīstas ar līdzaudzītiem un Latviju. ALAs mērķis, rīkojot ceļojumu „Sveika, Latvija!” ir turpināt izglītēt un

iesaistīt latviešu skolas absolventus latviešu organizāciju darbā, stiprināt viņu latvietību un veicināt tēvzemes mīlestību. Pirmais ALAs „Sveika, Latvija!” ceļojums notika 1997. gadā, tajā piedalījās 16 jaunieši. Gadu gaitā šādā izglītojošā ceļojumā pa Latviju devušies gandrīz 500 jaunieši. Šovasar notiks 27. un 28. ceļojums.

Mineapoles-St. Paulas latviešu skolas absolventes Laura Kontere

kapos un citās vietās, par kurām līdz šim bija lasījušas vai uzzinājušas latviešu skolā. Viņas aicināja kopā nodziedāt Alberta Legzdiņa īpaši „Sveika, Latvija!” programmai komponēto dziesmu „Nu sveika, Latvija!”:

„Nu sveika, Latvija mīļā, cik labi, ka satiekamies.

Pēc ilgi sapņota sapņa, kas beidzot ir piepildījies.

Mēs mazbērni tavi šeit esam, tevi

Mēs prombraucot visi tev sakām: mēs noteikti satiksimies.”

Skolas audzēkņi bija sagatavojuši priekšnesumus. Mazākie bērni nodziedāja tautasdziesmu „Man bij' viena balta pupa”, lielākie – komponista Zigmara Liepiņa dziesmu „Vēl ir laiks” ar Kaspara Dimitera vārdiem, latviešu skolas dziedāšanas skolotājam Dāvidam Sarmam spēlējot ģitaru.

Skolotājas Kristīna Kontere un

Štolcercere apveica Mineapoles-St. Paulas latviešu skolu un pasniedza ziedojumu turpmākam darbam.

Skolas padome katram bērnam dāvināja skolas somu ar skolas nozīmi: „Latviešu valoda, latviešu spēks!” ALAs pārstāve katram pasniedza „Sveika, Latvija!” spalvu.

Skolēni un skolotāji atvadījās no ģeografijas skolotāja Nameja Beķera un novēlēja veiksmi jaunā darba ceļienā Vankuverā, Kanadā.

Foto: Vilis Miķelsons

Skolas saime ar atbalstītājiem. Pirmā rindā vidū sēž ceļojumu „Sveika, Latvija!” vadītāja Anita Juberte un skolas pārzine Laila Švalbe (labā pusē); aiz viņām stāv (no kreisās) skolas absolventes Krista Viksniņa un Laura Kontere, iepriekšējo ceļojumu „Sveika, Latvija!” dalībnieces

(2010. gada ceļojuma dalībniece) un Laura Viksniņa (2011. gada ceļojuma dalībniece) atcerējās savus piedzīvojumus un pārdzīvojumus „Sveika, Latvija!” ceļojumā. Viņas rādīja slīdītes un dalījās iespaidos, ko redzējušas un piedzīvojušas Latvijas 50 gadu okupācijas mūzejā, Mežaparkā, Brāļu

satikt mums visiem ir prieks.

No aizjūras sveicienu nesam no tiem, kas tur palikušies.

Nu paši varam mēs skatīt, ko skolā mums mācīja kāds,

Ko grāmatās varējām lasīt, kas dziesmās tiek apdziedāts.

Nu sveika, Latvija mīļā., lai sarga tevi Laima un Dievs.

Laima Dinglija vadīja Tijas Ores choreografēto tautasdeju „Ziemeļmeita”. Šo deju skolēni dejos arī „Tautību festivālā” 5. maijā.

ALAs izglītības nozares vadītāja Anita Bataraga dedzīgi aicināja turpināt atbalstīt skolas un vairāk lasīt, lai attīstītu latviešu valodu.

Dāmu saimes pārstāve Skaidrīte

Pēc programmas tirdziņā varēja iegādāties bērnu, skolotāju, vecāku un vecvecāku ceptu rupjmaizi, pīrāgus, dzeltenmaizi, ābolkūkas, meduskūkas, Aleksandra kūkas un daudz citu gardumu.

Āva Bērziņa

AR DIEVA VĀRDU DARBU SĀKAM

*Kalamazū latviešu Apvienotās
Ev.-lut. draudzes Dāmu komitejas pilnsapulce*

Kalamazū latviešu Apvienotās draudzes dāmu komitejas pilnsapulce notika 2012. gada 12. janvārī. Sapulci atklāja draudzes mācītāja B. Puiķe, pateikdamās Dievam par Viņa svētību aizvadītajā gadā un izlūgdamās Viņa palīgu jaunā darba gadā.

2011. gads sākts ar zupas pusdienām V. Bolšteinas vadībā par labu Rīgas Misionēs draudzes zupas virtuvei. Otro zupas pusdienu ienākums, ko gatavoja ciema „Latvija” dāmas, nodots Kalamazū *Gospel Mission* zupas virtuvei. Kalendāra gadā labdarības mērķiem rīko četras zupas pusdienas. 17. un 18. martā Liena Kaugara ar palīdzību sagatavoja mielastus un saviesīgo vakaru Vidienes apgabala garīdznieku konferencē, kas notika Apvienotās draudzes dievnama telpās. Lieldienu brokastis, kas arvien piesaista kuplu apmeklētāju saimi, pārzināja M. Grinberga. Maijā, Gimenes dienā, Dāmu komitejas aicināti, draudzes jaunieši sarīkoja programmu un ēdienu gatavošanu. Septembrī L. Šmidchena ar palīgiem pārzināja KLS pikniku, Rudens svētkus ar loteriju vadīja I. Bērziņa un jaunieši stāstīja par

savu ceļojumu ar „Sveika, Latvija” grupu. Oktobrī draudze Dāmu komitejas izkārtojumā pieminēja māc. B. Puiķes 10 gadu un māc. L. Viksnes 30 gadu ordināciju. Novembrī sākās divu dienu pīrāku cepšanas talka, ko nu jau trīs gadus pēc kārtas organizēja U. Šmidchens ar palīgiem. Talkā arvien piedalās ap 30 darbinieces, viņu pusdienas sarūpēja L. Samsone un I. Šimane, pīrāgu cepšanu vadīja V. Bolšteina. Pīrāku un pīrāgi dod ienākumus Ziemsvētku tirdziņā, daļu izmanto arī gados vecāko draudzes locekļu Ziemsvētku dāvanu maisiņiem. 14. decembrī B. Abula izkārtoja pusdienas ar priekšnesumiem draudzes gados vecākiem locekļiem. Par mielastu rūpējās M. Grinberga, L. Matisone un L. Kaugara. Tās ievadīja māc. L. Viksne ar lūgšanu, kurai sekoja priekšnesumi un kopdziesmas. Mūzikālo pavadījumu spēlēja draudzes ērģelniece D. Koplande (*Copeland*), dzejoļus skandēja L. Lielzuika, I. Šimane un V. Straume. Sarīkojumu kuplināja ciema „Latvija” dāmu kvartets G. Grīviņa, A. Keņģe, I. Reine un G. Veide-

mane. Galda lūgšanu teica māc. R. Franklins. Šādas pusdienas ir B. Abulas ieteikums jau trešo gadu un arvien sagada lielu prieku pateicīgiem dalībniekiem. Decembra sākumā L. Šmidchena draudzes sarīkojuma telpā bija uzstādījusi Enģeļu koku ar dāvanu zīmītēm, kurus iegāde bija ziedojums kādai amerikāņu trūcīgai ģimenei. Enģeļu koks arvien saņem dzīvu draudzes locekļu atsaucību. Interesanti, ka šogad vairāki bērni bija vēlējušies grāmatas un mākslas piederumus. 3. decembrī notika Ziemsvētku tirdziņš Dāmu komitejas priekšnieces Maldas Pūteles izkārtojumā. Viņa tik tiešām bija dabūjusi palīgos veselū armiju, jauniešus ieskaitot, kuri jau ceturtdienas un piektdienas vakarā veica priekšdarbus tirdziņa pusdienām. Tirdziņš šogad bija KL Centra telpās, tajā piedalījās 35 pārdevēji. Apkārtējo ielu krustojumos bija izlikti uzraksti „*European Christmas Bazaar*”, kas „kā to apgalvoja vairāki amerikāņu apmeklētāji, bija ļoti palīdzīgi tirdziņa novietojuma atrašanai. Tirdziņa dienā lielā zāle dūca skaļāk par bišu

stropu. Pie ieejas atnākušos sveicināja māc. B. Puiķe un M. Pūtele. Draudzes cepumu un saldais galds pazuda ātrāk nekā sniegs Kalamazū ielās, liela atzinība un piekrišana bija pusdienu maltītei ar M. Grinbergas gatavotajiem skābajiem kāpostiem. Virtuvē darbojās tikai draudzes kungu! Apmeklētāji, it īpaši amerikāņu publika, jautāja vai šāds sarīkojums būs arī nākošgad. Tirdziņa atlikums bija \$5400, kas tiks izmantots gan draudzes jauniešu stipendijām Gaņezera vasaras skolās, LAB ģimeņu un Zvanniņu bērnu atbalstam Latvijā un citiem labdarības mērķiem. M. Pūtele bija veikusi apbrīnojamo darbu, par ko viņai pateicība ne tikai no draudzes, bet ikviena tirdziņa apmeklētāja.

Par ļoti svarīgu un visu labi apmeklēto Sadraudzības stundu kafiju ar nelielām uzkodām rūpējās L. Kaugara, katrai svētdienai sarunādama kādu darbinieci. Dievlūdžēji, labprāt pēc dievkalpojuma, pavada brīdi draudzīgās sarunās, baznīcas sabiedriskā telpā. Tikpat nozīmīgas ir arī apsveikuma, līdzjūtības, labas veselības vēlējumus kartītes, kurās izsūta V.

Aistara. Gados vecākos, sākot ar 80+ mūža gadu atcerēs sveica B. Abula un G. Turka.

Pārvēlot Dāmu komitejas valdi 2012. gadā, vienbalsīgi ievēlēja par priekšnieci D. Koplandi (*Copeland*), priekšnieces vietnieci V. Bolšteinu, sekretāri I. Šimani, par valdes locekļiem D. Melbārdi, M. Strautiņu, G. Veidemani. Kasieri, ar pilnsapulces piekrišanu, kooptēs.

Skatoties 2012. gada notikumos, ieteica pieaicināt virtuves remonta komitejā A. Keņģi, R. Kalnmalu, M. Grinbergu, M. Pūteļi, D. Koplandi (*Copeland*). Draudzes priekšnieks U. Grinbergs ziņoja, ka 13. un 14. martā Gaņezera notiks teologu dienas, kurās piedalīties aicināts ikviens un no 20. līdz 22. aprīlim notiks iesvētāmo sanāksme. Māc. B. Puiķe ziņoja, ka gaidām *Gospēļu kori* no Latvijas. Pārrunāja arī par atbalstu LELBAs jaunatnes nozares projektam „Būsim gudri”, kurā ienākumi tiks nodoti Vidzemes skolēnu brīvpusdienu un mugursomu iegādes vajadzībām (sk. *Laiks* Nr. 7, 3.lpp.).

Pilnsapulci beidza māc. B. Puiķe ar kopēju lūgšanu.

Ize Šimane

**XIII VISPĀRĒJO ASV DZIESMU SVĒTKU RĪCĪBAS KOMITEJA
AICINA LATVIEŠU MĀKSLINIEKUS PIEDALĪTIES MĀKSLAS
IZSTĀDĒ HYATT REGENCY VIESNĪCĀ
NO 2012.G. 4.JŪLIJA LĪDZ 8.JŪLIJAM.**

Katrs mākslinieks var pieteikt divus darbus. Izstādē tiks pieņemti oriģināli jaunrades mākslas darbi, ieskaitot: gleznas, akvareļi, zīmējumi, grafika, fotografijas un citi darbi uz papīra, kā arī dažādu materiālu skulptūras un jauktās tehnikas darbi.
Pieteikšanās lapa un izstādes informācija pieejama www.latviansongfest.com, rakstot e-pastu uz makslamilvoki@gmail.com vai zvanot 847/867-2770.

PIETEIKUMI UN BILDES JĀNOSŪTA LĪDZ 2012.G. 26. APRĪLIM

ALA Amerikas latviešu apvienība (ALA) piedāvā saviem biedriem* iespēju **APCIEMOT LATVIJU 2012. gadā!**

„Hello, Latvia! Sveika, dzimtene!” – divvalodu ceļojums pieaugušajiem, ģimenēm – no 24. jūlija līdz 7. augustam. Iespēja iepazīt Rīgu, apceļot Latviju un noklausīties izcilus koncertus Siguldas Operas svētkos. Ceļojums būs pa visu Latviju, ar īpašu uzsvāru uz VIDZEMI. Rezervējiet vietu, iesūtot \$500 iemaksu. Maksimālais dalībnieku skaits ir 20 – vietas tiek aizrunātas pieteikšanās kārtībā. Cena \$3300-ieskaita lidojumu turp/atpakaļ uz Rīgu no Newark (EWR).

„Heritage Latvia” – angļu valodas ceļojums jauniešiem no 17. – 31. jūlijam. Jaunieši (13-15 g.v.) iepazīsies ar Rīgu, apceļos Latviju, satiksies ar sava vecuma jauniešiem divās Latvijas skolās. Programma līdzinās „Sveika, Latvija!” ceļojumam, tikai informāciju sniedzam angļu valodā. Cena \$3,000 – ieskaita turp/atpakaļ lidojumu uz Rīgu no Washington Dulles lidostas (IAD).

Tuvāka informācija par abiem ceļojumiem, kontaktējoties ar Anitu Juberti: tālr. (301) 340-8719, e-pasts: projekti@alausea.org

Pieteikšanās termiņš abiem ceļojumiem ir līdz 2012. gada 28. februārim. Pieteikšanās veidlapas ir pieejamas ALAs mājas lapā www.alausea.org. Lūdzu, tās izdrukājiet, izpildiet un kopā ar iemaksu (čeks rakstāms American Latvian Association) iesūtiet:

ALA
Att: Anita Juberts
400 Hurley Avenue
Rockville Maryland 20850

*Katrs var kļūt par ALA biedru! – ALA Gada biedra maksa – \$30

February 24 at 6:00pm until February 26 at 6:00pm
Katskiļu Nometnē

Piektdiena:

8:00 pm: Reģistrācija / Registration
Saviesīgais Vakars / Meet and Greet

Sestdiena:

9:00 - 10:30am: Brokastis / Breakfast
1:00 pm: Pusdienas / Lunch
2:00 pm: Kazino Vakars! (more details to come)
6:00 - 8:00 pm: Vakariņas / Dinner

9:00 pm - ???: Ballīte Atpūtas Nams Pagrabā / Balle in the Atpūtas Nams Basement
Theme: One-Hit Wonder Party; prizes for best costume!

Svētdiena:

9:00-11:00am: Brokastis / Breakfast
(Contact us if you're willing to help with clean up!)

Atvadišanās

The cost for the entire weekend is \$40, which includes meals, events, both nights (room fee extra).
Coming on Saturday? \$30 for the day.

Just the ballite? \$15 for event fee.

As usual, we can accept cash only for the event fees.

Rooms are \$55 a night and the money goes to NY Draudze.

Please email Austra un Andra Zubkova at JauniesuDienas2012@gmail.com to reserve your room ASAP because rooms go quickly. (Do not call Janina to reserve.)

Rooms are \$55 a night and the money goes to NY Draudze.

link for the event on Facebook: <http://on.fb.me/JD2012>

„Pateicīga pensionāre lūdz palīdzēt ar naudiņu mazmeitiņai Justīnītei, studentei, kura nākošgad būs 4. kursā un gadā būs jāmaksā 2000 latu. Šogad, 3. kursā jāmaksā par gadu 1500 latu. Pusi samaksājam. Esmu arī Daugavas Vanagu piederīgā.

Mazmeitiņai bankas konts: Latvija, LV-3100, Tukums.
Swdbank-LV73HABA 0551014736204.
Justīne Spriešle. Tālr. nr. +371 631 23330.

**Lasiet
tīmeklī!**

www.laiks.us

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Pārsūtām mašīnas, pers. mantas, komerckravas
paciņas pa gaisu vai jūru uz un no Latvijas!

Lūdzu zvaniet: 201-760-6427 vai 973-744-6565 vai
arī apskatiet sūtījumu informāciju mūsu mājaslapā: www.lasl.com

**NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI
UZ LATVIJU**

Likmes: līdz \$100 - \$20
no \$101 līdz \$500 - \$25
virs \$500 - \$25 plus 3% no summas
virs \$500. Summas nododam
ASV dolāros. Piegāde Rīgā \$11,
ārpus Rīgas \$0.40/km, min. \$19.
Piegādājam summas līdz \$1000.

**Kārtojam nodokļu un citus
maksājumus Latvijā!**

Lūdzu nosūtiet vēstuli ar sūtītāja
un saņēmēja vārdu, adresi, tele-
fona numuru un norādījumu par
summu kopā ar čeku rakstītu uz:

Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810

Lūdzu zvanīt Kristīne
(973) 746-3075

PĒRKU:

LATVIEŠU MĀKSLINIEKU –
Tones, Tīdemaņa, Liberta,
Strunkes, Vidberga, Purviša,
Bogdanova-Beļska,
Vinogradova u.c. **gleznas**

LATVIEŠU PORCELĀNU –
sienas šķīvļus, vāzes,
figūras u.c.

Tālr.: 727-822-1993 Jānis
E-pasts: janisflorida@gmail.com

**Mineapoles - St. Paulas
latviešu ev. lut. draudze**

meklē mācītāju ar latviešu un angļu
valodas prasmi pilna laika darbam

Tuvāka informācija:
draudzes Priekšnieks Gerolds Luss
Tal: 612-333-1785
vgluss@gmail.com

MATISS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

**AMERIĀS
LATVIEŠU
PALĪDZĪBAS
FONDŠ**

**LATVIAN
RELIEF
FUND OF
AMERICA**

IZDEVĪGI
APDROŠINĀJUMI
JUMS
UN
JŪSU
ĢIMENEI
KOPŠ
1952. GADA

215.635.4137
info@LRFA.org
www.LRFA.org

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI BOSTONA (MA)

• 26. februārī plkst. 2.00 diriģentes Anitas Kuprisas jaunā profesionālā *Labyrinth Choir* koncerts *Amazing Things Arts Center*, (160 Hollis St, Framingham, MA), tālr.: 508-481-2453. Biļetes \$15 un \$14 (varēs nopirkt pie ieejas). Informācija: www.labyrinth-choir.org

• 10. martā plkst. 7.30 *Labyrinth Choir* koncerts *Hancock* baznīcā (1912 Mass Ave, Lexington MA), diriģente Anita Kuprisa.

DETROITA (MI)

• 26. februārī plkst. 11.30 Daugavas Vanagu un vanadžu gada sapulce (30623 West Twelve Mile Rd, Farmington Hills, MI 48334).

• 3. martā plkst. 6.00 Pulkveža Oskara Kalpaka bataljona 91 gadu dibināšanas atceres balle *Italian-American Banquet & Conference Center* (39200 5 Mile Road, starp Newburgh Rd. un I-275 Livonia, Michigan), vēlams vakartērps. Rīko Studenšu korporāciju kopa Detroitā un Korporāciju kopa Detroitā. Dalības maksa ar vakariņām, dzērieniem (open bar) un deju mūziku \$75.00, studentiem \$40.00. Pieteikties, sazinoties ar fil. Janu Āboliņu, daug.: 410 *River Lane, Dearborn, MI* 48124-105, tālr.: 313-561-1609, e-pasts: abolins@comcast.net, un samaksājot pilnu maksu līdz 14. februārim. Čeki izrakstāmi Janai Āboliņai. Izdevīgākās apmešanās vietas: divas tuvu Sv. Pāvila baznīcai *Courtyard by Marriott*, tālr.: 248-553-0000; *Fairfield Inn & Suites*, tālr.: 248-442-9800; trešā netālu no balles zāles – *Radisson Hotel*, tālr.: 734-464-1300.

FILADELFIJA (PA)

• 3. un 4. martā plkst. 10.00 no rīta Brīvo latvju biedrības namā (531 North 7th Street Philadelphia, PA 19123) divu dienu latviešu karavīru seminārs, pirmo reizi ASV izstāde par latviešu leģionāriem; viesosies vēsturnieks K. Špēlis no Latvijas un režisors A. Saulītis ar filmām „Sarkanais un brūnais”, „Bermontiāde”, „Keep Smiling”. Ievas Zaķes referāts par leģionāru atspoguļojumu presē, A. Ezergailā komentāri neklatienē. 3. martā retro naktsklubs, piedalīsies soliste Jūlija Plostniece un mūzikas ansambļis, vakariņas.

• 6. martā plkst. 11.00 Filadelfijas pensionāru kopas saiets Brīvo latvju biedrības telpās (531 North 7th Street). Programmā valdes ziņojumi, nākotnes darbība, pārrunas par jaunākajiem notikumiem, dzimumdienu svinēšana un kafijas galds. Viesi laipni gaidīti.

• 30. martā plkst. 7.00 Brīvo latvju biedrības nama lejas zālē un bārā izstāde par operu divām; būs iespēja noklausīties operu ārijas, Guntas Plostnieces komentārus un apskatīt Latvijas nacionālās operas izrāžu kostīmus. Informācija: www.latviansociety.com

KATSKILĪ (NY)

• No 24. līdz 26. februārim Jauniešu dienas; vadītāja Austrā

Zubkova. Istabu var rezervēt, rakstot: jauniesudienas2012@gmail.com Informācija: www.facebook.com/events/145180922260707

LOSANDŽELOSA (CA)

• 3. martā sešu latviešu mākslinieku izstādes atklāšana galerijā *Norbertain* (215 W 6th St. #110 Los Angeles, CA 90014), tālr.: 818-662-5041.

• 4. martā plkst. 12.30 pulkveža Oskara Kalpaka un Latviešu leģiona atceres DK DV apvienības sarīkojums (1955 *Riverside Dr. Los Angeles, CA* 90039).

• 18. martā plkst. 12.30 Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce; būs kafijas galds.

DKLB informācijas tālr.: 323-663-6267. DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

MILVOKI (WI)

• 25. februārī latviešu namā (8845 West Lynx Avenue Milwaukee, WI 53225-1894) Milvoku dziesmu svētku komitejas rīkotā sadraudzības pēcpusdienā „Ar dziesmu sirdī!”.

• 1. martā plkst. 11.00 pensionāru biedrības sanāksme.

• 10. martā izrāde „Miss Saigon!” ienākumi Dziesmu svētkiem; rīko DV apvienība.

• 11. martā plkst. 2.00 Kredit-sabiedrības gada sapulce latviešu namā.

• 25. martā plkst. 4.00 Latviešu nama gada sapulce.

• 30. martā plkst. 5.00 zivju vakariņas, rīko DV apvienība.

MINEAPOLE (MN)

• 18. martā plkst. 1.00 draudzes nama telpās (3152 17th Avenue South Minneapolis, MN 55407) režisora Anša Epnara 1990. gada filma „Es esmu latvietis” – intervijas ar latviešiem visā pasaulē. Ieeja \$ 5.00, būs kafijas galds.

• No 12. līdz 14. aprīlim Trimdas latviešu arhīvu un kultūras konference *Elmer L. Andersen Library* telpās, Minesotas universitātē (222 - 21st. Ave., South) sadarībā ar Amerikas latviešu apvienību, mūzeju „Latvieši pasaulē” un IHRC. Dalības maksa \$80.00 vai \$35.00 dienā. Pieteikšanās: www.alau-sa@org vai zvanot pa tālr.: 301-340-1914.

NUJORKA (NY)

• 26. februārī plkst. 11.00 Rīgas 90. skautu un Zilā kalna 4. gaidu vienību 63 gadu jubilejas sarīkojums Jonkeru baznīcā (254 Valentine Lane, Yonkers NY 11705) – dievkalpojums un akts, vienību dalībnieku uzvedums „Raibā pasaka”, siltas pusdienas, izlozes un saviesīga pēcpusdienā. Visi agrākie un tagadējie vienību dalībnieki un labvēļi mīļi aicināti un gaidīti. Ieeja par ziedojumu.

• Līdz 29. februārim Ivra Sproga gleznu izstāde *Cunneen Hackett Arts Center* (9 Vassar St., Poughkeepsie, NY).

• 2. martā plkst. 8.00 un 4. martā plkst. 4.00 koris *New Amsterdam Singers* koncertā dziedās Erika Ešenvalda dziesmu *Amazing Grace*, diriģente Klāra Longstreta (*Clara Longstreth*), *The Church of the Holy Trinity* baznīcā (316 East 88th

Street, Ņujorkā). Biļetes var pasūtīt: 212-568-5948 vai www.nasingers.org

• 4. martā plkst. 10.00 Jonkeru baznīcā Ņujorkas korporāciju kopas un DV apvienības rīkotajā plkv. O. Kalpaka piemiņas dievkalpojumā piedalīsies soprāns Džesika Sandidže (*Jessica Sandidge*), čellists Dāvids Mors (*David Moore*), pianisti Inese Cederbauma un Vilnis Klīmanis. Sarīkojumā akadēmisko runu teiks Dr. Izolde Zīvera Preisa. Cienastu gatavos Ņujorkas studenšu korporāciju kopas pārstāves.

• 8. maijā komponista Pēterā Vaska darbus atskaņos *Park Avenue Christian Church* telpās; biļetes pasūtīnāmas: www.park-avenuechristian.com

PRIEDAINE (NJ)

• 24. februārī plkst. 2.00 (1017 Highway 33 East, Freehold, N. J. 07728) sadziedāšanas vakars; būs iespēja noskatīties videofilmu par Raimonda Paula 75 gadu jubilejas koncertu, kuŗā piedalījās koris „Kamēr”. Lūgums ņemt līdz groziņus. Ieeja brīva.

SIETLA (WA)

• 18. martā pēc dievkalpojuma, kas sāksies plkst. 10.30, Latviešu biedrības Vašingtonas štātā (LBVŠ) gada sapulce (11710 - 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125).

SV. PĒTERSBURGA (FL)

• 28. februārī plkst. 1.00 biedrības namā (1705 9th Ave North St. Petersburg, FL 33706, tālr.: 727-365-7856) režisora Jāņa Streiča mākslas filmas „Rūdolfā mantojums” izrāde. Būs kafija un cepumi. Dalības maksa – vismaz \$3.00 ziedojums.

• 3. martā plkst. 1.00 biedrības namā draudzes labdarības sarīkojums; būs priekšnesumi, pusdienas, izloze. Dalības maksa – vismaz \$15.00.

• 4. martā plkst. 1.30 Daugavas Vanagu apvienības sapulce.

• 6. martā plkst. 10.00 biedrības valdes sēde.

• 10. martā, plkst. 2.00 biedrības namā diriģenta Vladimira Hohlova 20 gadu darbības jubilejai veltīts biedrības koŗa koncerts; pēc koncerta jubilejas kliņģeris un kafija. Dalības maksa – vismaz \$20.00.

• 13. martā, plkst. 1.00 biedrības namā videoizrāde „Brāļi Kokari”, būs kafija un cepumi. Ieejas ziedojums – \$3.00.

• 15. martā plkst. 2.00 biedrības literārā pulciņa sanāksme bibliotēkas telpās. Informācija, zvanot Mārai Ritumai: 727-797-1933.

• 17. martā plkst. 2.00 biedrības namā DV leģionāru un karavīru pēcpusdienā.

• 18. martā plkst. 1.30 dokumentārfilmas „Taisnība par latviešu leģionu” izrādi. Rīko DV apvienība.

• 31. martā plkst. 4.00 biedrības namā Sv. Pētersburgas latviešu biedrības 46. gada svētki.

VASINGTONA (DC)

• 4. martā no plkst. 9.00 līdz 11.00 *Latvian American Shipping Line* pārstāvis pieņems saīņus sūtīšanai uz Latviju (400 Hurley Avenue, Rockville MD 20850-3121). Informācija: 201-760-6427.

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.** (58 Irving St., Brookline, Ma 02445) dievk.: **26. febr.** ar dievg.; pēc dievk. draudzes pilnsapulce; **4. martā** Plkv. O. Kalpaka bataljona un Atsevišķās studentu rotas atceres dievk.; **11. martā** ar dievg., **18. martā** un **25. martā**. Dievk. sākas plkst. 11.00. Māc. J. Mazura.

• **Bukskauntijas un apk. latv. ev. lut. dr. Kvēkertaunā** (424 Juniper St., Quakertown, PA 18951): **4. martā** plkst. 2.00 dievk., pēc dievk. draudzes pilnsapulce. **25. martā** plkst. 2.00 dievk., pēc dievk. kafija. **6.**

apr. plkst. 2.00 Lielās piektd. dievk. ar dievg. **8. apr.** plkst. 2.00 Lieldienudievk. **Lankasterā Mt. Calvary Lutheran Church** (308 East Petersburg Rd. Lititz, PA 17601): **18. martā** plkst. 3.00 dievk. **1. apr.** plkst. 3.00 Pūpolsvētd. dievk. ar dievg. Māc. Dr. R. Ziedone un emer. māc. Dr. A. Ziedonis.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI): **26. febr.** dievk. ar dievg.; pēc dievk. DV apvienības un vana-džu kopas gada sapulce. **4. martā** plkv. O. Kalpaka piemiņas dievk.; pēc dievk. plkv. O. Kalpaka piemiņas brīdis. **11. martā** dievk. ar dievg. **18. martā** dievk. **25. martā** dievk. ar dievg. pēc dievk. draudzības stunda. Dievk. sākas plkst. 10.00. **Bībeles** stunda **9. martā** plkst. 11.00. Draudzes māc. A. Greiema, tālr.: 517-614-4853. Ērg. R. Ozoliņš, Dr. S. Lizlova, L. Upīte.

• **Dienviņfloridas latv. ev. lut. dr.** (*Shepard of the Coast Lutheran Church* 1909 E. Commercial Blvd, Ft. Lauderdale). **18. martā** plkst. 2.00 dievk., pēc dievk. draudzes gada sapulce. Diakone Abija Venta, tālr.: 954-427-3558.

• **Dienviņkalifornijas latv. ev. lut. dr.** (1927 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039-3704): dievk. **26. febr.** ar dievg., **4. martā**. Dievk. sākas plkst. 11.00, māc. D. Kaņeps.

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.** (100 Rockview St., Jamaica Plain, MA 02130, tālr.: 617-524-4622).

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.** (301 N. Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073, tālr.: 610-353-2227) **26. febr.** plkst. 11.00 dievk. ar dievg., pēc dievk. draudzes gada sapulce. Māc. I. Dzelzgalve. Informācija: www.latvianluthchurchphila.org

(Turpināts 21. lpp.)

Mūsu mīlais tēva brālis

JĀNIS BALKS

Dzimis 1916. gada 26. oktobrī Tadaiku pagastā pie Liepājas, miris 2012. gada 22. janvārī Kalamazū, Mičigenā

*Tu esi savās mājās nonācis,
Ne miris tu, bet viegli iemidzis,
Jo mirt var tikai miesa, dzīvo gars
Un celsies spēcīgāks kā dabā pavasar's.
Ilze Liepiņa*

Vīņu vienmēr ar mīlestību atcerēsies
EDĪTE, IRĒNE, ZANE, LAUMA, JĀNIS, AUSMA AR ĢIMENĒM
UN RADI LATVIJĀ

Dieva mierā aizgājis mūsu mīlais onkuls

AIVARS KRŪMIŅŠ

miris 2012. gada 30. janvārī Vetterson, La

*Dieviņš veda dvēselīti
Vienu pašu debesīs.
Še palika mūža gadi,
Manu kāju tecējums.
T. dz.*

Mīļā piemiņā paturēs
OJĀRS UN ELEANOR RŪTENI,
RASMA UN ĢIRTS KUNDZIŅI,
IMANTS UN MAIJA RŪTENI
AR ĢIMENĒM

„Es esmu augšāmcēlšanās un dzīvība;
kas man tic, dzīvos, arī ja tas mirs.”
(Jāņa ev. 11:25)

2011. gadā Dieva mūžībā aizsaukti draudzes locekļi:

Bronis Staris

dzimis 1919. gada 25. novembrī
miris 2011. gada 24. februārī

Valters Grīnбуш

dzimis 1922. gada 4. decembrī
miris 2011. gada 28. februārī

Herta Grāvītis, dzim. Kupčs

dzimusi 1922. gada 22. janvārī
mirusi 2011. gada 14. martā

Māc. Dr. Imants Kalniņš

dzimis 1925. gada 27. decembrī
miris 2011. gada 9. martā

Mirdza Stendzenieks, dzim. Melkerte

dzimusi 1919. gada 2. oktobrī
mirusi 2011. gada 26. martā

Milija Cābelis, dzim. Šturms

dzimusi 1911. gada 14. janvārī
mirusi 2011. gada 31. martā

Alma Cinis, dzim. Grugulis

dzimusi 1915. gada 24. novembrī
mirusi 2011. gada 13. aprīlī

Ināra Andersons, dzim. Apenis

dzimusi 1933. gada 4. maijā
mirusi 2011. gada 29. aprīlī

Jānis Austrums

dzimis 1912. gada 26. februārī
miris 2011. gada 10. maijā

Dr. Karīna Gutberga Lejnieks

dzimusi 1926. gada 22. septembrī
mirusi 2011. gada 7. jūnijā

Voldemārs Lejnieks

dzimis 1925. gada 30. septembrī
miris 2011. gada 21. maijā

Mirdza Hofmanis

dzimusi 1932. gada 12. jūnijā
mirusi 2011. gada 22. jūnijā

Lidija Smilga Bērziņš, dzim. Smilga

dzimusi 1923. gada 3. augustā
mirusi 2011. gada 29. jūnijā

Jānis E. Auģis

dzimis 1951. gada 16. jūlijā
miris 2011. gada 2. jūlijā

Zenta Ruicis, dzim. Kupčs

dzimusi 1913. gada 13. decembrī
mirusi 2011. gada 19. oktobrī

Verners Cābelis

dzimis 1935. gada 6. jūlijā
miris 2011. gada 2. novembrī

Ērika Auģis, dzim. Konrad

dzimusi 1916. gada 28. februārī
mirusi 2011. gada 6. novembrī

Kārlis Cīrulis

dzimis 1919. gada 13. septembrī
miris 2011. gada 17. novembrī

Mīlestībā piemin Bostonas latviešu ev. lut. Trimdas draudze

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 20. lpp.)

• Grandrapidu latv. ev. lut. dr.

(1780 Knapp Street NE, Grand Rapids, MI 49505; tālr.: 616-361-6003): **26. febr.** dievk. plkst. 10.00. **11. martā** plkst. 10.00 dievk., pēc dievk. draudzes pilnsapulce. **25. martā** plkst. 10.00 dievk. **1. apr.** plkst. 10.00 Pūpolsvētd. dievk. **6. apr.** plkst. 5.00 Lielās piektd. dievk. **8. apr.** plkst. 8.00 Lieldienu dievk. **22. apr.** plkst. 10.00 dievk.

• Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.

(122 Cherry Hill St., Kalamazoo, MI 49996): **26. febr.** plkst. 10.00 dievk., pēc dievk. kafija. **1. martā** Bībeles stunda Kalamazū. **4. martā** plkst. 10.00 dievk. angļu val. ar dievg., pēc dievk. kafija. **11. martā** plkst. 10.00 dievk., pēc dievk. kafija. **15. martā** plkst. 4.00 Bībeles stunda Ciemā „Latvija”. **18. martā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg., pēc dievk. kafija. **25. martā** plkst. 10.00 dievk., pēc dievk. kafija. Māc. B. Puiķe.

• Klīvlāndes Apvienotā latv. ev. lut. dr.

(1385 Andrews Ave. Lakewood, OH 44107): **4. martā** plkst. 11.00 Kalpaka piemiņas dievkalpojums, viesmāc. I. Larsena. **11. martā** plkst. 11.00 dievk., viesmāc. Dr. P. Barbins. **18. martā** plkst. 11.00 dievk. un draudzes sapulce. Māc. Dr. S. Eglīte.

• Lansingas latv. ev. lut. dr.

University Lutheran Church (1020 S. Harrison Road, East Lansing, MI). Māc. A. Greiema.

• Mančesteras latv. ev. lut. dr.

(21 Garden St., Manchester, CT 06040): **25. febr.** plkst. 11.00, dievk. ar dievg., māc. D. Salnīte. **18. martā** plkst. 12.15 dievk., diakons Indriķis Kaņeps.

• Milvoku latv. ev. lut. sv. Trīsvienības dr.

(1853 N. 75th Street, Milwaukee, WI 53213, tālr.: 414-258-8070): **26. febr.** plkst. 10.00 pulkv. Oskara Kalpaka un visu cīnītāju piemiņas dievk. ar dievg., pēc dievk. draudzes saiets un gada sapulce. **4. martā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg., piedalīsies čellists Kārlis Lenšs. Jaunās draudzes padomes un pērmindera Valža Kaugara amatā ievadišana un draudzes saiets. **6. martā** plkst. 7.00 draudzes padomes sēde. **8. martā** plkst. 7.00 pārrunu grupas nodarbības; plkst. 10.00 Bībeles stunda. **18. martā** dievk. angļu val. ar dievg. un kristībām. **20. martā** plkst. 7.00 meditāciju un lūgšanu vakars. **22. martā** plkst. 10.00 Bībeles stunda. **25. martā** dievk. ar dievg. **1. apr.** Pūpolsvētd. dievk. angļu val. ar dievg., pēc dievk. draudzes saiets. **5. apr.** Zaļās ceturtd. dievk. ar dievg., piedalīsies jaunieši. **6. apr.** plkst. 11.00 un plkst. 7.00 Lielās piektd. dievk. ar dievg. Māc. L. Zusēviča, tālr.: 414-421-3934 e-pasts: pastor-lauma@gmail.com; draudzes priekšn. S. Kalve, tālr.: 414-536-0358. Informācija: www.milwaukeechurch.org

• Mineapoles un St. Paulas latv. ev. lut. dr.

(3152 17th Ave S, Minneapolis, MN 55407, tālr.: 612-722-4622): **26. febr.** plkst. 11.00 dievk. ar dievg., piedalīsies draudzes koris; draudzes darbinieku ievadišana amatā, pēc dievk. sadraudzība.

• Sanfrancisko latv. ev. lut. dr.

(425 Hoffman Ave.): **26. febr.** plkst. 11.00 dievk. Māc. K. Žols. Inf.: www.lvnc.org

• Sietlas latv. ev. lut. dr.

(11710 - 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125): **26. febr.** plkst. 10.30 dievk. ar dievg. **4. martā** plkst. 10.30 O. Kalpaka piemiņas dievk.; pēc dievk. draudzes gada sapulce. **11. martā** plkst. 10.30 dievk. angļu val. un kristības. **18. martā** plkst. 10.30 dievk. ar dievk. **25. martā** plkst. 10.30 dievk. ar dievg. Māc. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net Bazn. mājaslapa: www.seattlatvianchurch.org

• Sv. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.

„Mūsu Pestītāja” (Our Savior) baznīcā (301 – 58th Str. S., St. Petersburg, FL 33707): **2. martā** plkst. 11.00 draudzes valdes sēde biedrības namā (1705 9th Ave North St. Petersburg, FL 33706, tālr.: 727-365-7856). (Turpināts 22. lpp.)

1. martā plkst. 10.30 Bībeles stunda. 4. martā plkst. 11.00 Kalpaka piemiņas dievk., dziedās J. Skujiņš, pēc dievk. sadraudzība. Māc. M. Cepure-Zemmele, tālr.: 763-546-8178, e-pasts: majja.cz@gmail.com Informācija: www.mndraudze.org

• Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.

(26. febr. plkst. 11.00 dievk. ar dievg. draudzes dievnamā Īstbransvikā (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ); groziņu pusdienas; draudzes pilnsapulce (sliktu laikapstākļu gadījumā pilnsapulce tiks pārcelta uz 11. martu). **4. martā** plkst. 8.00 pulkv. O. Kalpaka piemiņas dievk. **Leikvudā** (Igaunu bazn. 607 E. 7th St.). **11. martā** plkst. 1.30 dievk. ar dievg. draudzes dievnamā Īstbransvikā; **18. martā** plkst. 8.30 dievk. ar dievg. **Leikvudā** (Igaunu bazn. 607 E. 7th St.). **25. martā** plkst. 3.30 dievk. dr. dievn. Īstbransvikā (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ). Māc. I. Pušmucāne-Kineiko, tālr.: 908-638-1101; e-pasts: latvian-lutheranchurch@gmail.com

• Ņujorkas latv. ev. lut. dr.

(26. febr. plkst. 11.00 dievk. Jonkeru bazn. (254 Valentine Lane, Yonkers NY 11705), māc J. Saivars, pēc dievk. skautu sarīkojums; **Salas bazn.** (4 Riga Lane, Melville NY 11747) plkst. 10.30 dievk., māc. L. Saliņš. Mājaslapa: www.nydraudze.org.

• Saginavas latv. ev. lut. dr.

(128 N. Elm Street): **18. martā** plkst. 1.00 dievk.; pēc dievk. kafija. Māc. R. Franklins. Dr. sekretāre Vija Āriņa: vijaarins@yahoo.com

• Sandiego latv. ev. lut. dr.

(Grace Lutheran Church 3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116): **31. martā** dievk. plkst. 12.00; pēc dievk. kafijas galds. Māc. D. Kaņeps. Izzaņas: www.sandiegodraudze.com vai www.sandiegodraudze.us

• Sanfrancisko latv. ev. lut. dr.

(425 Hoffman Ave.): **26. febr.** plkst. 11.00 dievk. Māc. K. Žols. Inf.: www.lvnc.org

• Sietlas latv. ev. lut. dr.

(11710 - 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125): **26. febr.** plkst. 10.30 dievk. ar dievg. **4. martā** plkst. 10.30 O. Kalpaka piemiņas dievk.; pēc dievk. draudzes gada sapulce. **11. martā** plkst. 10.30 dievk. angļu val. un kristības. **18. martā** plkst. 10.30 dievk. ar dievk. **25. martā** plkst. 10.30 dievk. ar dievg. Māc. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net Bazn. mājaslapa: www.seattlatvianchurch.org

• Sv. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.

„Mūsu Pestītāja” (Our Savior) baznīcā (301 – 58th Str. S., St. Petersburg, FL 33707): **2. martā** plkst. 11.00 draudzes valdes sēde biedrības namā (1705 9th Ave North St. Petersburg, FL 33706, tālr.: 727-365-7856). (Turpināts 22. lpp.)

Pēc ilgas, grūtas slimības pie Dieva aizgājis mans mīlais vīrs

MONVĪDS FRAKTNIEKS

Dzimis 1923. gada 11. jūnijā Latvijā,
miris 2012. gada 11. janvārī Venice, Floridā

Mīlestībā viņu piemin

SIEVA AINA

MĀSAS BĒRNI, BĒRNU BĒRNI,

RADI UN DRAUGI LATVIJĀ UN AMERIKĀ

Viņš ir nodzīvojis pilnvērtīgu dzīvi,
Viņa ciešanas ir beigušās,
Lai Dieva miers viņa dvēselei.

Mūžības ceļā aizgājis
mūsu mīlais draugs un kolēģis
Būvinženieris

ALFRĒDS VIJUMS, BCE

Dzimis 1934. gada 27. februārī Bērzē, Latvijā,
miris 2011. gada 22. novembrī St. Anthony, Minesotā, ASV

Draudzībā un dziļās sērās

LAIMONIS UN BIRUTA SPROĢI AR ĢIMENI

Aiziet – viss Tu nevari,
Daļa no Tevis paliek,
Kā draudzības un mīlestības
Mantojums mums.

Aizsaukta Dieva mierā

JUNIJA LANGINS, dzim. OBRAZCOVA

Dzimusi 1922. gada 20. maijā Slokā,
mirusi 2012. gada 29. janvārī Corner Brook, Newfoundland

Miļā piemiņā paturēs
DĒLS JĀNIS, VEDEKLA ANNA UN MAZBĒRNI MARGRIETA,
JURIS, KASPARS, MAIJA, PAULIS, MEITA LĪGA, MĀSA KIRA
AR BĒRNIEM KRISTAPS UN SANDRA, MILDA UN KĀRLIS MILLERS

Saulīt' tecēj tecēdama,
Es paliku pavēnī;
Nava savas māmuliņas,
Kas iecēla saulītē.

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 21. lpp.)

• Sv. Pēterburgas latv. ev. lut. dr.: 4. martā plkst. 2.00 pulkv. O. Kalpaka un varoņu piemiņas dievk., dziedās Aleksandra Rituma. 11. martā dievk. ar dievg. un kristībām. plkst. 1.00 draudzes pilnsapulce. 18. martā dievk. 25. martā dievk. ar dievg., marta jubilāru apsveikšana. Bībeles stunda biedrības namā 26. febr. un 11. martā plkst. 11.00. Draudzes māc. A. Pelds, tālr.: 727-368-0935, dr. priekšn. A. Norberga, tālr.: 727-367-6001.

• Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr. (400 Hurley Avenue,

Rockville MD 20850-3121, tālr. bazn.: 301-251-4151); 26. febr. plkst. 11.00 ģimeņu dievk. ar dievg., pēc dievk. kafijas galds un jubilāru sveikšana. 29. febr. plkst. 7.30 padomes sēde Māc. A. Vārsberga Pāža, tālr.: 301-293-2052; e-pasts: macavp@yahoo.com Informācija: <http://www.dcdraudze.org>

• Vilimantikas latv. ev. lut. dr. (76 Windham Rd., Willimantic, CT): 4. martā plkst. 12.30 dievk. vadīs diak. I. Kaņeps; pēc dievk. draudzes pilnsapulce. Draudzes priekšn. V. Bachmute, tālr.: 860-644-3268.

Dzejniece un cīnītāja,
Triju Zvaigžņu ordeņa virsniece

BRONISLAVA MARTUŽEVA

(1924. gada 8. aprīlī – 2012. gada 13. februārī)

Foto: nra.lv

Zem tā ozola jaunā,
Kas drīz pumpurus vērs,
Nepieminišu ļauna,
Nebūs sirdsprāts vairs sērs.

Te jau īstās būs mājas,
Durvis, ko nevajag vērt.
Brālim noaušu kājas,
Māsai padošu dzert.

Un, ja draugi ies gaŗām,
Cik kuŗš kādreiz vairs iet,
Pieķers ozola zaram,
Dzirdēs – vesperes dzied.

Trejās balsīs tur skanēs,
Augšup debesīs ies...
Mēness augstumos planēs,
Domīgs ieklausīsies.

Domās par vīriem un sievietēm,
Kas šeit zemi vēl aŗ...
Un viņš aiznesīs Dievam
Mūsu lūgšanu ar.

Dieva mierā aizgājis mūsu onkulis (unkie), draugs

AIVARS MĀRTIŅŠ KRŪMIŅŠ

Dzimis 1935. gada 8. novembrī „Irbeniekos” pie Saldus,
miris 2012. gada 30. janvārī New Orleans, LA, ASV

Par viņu sēro
JĀNIS, VIJA (GUELLERT), AIRA (MEJIA),
MARTA UN VIESTURS BĀLIŅI AR ĢIMENĒM

Vai dieniņa, man` dieniņa,
Tu atnāci nezināma!
Vakar koši gaviļēju,
Šodien veda smiltainē. (T.dz.)

Mūžībā aizgājusi mūsu miļā Oma

GAIDA ĀPŠE, dzim. AVOTIŅA

Dzimusi 1919. gada 17. novembrī Bebru pagastā,
mirusi 2012. gada 21. janvārī Toronto

Miļā piemiņā viņu paturēs
BĒRNI MĀRIS, RITA, JURIS, DAINA AR ĢIMENĒM,
VEDEKLA EDĪTE UN LIELA RADU SAIME KANADĀ, LATVIJĀ,
ASV, ANGLIJĀ UN AUSTRĀLIJĀ

Mūžs dots,
lai niecīgajam celtos pāri
ar saviem darbiem,
baltām domām mēs,
lai ticētu,
ka mūsu gaismas vārdus
un patiesību citi saredzēs.
K. Apškrūma

Dieva mierā aizgājusi mūsu miļā

ILZE CIMERMANIS, dz. VEINBERGS

Dzimusi 1936. gada 17. septembrī Rīgā,
mirusi 2012. gada 11. janvārī Virdžīnijā, ASV

Mīlestībā un pateicībā viņu sirdi paturēs
MĀSA MAIJA, PETER un ĢIMENE
KRISTAPS un PATANA
PAULS, CHRISTINE, LILLY, KAIVA un LARA
BENS, ANN un JULIA

2005.
No krājuma „Trejdeviņas jāņuzāles”

Mūžībā aizsaukts mūsu mīlais

PĒTERIS BRENĶISDzimis 1914. gada 13. jūnijā Viesienas pagasta Cepļos,
miris 2012. gada 10. janvārī Milvokos, Viskonsinā

Vēl ilgi klusās sāpēs pēc Tevis mūsu sirdis skums.

MĀSA MILDA AR VĪRU IMANTU, KRUSTDĒLS VALDIS AR
SIEVU SANDRU UN MEITU LĪVU, MĀSAS MEITA INTA UN SVAINĒ NĪNA*Ir diezgan strādāts, diezgan iets,
Daudz iegūts, daudz ir arī dots.
Mirdz zeltā tavas saules riets,
Tu aizej brīvs un apskaidrots.*

Dieva mierā aizgājusi mūsu mīlā

**AIJA DAY,
dzim. BRIEDIS**Dzimusi 1938. gada 8. janvārī Talsos,
mirusi 2012. gada 30. janvārī, Prescott, AZ

Par viņu sēro

MEITA SUSAN, MĀSAS DZIDRA, RASMA, AŪSMA,
LĪGA UN MARUTA AR ĢIMENĒM
BRĀĻI ILGVARS, JĀNIS UN JURIS AR ĢIMENĒM

Dieva mierā aizgājusi

**HELENA RONE
dzim. CĪRULIS**Dzimusi 1911. gada 30. novembrī Rīgā,
mirusi 2012. gada 3. februārī Langstiņos

Mīlā piemiņā paturēs

MĀSAS MEITA ASTRĪDA AR BĒRNIEM EMĪLU, ILZI UN ARI

Dieva mierā aizgājis mūsu mīlais
tēvs, vectēvs, vecvectēvs UN vecvecvectēvs**PĒTERIS BRENĶIS**Dzimis 1914. gada 13. jūnijā Viesienas pagasta „Cepļos”,
miris 2012. gada 10. janvārī Milvokos, WI

Mīlā piemiņā paturēs

DĒLS GUNVALDIS, MEITAS INGRĪDA UN SIGRĪDA AR ĢIMENĒM,
KĀ ARĪ RADI UN DRAUGI AMERIKĀ UN LATVIJĀ*No tevis tik daudz bija ko gūt,
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd, –
mums atmiņās ilgi vēl kopā būt...*Mūžībā aizgāja
„Šūnas” māju saimnieks**VILNIS ROLLE**Dzimis 1933. gada 5. aprīlī,
miris 2012. gada 31. janvārī

Sērās viņu piemin Amerikā

BRĀLĒNU ROLLES ĢIMENES UN
MĀSĪCA VELTA ROLLE AUZĀNS*Mājās, mājās steigsimies,
Tēva mājās labi klājas.
Dusu sirds jau vēlas gūt,
Mājās, mājās gribas būt.*

Pauls Karlbloms

2011. gadā mūžībā aizgājušie
Klivlandes DV apvienības biedri**DACE CERS**

Un mūža biedri:

**DZINTRA KRŪZA
VERA KUBULIŅA
AUSMA PIRKTIŅA
SILVIJA ŠTELMANIS**Viņus mīlā piemiņā paturēs
DAUGAVAŠ VANĀGU APVIENĪBA
KLĪVLANDĒ

Ak, retākas rindas ...

Mūsu mīlā 38.c. filistre

**ĀRIJA JĒGERS,
dzim. DRAVIŅA**Dzimusi 1930. gada 19. augustā Rīgā, Latvijā,
mirusi 2012. gada 28. janvārī Čikāgā, ASV

Sērojot piemin

KORPORĀCIJA DAUGAVIETE

Mūžībā aizgājis mūsu ilggadējais valdes loceklis

**TĀLRĪTS
KRISTOFORS**Dzimis 1918. gada 18. novembrī Rīgā,
miris 2012. gada 2. janvārī Novato, Kalifornijā

ZIEMEĻKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBA

*Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkoš un mierinās mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.*

Aizsaulē aizgājusi mūsu mīlā

MĀRA EFERTS-DOLE,Atzinības krusta kavaliere,
dzimusi Rīgā, mirusi Bostonā.
(11.12.1921-16.02.2012)BRĀLĒNA JĀŅA, IMANTA UN TĀLIVALŽA BĒRNI AR ĢIMENĒM UN
MĀSĪCAS BIRUTAS MEITAS AR ĢIMENĒM LATVIJĀ

Mūžībā aizgājuši mūsu draudzes locekļi:

JĀZEPS VINGRISDzimis 1924. gadā 30. oktobrī Liksnā,
miris 2011. gada 15. maijā San Diego, Kalifornijā**ROBERT KARL KLEEGER**Dzimis 1920. gada 16. oktobrī Denton, Nebraskā,
miris 2011. gada 9. augustā San Diego, Kalifornijā**VILIS MAJEVSKIS**Dzimis 1923. gada 8. oktobrī Bauskas apriņķī,
miris 2012. gada 11. janvārī La Mesa, Kalifornijā*Zeme deva, zeme ņēma,
Zeme visu nepaņēma.
Labi darbi, mīli vārdi-
Tie palika šaipusē.*

Sērās piemin

SAN DIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

SPORTS

Martins Dukurs izcīna Pasaules kausu

Latvijas skeletonists Martins Dukurs trešo gadu pēc kārtas izcīnīja Pasaules kausu, Kalgari trasē uzvarot arī pēdējā posma sacensībās. Tomass Dukurs pēdējā posmā bija ceturtais, taču ar to pietika, lai arī sezonas nobeigumā viņš kāptu uz goda pjedestāla – Pasaules kausa izcīnā viņam trešā vieta. Tas vecākajam no brāļiem Dukuriem ir labākais sasniegums karjērā.

Martins Dukurs Pasaules kausa izcīņas sacensībās debitēja 2004. gadā, 2008. gadā sezonas kopvērtējumā bija piektais, nākamajā sezonā – sestais, pēdējās trīs sezonās viņš uzvarēja un ieguva pirmo vietu arī kopvērtējumā. Šajā sezonā Martins Dukurs no astoņiem posmiem uzvarēja septiņos.

Tomass Dukurs līdz šim ne reizi nebija ticis labāko trijniekā Pasaules kausa izcīņas nobeigumā 2010. gadā Tomass bija ceturtais, pērn palika astotais, bet tagad iekļuva trijniekā nobeiguma kopvērtējumā.

2011./2012.gada Pasaules kausa izcīņas kopvērtējumā Martinam Dukuram ir 1751, F. Rommelam (Vācija) – 1605, Tomasam Dukuram – 1524 punkti.

Martins Dukurs

Kamaniņu braucēju sasniegumi

Nāciju kausa izcīņas sacensībās kamaniņu sportā Siguldā dubultuzvaru svinēja Latvijas sportisti – ātrākais bija Inārs Kivlenieks, Mārtiņš Rubenis ierindojās otrā vietā. Kristaps Mauriņš izcīnīja 11., Zintis Šaicāns – 18. Divniekos uzvaru izcīnīja Andris un Juris Šici.

Eliza Tīruma ieņēma devīto vietu, Saiva Dambīte ierindojās 11., Maija Linde – 15. vietā Ieva Gudramoviča piedzīvoja kritienu un nefinišēja.

Pasaules kausa izcīņas priekšpēdējā – astotā posma sacensībām kvalificējās Nāciju kausa izcīņas 17 labākie braucēji. Latvijas pārstāvis Inārs Kivlenieks izcīnīja trešo vietu. Kivlenieks pēc pirmā brauciena ieņēma ceturto vietu, vēlāk spēja savas pozīcijas uzlabot, apsteidzot vācieti Johannesu Ludvīgu. Šis ir Kivlenieka augstākais sasniegums karjērā.

Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš ieņēma piekto vietu, kas viņiem ir labākais sasniegums karjērā, Andris un Juris Šici bija sestie, Andrejs Bērze/Uldis Logins palika desmitie.

Dāmu konkurencē labi startēja Eliza Tīruma, izcīnot ceturto vietu. No uzvarētājas Natālijas Geizenbergeres viņa atpalika 0,306 sekundes. Līdz medaļai Latvijas

sportistei pietrūka vien 0,023 sekundes. Ceturta vieta Elizei ir augstākais sasniegums karjērā.

Stafetē Latvijas vienību pārstāvēja Eliza Tīruma, Inārs Kivlenieks un divnieks – Andris un Juris Šici. Viņi no uzvarētājiem – Itālijas kamaniņu braucējiem atpalika 2,433 sekundes.

Pasaules junioru meistarsacīkstēs Kēnigszē trasē Vācijā Latvijas jaunais kamaniņu braucējs **Artūrs Dārziņš** izcīnīja 17. vietu. ***

Pasaules meistarsacīkstēs kamaniņu sportā Altenbergas trasē par četrkārtēju pasaules čempioni kļuva Vācijas sportiste Tatjana

Hifnere, Latvijas pārstāve Maija Tīruma ierindojās 15. vietā. Tīruma jau pēc pirmā brauciena atradās 15. pozīcijā un šādu pat rezultātu sasniegda arī otrā nobraucienā, summā Hifnerei zaudējot 1,785 sekundes.

Maijas Tīrumas jaunākā māsa Eliza pirmajā braucienā pēc sekmīga trases sākuma beigu daļā piedzīvoja kritienu. Finišu gan Eliza Tīruma spēja sasniegt, tomēr tas deva pēdējo, 25.vietu un neļāva piedalīties otrā nobraucienā

Stafetes sacensībās Latvijas kamaniņu braucēji izcīnīja septīto vietu. Maija Tīruma, Inārs Kivlenieks, kā arī divnieks – Andris un Juris Šici distanci veica divās minūtēs un 23,293 sekundēs, par 1,290 sekundēm atpaliekot no uzvaru izcīnījušās Vācijas vienības.

Bobslejs

Latvijas bobsleja divnieks Oskars Melbārdis/Daumants Dreiškēns Leikplesidā **pasaules meistarsacīkstēs** četru braucienā summā izcīnīja astoto, Edgars Maskalāns/Intars Dambis – 15., Uģis Žaļiņš/Raivis Broks – 23. vietu. Par pasaules čempionu kļuva amerikāņu Holkomba divnieks.

Tennis

Deivisa kausa izcīnā Ēģiptē Latvijas tenisisti pārliecinoši pārspēja ēģiptiešus – 3:2. Vien-spēlēs Andis Juška ar 6:3, 6:4, 1:6, 6:3 pieveica Safvatu, Ernests Gulbis ar 6:2, 6:3, 6:3 – Sabriju un ar 6:3, 6:4, 6:3 – Ēģiptes labāko tenisistu Safvatu. Dubultspēlē Deniss Pavlovs un Juška ar 7:5, 4:6, 3:6, 2:6 zaudēja Sabrijam/Safvatam.

Hokejs

Ar zaudējumu Latvijas nacionālās hokeja komandas galvenā trenera posteni debitēja Kanadas speciālists Teds Nolans. Viņa vadītā izlase Eiropas Izaicinājuma kausa (EIHC) turnīrā Norvēģijā (Oslo priekšpilsētā Lorenskūgā) pirmajā spēlē ar 2:3 pēspēles metienos zaudēja Dānijas valstsvienībai. Otrā spēlē mūsu hokejisti zaudēja Norvēģijai – 2:3, pēdējā sacensībā ar 2:1 pārspēja Francijas izlasi. Turnīrā Latvijas vienība ieguva trešo vietu.

Bendijs

Pasaules meistarsacīkstēs bendijā (hokejā ar bumbiņu) Latvijas izlase Latvijas izlase ar 2:6 zaudēja Nīderlandes, ar 2:4 – Ungārijas, ar 3:19 – Baltkrievijas, ar 2:13 – Kanadas spēlētājiem. Pēdējā spēlē mūsu hokejisti ar 2:1 pieveica Nīderlandes valstsvienību un kopvērtējumā ierindojās 10. vietā.

Džudo

Parīzē džudo sacensībās *Grand Slam* svāra kategorijā līdz 100 kg sudraba medaļu izcīnīja Latvijas pārstāvis **Jevgeņijs Borodavko**. Finālciņā viņš zaudēja Pekinas Olimpisko spēļu čempionam mongoļu cīkstonim Naidanam. Borodavko ieguva vērtējuma punktus Londonas Olimpiskajām spēlēm.

Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiādā

Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiādā sesto gadu pēc kārtas pārliecinoši uzvarējuši Madonas 1. vidusskolas skolēni. Viņi izcīnīja piecas zelta, divas sudraba un četras bronzas medaļas. Madonas 1. vidusskolas skolēni ir stabili skolu vienību līderi olimpiskajos ziemas sporta veidos kopš 2006. gada.

Otrā vietā ierindojās Pļaviņu novada ģimnazija ar trim zelta, divām sudraba un vienu bronzas medaļu, trešo vietu ieguva Madonas Valsts ģimnazijas audzēkņi – trīs zelta un divas sudraba medaļas.

Godalgas šajās sacensībās izcīnīja 51 skolu vienība.

Štrombergam Londonas Olimpiskajās spēlēs prognozē zelta medaļu

Latvijai šigada Londonas Olimpiskajās spēlēs prognozē vienu medaļu. BMX ritenbraukšanā pirms četriem gadiem Pekinā izcīnīto zeltu aizstāvēs BMX ritenbraucējs Māris Štrombergs, liecina laikraksta *Daily Telegraph* veiktais pētījums.

Pētījumā ņemti vērā sportistu šā brīža sasniegtie rezultāti. Potenciālais medaļu sadalījums atbilstoši situācijai, kāda ir prognozējama, ja olimpiskās spēles notiktu tagad. Pētījumā prognozēts, ka Štrombergs BMX ritenbraukšanā kļūs par divkārtēju olimpisko čempionu, apsteidzot savus tuvākos sekotājus francūzi Žorī Dodē un Jaunzēlandes sportistu Marku Villersu.

Štrombergs pirms četriem gadiem Pekinā kļuva par otro olimpisko čempionu kopš Latvijas neatkarības atgūšanas. 2000. gadā Sidnejas olimpiādā zelta medaļu vingrošanā brīvajās kustībās izcīnīja Iģors Vichrovs. Vēl Pekinas

olimpiādā sudraba medaļu izcīnīja šķēpmetējs Ainārs Kovals, pie bronzas tika svarcēlājs Viktors Ščerbatichs.

Pētījumā vislielākais medaļu klāsts atvēlēts ASV sportistiem – 40 zelta medaļas, 20 sudraba godalgas un 28 bronzas medaļas. ASV sportistiem prognozē uzvaras sievietēm un vīriešu basketbola turnīrā.

Otrajā vietā ar 35 zelta, 35 sudraba un 24 bronzas medaļām ierindota Ķīna, trešajā vietā ar 20 zelta, 28 sudraba un 32 bronzas godalgām atrodas Krievija.

Pētījums paredz, ka vīriešu tenisa turnīrā triumfēs spānis Rafaels Nadāls, 100 metru sprintā vīriešiem labākais būs Johans Bleiks no Jamaikas, vīriešu futbola turnīrā triumfēs Brazīlija, vīriešu un sievietes volejbola sacensībās uzvarēs attiecīgi Brazīlija un ASV.

Lietuvas sportistiem paredz divas sudraba medaļas un trīs bronzas godalgas, ieskaitot sudraba basketbola vīriešiem, igauņiem prognozē divas sudraba godalgas.

Londonas olimpiskās spēles notiks no 2012. gada 27. jūlija līdz 12. augustam.

Aleksandrs Starkovs – 67. labākais futbola treneris pasaulē 21. gadsimtā

Starkovs ir 67. labākais futbola treneris pasaulē 21.gadsimtā, liecina informācija Starptautiskās Futbola vēstures un statistikas federācijas (IFFHS) veidotajā sarakstā (rangā).

Latvijas futbola izlases treneris Aleksandrs Starkovs ir iekļuvis ļoti prominentā kompanijā. Laika posmā no 2001. līdz 2011.gadam Starkovs īpašās aptaujās ticis pie 19 ieskautes punktiem, kas Latvijas izlases galvenajam trenerim ļauj rangā dalīt 67.vietu.

Aleksandrs Starkovs

Starkovs šo vietu dala ar bijušo Itālijas izlases vadītāju Roberto Donadoni un Francijas speciālistu Bruno Metsu. Par labāko treneri ar 166 punktiem kļuvis ilggadējais Anglijas komandas Mančestras *United* vadītājs Alekss Fergusonss, viņam tikai par punktu zaudē Arsēns Vengers. Trešajā vietā ar 154 punktiem palicis pazīstamais portugāļu speciālists Žozē Mourinju. Reitingā kopumā iekļuvuši 190 treneri.

Lai noteiktu labāko treneri, IFFHS sakopojusi savus ikgadējos treneru rangus laika posmā no 2001. līdz 2011.gadam. 2010. gadā IFFHS paziņoja, ka aptaujā, kurā ņemti vērā punkti par ran-

giem no 2000. līdz 2009. gadam, Starkovs, Donadoni un Metsu dalīja 57.vietu.

Latvija pievienojas iniciatīvai par šaha iekļaušanu olimpisko spēļu programmā

Latvijas Šaha federācija (LŠF) nosūtījusi Starptautiskās Olimpiskās komitejas (SOK) prezidentam Žakam Rogem un tās biedriem oficiālu lūgumu iekļaut šahu olimpisko spēļu programmā.

Lūgums nosūtīts pēc apstiprinājuma saņemšanas no Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK), kas izteica atbalstu Starptautiskās Šaha federācijas (FIDE) iniciatīvai par Olimpiskā sporta veida statusa piešķiršanu šaham un iekļaušanu Ziemas Olimpiskajās spēlēs.

Šahs – intelektuāla spēle

“Šobrīd esam piemirsuši par olimpisko spēļu pirmsākumiem, kad to pamatā bija fizisko aktivitāšu harmonisks apvienojums ar dažādu mākslu, spēka un intelekta izpausmju kopumu. Šis harmonijas trūkums ir vērojams arvien vairāk, līdz ar cilvēces straujajām pārmaiņām. Tieši tāpēc mēs redzam šahu kā olimpisko sporta veidu, jo šahs ir gan sports, gan māksla, gan zinātne. Jau šobrīd esam gatavi uz Ziemas olimpiskajām spēlēm sūtīt mūsu labāko izlasi,” uzskata LŠF prezidents Pēteris Šmidre.

Šobrīd visā pasaulē darbojas 171 oficiāla nacionālā šaha organizācija, no kurām 115 ir Nacionālo Olimpisko komiteju biedru statusā, pārējās sadarbojas ar par

sportu atbildīgajām valsts institūcijām. LŠF, tāpat kā citas nacionālās šaha federācijas un šaha profesionāļu un amatieru kopienas visā pasaulē, lūdz veikt izmaiņas SOK dokumenta sadaļā, kas nosaka, ka Ziemas olimpisko spēļu programmā var tikt iekļautais tikai tās sporta disciplīnas, kas saistītas ar ledu un sniegu. Nacionālās šaha organizācijas kā

papildus disciplīnu piedāvā iekļaut intelektuālo sporta veidu – šahu. Šaha iekļaušana Ziemas olimpiskajās spēlēs palielinās “sīlto” zemju pārstāvniecību skaitu spēlēs, kam šobrīd ir salīdzinoši maz izredžu sūtīt pārstāvjus uz Ziemas olimpiskajām spēlēm, uzskata LŠF.

2010. gada decembrī Latvijā oficiālā vizītē viesojās FIDE prezidents Kirsans Iļumžinovs. Vizītes ietvaros Iļumžinovs parakstīja četrpusēju memorandu (nodomu vēstule) ar LR Kultūras ministriju, LR Izglītības un zinātnes ministriju un LŠF par sadarbību šaha sporta attīstībā izglītības sistēmā.

P. Karlsons